

ISSN 2080-1904

Nr 3 (11)
Lipiec 2011

Forum

Uczelniane

Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Zachodniopomorski
Uniwersytet
Technologiczny
w Szczecinie

strona 10 i 16

XXI Zjazd Dziekanów

ZUT w plenerze – 8 czerwca 2011

więcej na str. 17

SENAT

- 2 Senat w maju, czerwcu

LUZIE UCZELNI

- 2 Georgy Kukharev – nominacja profesorska
4 Jolanta Kempter – habilitacja
5 Małgorzata Sobczak – habilitacja
6 Andrzej Wieczorek – habilitacja
7 Andrzej Dybus – habilitacja
8 Nagroda NOT dla pracowników i studenta Wydziału Elektrycznego Zachodniopomorskie Noble 2010

Z ŻYCIA UCZELNI

- 9 Szybkie habilitacje? Tadeusz Kaczorek gościem Wydziału Informatyki
10 XXI Zjazd Dziekanów
11 Pozytywna akredytacja kierunku ekonomia prezentem na 25-lecie Wydziału Ekonomicznego. Rozmowa z dziekanem Wydziału Ekonomicznego Grażyną Karmowską
12 Chemia – nasze życie, nasza przyszłość
13 Wyjazd naukowo-techniczny na budowę falochronu
14 Łatwiejszy start
15 Edukacja na wakacjach!
Elektroniczna dokumentacja toku studiów na Wydziale Elektrycznym
16 Zjazd dziekanów w Szczecinie – wykorzystana szansa na promocję miasta i uczelni
17 ZUT w plenerze
18 DUTEK zakończony!
Spisany kawałek historii

KONFERENCJE, SEMINARIA

- 19 X Szczecińskie Seminarium Spawalnicze
20 Jubileuszowe Awarie
22 Fotokatalizatory na bazie ditlenku tytanu
24 Wsparcie polityki klastrowej
25 Ogólnopolskie Seminarium – Mieszanie
26 Aktualne trendy w rozwoju technologii materiałów polimerowych – 65-lecie prof. Tadeusza Spychaja
28 Dni Innowacyjności
29 Jubileusz 70-lecia prof. Antoniego Mickiewicza

NASI STUDENCI

- 30 Zaangażuj się w marketing
Sukces młodych fizjologów żywienia

- 30 Studenci techniki rolniczej i leśnej rzeźbią
31 Co tam w samorządzie?
32 Sukcesy studentów Wydziału Elektrycznego
Wizyta w FSU Volkswagen
33 Jubileuszowa wyprawa badawcza Bałtyk 2011
34 Konferencja transportowców, spedytorów i logistyków
35 Juwenalia 2011
Juwenaliowy turniej tenisa
36 Studenci na targach kompozytowych w Paryżu

KULTURA

- 38 Widma Tybetu
39 Fotografie Sebastiana Dziekońskiego

WARTO WIEDZIEĆ

- 40 Co na szczecińskim niebie?
41 Szansa na wysokie wsparcie finansowe dla naukowców i przedsiębiorców
42 Menedżer Turystyki Uzdrowskiej, SPA&Wellness

SPORT

- 43 Klub Uczelniany AZS ZUT

ŻYLI WŚRÓD NAS

- 44 Orest Popov

FORUM UCZELNIANE • Pismo Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie • kwartalnik • Rok III numer 3(11) • lipiec 2011

Adres redakcji: Wydawnictwo Uczelniane, al. Piastów 50, 70-311 Szczecin, tel. 91 449 40 97, e-mail: wydawnictwo@zut.edu.pl; rkajrys@zut.edu.pl

Zespół redakcyjny:

Mieczysław Wysiecki (redaktor naczelny), Grażyna Ułaniak, Renata Kajrys, Krystyna Kaźmierowska (redaktor techniczny)

Wydawca: Wydawnictwo Uczelniane Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie

Skład: Waldemar Jachimczak • **Druk:** Drukarnia ZAPOL

Redakcja zastrzega sobie prawo do skracania i opracowywania artykułów oraz ich tytułów.

Przekazanie materiałów redakcji jest jednoznaczne z wyrażeniem zgody na rozpowszechnianie tekstów i zdjęć w wersji papierowej i elektronicznej Forum Uczelnianego.

Poglądy prezentowane przez autorów nie odzwierciedlają stanowiska kierownictwa uczelni i zespołu redakcyjnego.

Senat w maju...

Posiedzenie Senatu Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie odbyło się 30 maja 2011 roku. Posiedzeniu przewodniczył prorektor ds. organizacji i rozwoju uczelni Jan B. Dawidowski, który wręczył nominacje na stanowisko profesora zwyczajnego:

- prof. dr. hab. inż. Andrzejowi Brykalskiemu (WE), oraz na stanowisko profesora nadzwyczajnego na okres pięciu lat:
- dr. hab. Piotrowi Chełpińskiemu (WKŚiR),
- dr. hab. Teodorowi Kitczakowi (WKŚiR),
- dr hab. Barbarze Wójcik-Stopczyńskiej (WKŚiR).

W komunikatach prorektor ds. studenckich Jacek Wróbel przedstawił informacje o sukcesach doktorantów i studentów naszej uczelni.

Na majowym posiedzeniu Senat ZUT podjął:

- uchwałę w sprawie zasad rekrutacji na I rok studiów na poszczególne kierunki oraz formy studiów wyższych w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie w roku akademickim 2012/2013,
- uchwałę w sprawie zasad rekrutacji na I rok studiów doktoranckich oraz form studiów w poszczególnych dyscyplinach naukowych w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie na rok akademicki 2012/2013,
- uchwałę w sprawie utworzenia studiów międzykierunkowych jachting,
- uchwałę w sprawie utworzenia kierunku studiów turystyka i rekreacja,
- uchwałę w sprawie zmiany uchwały nr 16 Senatu ZUT z 18 kwietnia 2011 r. w sprawie planowanych limitów przyjęć na I rok studiów wyższych oraz studiów doktoranckich w Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym w Szczecinie w roku akademickim 2011/2012,

- uchwałę w sprawie uchylenia uchwały nr 41 Senatu ZUT z 27 kwietnia 2009 r. w sprawie zasad zatrudniania oraz awansowania nauczycieli akademickich na stanowiska profesora zwyczajnego i profesora nadzwyczajnego.

Na koniec posiedzenia senat w głosowaniu jawnym przyjął uchwałę w sprawie budżetu uczelni na 2011 r. w zakresie podziału dotacji podmiotowej na zadania związane z kształceniem studentów studiów stacjonarnych, uczestników stacjonarnych studiów doktoranckich i kadr naukowych oraz utrzymania mienia, w tym remonty.

...w czerwcu

Na posiedzeniu 27 czerwca 2011 r. Senat Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie podjął:

- uchwałę w sprawie likwidacji Zamiejscowego Ośrodka Dydaktycznego w Strzelcach Krajeńskich i przeniesienia, od roku akademickiego 2011/2012, zajęć dydaktycznych do siedziby Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa ZUT,
- uchwałę w sprawie przeznaczenia środków uzyskanych ze sprzedaży nieruchomości położonych w obrębie Lipnik, gm. Stargard Szczeciński, w obrębie Przylep oraz Rajkowo, gm. Kołbaskowo,
- uchwałę w sprawie wyrażenia zgody na realizację zadania inwestycyjnego pn. „Rozbudowa budynku Wydziału Elektrycznego przy ul. 26 Kwietnia 10 w latach 2011–2013”,
- uchwałę w sprawie planu rzeczowo-finansowego uczelni na 2011 r.,
- uchwałę w sprawie zatwierdzenia planów (budżetów) przychodów i wydatków (kosztów) jednostek organizacyjnych uczelni na 2011 r. w zakresie działalności dydaktycznej.

Senat przyjął do akceptującej wiadomości sprawozdanie prorektora ds. studenckich Jacka Wróbla z działalności organizacyjnej, naukowej i sportowej studentów.

rk/ires

Nominacja profesorska

Georgy Kukharev

Georgy Kukharev urodził się 20 lutego 1941 roku w Leningradzie (obecnie Sankt Petersburg, Rosja). Jest absolwentem Leningradzkiego Elektrotechnicznego Instytutu Łączności im. prof. Boncz-Brujewicza, który ukończył w 1966 r., uzyskując dyplom inżyniera łączności radiowej.

Od czasu ukończenia studiów, aż do 1993 r. pracował w Rosji jako pracownik naukowo-badawczy w różnych spółkach naukowych, uczelnianych i przemysłowych, gdzie czasami pełnił obowiązki asystenta. W 1979 r. obronił pracę doktorską pt. „Opracowanie algorytmów szybkiej transformacji Fouriera do procesorów dedykowanych dla analizy widmowej sygnałów”. Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora (kandydata nauk technicznych w terminologii rosyjskiej) zajmował stanowisko docenta i pracownika naukowego w Instytucie Mechaniki Precyzyjnej i Optyki (Leningrad, Rosja).

Stopień doktora habilitowanego (doktora nauk technicznych w terminologii rosyjskiej) nadała mu Rada Naukowa Instytutu Automatyki i Techniki Obliczeniowej (Ryga, Łotwa) uchwałą Wyższej Komisji Atestacyjnej przy Radzie Ministrów ZSRR w 1986 r. na podstawie rozprawy pt.: „Algorytmiczne, programowe oraz techniczne środki kompleksów i systemów przetwarzania informacji na podstawie transformacji ortogonalnych”.

W 1988 r. rozpoczął pracę w Instytucie Naukowo-Badawczym „Okeanpribor” (Leningrad, Rosja), gdzie pełnił obowiązki kierownika laboratorium naukowo-badawczego oraz był głównym konstruktorem komputerów pokładowych na okrętach podwodnych. Jednocześnie z tymi obowiązkami zajmował stanowisko profesora w Sankt Petersburgskim Instytucie Poligrafii, gdzie pełnił obowiązki kierownika Katedry Automatyki.

W tym okresie przedmiotem badań naukowych Georgy'ego Kukhareva były metody i algorytmy obróbki sygnałów cyfrowych oraz architektura równoległych systemów komputerowych, wyspecjalizowanych do obróbki sygnałów i przeznaczonych do systemów pokładowych na okrętach morskich. Wynikiem tych badań było wiele publikacji, w tym cztery monografie w języku rosyjskim: „Fast Discrete Orthogonal Transform” (wydawnictwo „Nauka”), „Systolic Signal Processors” (wydawnictwo „Białoruś”), „Algorithms & Systolic Structures of Processing multilevel data” (wydawnictwo „Nauka i Technika”), „Technique of Binary Parallel Processing for VLSI” (wydawnictwo „Wyższa szkoła”).

Znacząca część rezultatów badań Georgy'ego Kukhareva była wdrażana w przemyśle wojskowym i cywilnym. Część rozwiązań otrzymała ponad 40 patentów Federacji Rosyjskiej.

W 1993 r. Georgy Kukharev rozpoczął pracę na Politechnice Szczecińskiej jako profesor nadzwyczajny, gdzie zajmował się zastosowaniem metod cyfrowej obróbki sygnałów i obrazów w praktyce.

W latach 1994–1996 wspólnie z polską firmą „Autocomp Electronik” brał udział w projektowaniu komputerowych systemów hydroakustycznych, w tym zajmował się opracowaniem algorytmów modelowania kształtu dna morza na podstawie danych pomiarowych z sonarów pionowych oraz opracowaniem metod poszukiwania obiektów na dnie morza na podstawie danych pomiarowych z obserwacji bocznej.

Opierając się na rezultatach dokonanych w tym okresie badań, Georgy Kukharev napisał książkę pt. „Przetwarzanie i analiza obrazów cyfrowych”, wydaną w 1998 r. przez Wydawnictwo Uczelniane PS z przeznaczeniem dla studentów kierunku informatyka, specjalność grafika i multimedia.

W 1999 r. przygotował (ze współautorem mgr. E. Mateją) podręcznik pt. „Architektura systemów komputerowych” wraz z referatami prac przejściowych studentów Wydziału Informatyki PS (specjalność informatyka).

Równoległe z ww. pracami, wspólnie z naukowcami z Wyższej Szkoły Morskiej w Szczecinie oraz Akademii Marynarki Wojennej w Gdyni, zajmował się badaniami z zakresu rozpoznawania obrazów, w tym rozpoznawaniem obrazów w zadaniach nawigacji porównawczej. W przeprowadzonych badaniach główny nacisk kładł na badanie metod przekształceń obrazów w zastosowaniu do rozpoznawania i rejestracji zdjęć lotniczych i satelitarnych. Źródłem informacji były dane z pomiarów rzeczywistych z radarów morskich oraz z satelitów. Wyniki badań przedstawiono we wspólnych referatach na konferencjach międzynarodowych, w pracach dyplomowych studentów WI PS, Wyższej Szkoły Morskiej oraz w pracach doktorskich WI PS.

Wspólnie z firmą „ALDEC” (z USA) Georgy Kukharev zajmował się badaniami z zakresu technologii biometrycznych, w tym rozpoznawaniem ludzi na podstawie tęczówki oka oraz na podstawie twarzy. Do realizacji postawionych zadań powołano zespół naukowo-badawczy, w którym pełnił obowiązki kierownika oraz głównego wykonawcy projektu. W zespole badawczym wzięła również udział grupa studentów Instytutu Informatyki PS. Rezultaty tych badań przekazano zleceniodawcy („ALDEC”) i przedstawiono w formie referatów i artykułów na międzynarodowych konferencjach.

W celu wymiany doświadczeń z biometrii, pogłębienia wiedzy o analogicznych pracach na Zachodzie oraz organizacji stażu dla własnych doktorantów, Georgy Kukharev nawiązał kontakty z Katedrą Informatyki i Matematyki Ecole Centrale de Lyon (ECL) we Francji. W latach 2001–2003 odbył 8-miesięczny staż naukowy w ECL, który zaowocował rozpoczęciem nowych badań, prac

dyplomowych i doktorskich z zakresu biometryki. Na podstawie wyników tych badań przygotowano trzy artykuły do czasopism. Dwa artykuły ukazały się w 2004 r. w czasopiśmie „Machine Graphics & Vision” (PAN), trzeci w „Journal of Computer Science & Technology”.

Wyniki badań przedstawiono w monografiach: „Biometric Systems: Methods and Means of People Identification” i „Techniki biometryczne. Część 1. Metody rozpoznawania twarzy”.

W latach 2005–2009 badania Georgy’ego Kukhareva dotyczyły opracowania kompleksowego modelu systemu wyszukiwania podobnych obrazów twarzy (w dużych zbiorach), w których przedstawia się: strukturę całego systemu, sposób jego budowy, funkcjonowania i testowania. We współpracy z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych i Administracji opracowywał system wyszukiwania podobnych obrazów twarzy na potrzeby administracji rządowej.

Od 2002 r. Georgy Kukharev jest profesorem w katedrze Oprogramowania Systemów Komputerowych w Państwowym Uniwersytecie Elektrotechnicznym (LETI), Sankt Petersburg, Rosja. Jest członkiem Rady Naukowej LETI ds. doktryzowania i habilitowania. W LETI wypromował dwóch doktorów nauk technicznych w 2010 i 2011 r. Rada Naukowa LETI nadała mu w 2006 r. uchwałą Ministerstwa Edukacji i Nauki Rosji tytuł naukowy profesora.

W latach 2006–2007 uczestniczył w programie „Otwarty Wykład” w Hanoi Open University (Wietnam) z cyklem wykładów „Problemy biometrii”. Wypromował dla Wietnamu dwóch doktorów nauk technicznych.

Podczas pracy na Politechnice Szczecińskiej, a od stycznia 2009 r. w ZUT, Georgy Kukharev wypromował 10 doktorów nauk technicznych (w tym siedmiu informatyków z zakresu biometrii), wykonał dwie recenzje prac doktorskich i cztery recenzje prac habilitacyjnych. Opublikowany dorobek naukowy liczy ogółem 85 pozycji, w tym osiem książek i podręczników.

Georgy Kukharev jest członkiem Rady Wydziału Informatyki ZUT, recenzentem w czasopiśmie „Machine Graphics & Vision” od roku 2000; członkiem komisji redakcyjnej czasopisma „Computing, Multimedia and Intelligent Techniques” od 2003 r.; był członkiem komitetów programowych międzynarodowej konferencji „Advanced Computer Systems”, od 1999 r. oraz I i II edycji konferencji „Sejmik Młodych Informatyków” (2007, 2008 r.).

Profesor jest twórcą powszechnie w kraju rozpoznawanej „szkoły biometryków” na Wydziale Informatyki PS i ZUT.

Profesor Georgy Kukharev współpracował z uczelniami wyższymi za granicą (Francja, Wietnam, Rosja), a także z podmiotami gospodarczymi w opracowaniu algorytmów, technik i metod wdrożonych w praktyce.

Artykuły napisane przez Georgy’ego Kukhareva w latach 2004–2009 i opublikowane w czasopiśmie „MG&V”, „PAK”, „Journal

Computer Science & Technology”, „LNCS”, „*Journal Real-Time Image Processing*”, „MIS”, „*The World of Measurements i „Computer Optics*”, jak również i monografie opublikowane w Rosji i Polsce są często cytowane w zagranicznych pracach naukowych.

Georgy Kukharev został odznaczony medalem Komisji Edukacji Narodowej (2003), medalem „Za zasługi dla Politechniki Szczecińskiej” (2008), nagrodami II stopnia rektora Politechniki

Szczecińskiej za rozwój kadry i twórcze osiągnięcia w 1999, 2002, 2005, 2006 r.

Profesor jest żonaty, ma córkę. Jego pasją jest sport motorowy i tenis stołowy.

Prezydent RP Bronisław Komorowski, postanowieniem z 18 kwietnia 2011 r., nadał Georgy’emu Kukharewowi tytuł profesora nauk technicznych.

Habilitacja

Jolanta Kempster

1 czerwca 2011 roku Rada Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa podjęła uchwałę o nadaniu doktor Jolancie Kempster stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych, w dyscyplinie rybactwo. Pracę habilitacyjną stanowiła monografia na temat „Zmienność genetyczna wybranych populacji certy *Vimba vimba* (L.) na podstawie analizy molekularnej genu cytochromu b w aspekcie ochrony gatunku”. Dorobek naukowy oceniali: prof. dr hab. Małgorzata Jankun-Woźnicka (Katedra Ichtiologii, Wydział Ochrony Środowiska i Rybactwa, Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie), prof. dr hab. Jan Szczerbowski (Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie), prof. dr hab. Krzysztof Goryczko (Zakład Hodowli Ryb Łososiowatych Rutki, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Olsztynie), prof. dr hab. Waldemar Dąbrowski (Katedra Mikrobiologii i Biotechnologii Stosowanej, WNo-ŻiR, Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie).

Jolanta Kempster jest absolwentką Wydziału Biologii i Nauk o Morzu Uniwersytetu Szczecińskiego. Studia skończyła w 1995 r., broniąc pracę magisterską pt. „Rozmieszczenie i ekologiczna rola małża *Macoma baltica* (L.) w strefie przybrzeżnej Zatoki Pomorskiej na odcinku Dziwnówek-Mrzeżyno”, napisaną pod kierunkiem prof. dr hab. Zbigniewa Piesika. W 1997 r. podjęła studia doktoranckie na Akademii Rolniczej w Szczecinie (obecnie ZUT), które zakończyła obroną z wyróżnieniem pracy doktorskiej na temat „Widłonogi z rodzaju *Achtheres* (Copepoda: Lernaeopodidae) – próba wyjaśnienia przynależności gatunkowej form pasożytujących u okonia (*Perca fluviatilis*) i sandacza (*Sander lucioperca*), której promotorem był prof. dr hab. Wojciech Piasecki, kierownik Zakładu Chorób Ryb.

Po uzyskaniu stopnia doktora została zatrudniona na etacie adiunkta w Zakładzie Akwakultury Akademii Rolniczej w Szczecinie. Od 2002 r. dr Jolanta Kempster pełni funkcję kierownika Pracowni Genetyki Ryb.

Swoją wiedzę oraz warsztat badawczy doskonaliła na licznych stażach i misjach naukowych odbywanych w polskich oraz zagranicznych placówkach badawczych. Najczęściej odwiedzane to: Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie, Politechnika Gdańska, Instytut Ekologii i Rybactwa w Berlinie, Towarzystwo Ochrony Jesiotrów przy Instytucie Rybactwa w Rostoku, Instytut Rybactwa Śródlądowego w Poczdamie oraz Federalny Instytut Badawczy Zdrowia Zwierząt z Referencyjnym Laboratorium KHV w Riems. Odbyła wiele kursów naukowo-metodycznych z zakresu genetyki molekularnej oraz ichtiopatologii a szczególnie wirusologii.

Działalność organizacyjna dr Jolanty Kempster jest związana głównie z aktywnością na Wydziale Nauk o Żywności i Rybactwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. W 2007 r. objęła organizacyjne i merytoryczne kierownictwo

nad nowo powstałym Centrum Badań Środowiska Wodnego. Pod jej kierunkiem prowadzone są projekty badawcze i inwestycyjne, realizowane we współpracy z krajowymi i zagranicznymi placówkami naukowymi z Francji, Holandii i Niemiec. W międzynarodowym programie szkoleniowym, skierowanym do lekarzy weterynarii, pełniła funkcję koordynatora i współorganizatora z ramienia macierzystej uczelni. Obecnie jest koordynatorem projektu pt. „Opracowanie genetycznego systemu identyfikacji produktów żywnościowych pochodzących z rybołówstwa i akwakultury wprowadzanych na obszar celny Unii Europejskiej”. Projekt ten wykonywany w ścisłej współpracy z Izbą Celną w Szczecinie ma na celu stworzenie bazy sekwencji DNA ryb i opracowanie nowych, sprawnych metod identyfikacji produktów rybnych na potrzeby służb celnych i innych państwowych służb kontrolnych.

Dr Jolanta Kempster jest senatorem ZUT, a od dwóch kadencji członkiem Rady Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa.

Na dorobek naukowy dr Jolanty Kempster składają się 84 pozycje (75 po doktoracie), w tym 21 oryginalnych prac twórczych, osiem rozdziałów w książkach i monografiach, 36 doniesień na konferencje krajowe i zagraniczne oraz 26 ekspertyz. Szczególnie ważne są publikacje dotyczące diagnostyki KHV – groźnej choroby karpi, z zastosowaniem genetyki molekularnej. Wyniki badań dr J. Kempster upowszechniała nie tylko przez publikacje w czasopiśmie naukowych, ale także przez uczestnictwo w konferencjach naukowych, tak krajowych, jak i zagranicznych, na których wygłosiła 14 referatów (w tym cztery w języku niemieckim i cztery w angielskim). Dorobek naukowy dr J. Kempster skupia się wokół dwóch podstawowych nurtów badawczych. Pierwszy z nich to ichtiopatologia, w którym można umieścić zarówno prace dotyczące parazytologii, jak i wirusologii. Na początku swojej kariery naukowej dr Kempster skupiała się na badaniach biologicznych i genetycznych pasożytów ryb. W późniejszym okresie dominują prace związane z zagadnieniami występowania wirusa KHV (Koi Herpes Virus) na obszarze Polski. W badaniach tych wykorzystywano metody genetyki molekularnej, dzięki czemu, między innymi, udało się ustalić, jakie gatunki ryb mogą być bezobjawowymi nosicielami tego niebezpiecznego wirusa. Drugi z głównych nurtów badawczych to szeroko rozumiana genetyka ryb, a w niej dwa obszary zainteresowań: identyfikacja genetyczna ryb i produktów rybnych oraz genetyka populacyjna. W tym obszarze mieszczą się badania genetyczne siei z polskich jezior, których wyniki opublikowano w czasopiśmie anglojęzycznych oraz rozprawach habilitacyjnych na temat genetyki populacyjnej certy.

Dr Jolanta Kempster jest współautorem 26 ekspertyz, w tym 19 zrealizowanych na zlecenie hodowców ryb w zakresie diagnostyki

chorób wirusowych, dwóch w tym samym zakresie wykonanych dla Uniwersytetu w Wageningen (Holandia) oraz pięciu dotyczących problematyki weryfikacji metodami genetycznymi pochodzenia mięsa ryb sprowadzanego do celów spożywczych z zagranicy. Przez systematyczny udział w konferencjach dla hodowców ryb działała na rzecz upowszechniania badań. Dr Jolanta Kempter prowadzi również szkolenia dla hodowców z zakresu profilaktyki chorób ryb oraz bierze aktywny udział w realizacji projektów innowacyjnych w ramach sektorowego programu operacyjnego.

Dr Jolantę Kempter kilkakrotnie uhonorowano wyróżnieniami i nagrodami: 2000 r. – III miejsce w Konkursie „Young Scientist Awards” za prezentację w języku angielskim wykładu na temat:

„Comparative morphometric study on two forms of *Achtheres percarum* von Nordmann, 1832 (Crustacea, Copepoda) from two hosts: perch and zander” podczas VIII European Multicolloquium of Parasitology w Poznaniu, 2002 r. – nagroda indywidualna II stopnia rektora Akademii Rolniczej w Szczecinie za osiągnięcia w pracy naukowo-badawczej, 2007 r. – nagroda indywidualna III stopnia rektora Akademii Rolniczej w Szczecinie za zorganizowanie i prowadzenie Wydziałowego Laboratorium Badań Środowiska Wodnego, 2009 r. – nagroda zespołowa I stopnia nadana przez rektora ZUT w Szczecinie za osiągnięcia organizacyjne w roku 2008.

Jolanta Kempter jest mężatką, ma dwóch synów, dwunastoletniego Jasia i szesnastoletniego Norberta.

Habilitacja

Małgorzata Sobczak

Małgorzata Sobczak urodziła się w 1973 roku w Złocińcu (obecnie województwo zachodniopomorskie). W 1988 r. rozpoczęła naukę w klasie o profilu matematyczno-fizycznym, w Liceum Ogólnokształcącym w Drawsku Pomorskim, które ukończyła w 1992 r. W tym samym roku rozpoczęła studia na kierunku technologia żywności pochodzenia morskiego Wydziału Rybactwa Morskiego i Technologii Żywności Akademii Rolniczej w Szczecinie. W czasie studiów była słuchaczem Studium Pedagogicznego przy Akademii Rolniczej, które ukończyła w 1996 r. z wyróżnieniem. W 1997 r. obroniła pracę magisterską pt. „Struktura i tekstura wybranych grup mięśni bydłowych: wpływ wieku”, którą wykonywała w Zakładzie Technologii Mięsa pod kierunkiem prof. dr. hab. Kazimierza Lachowicza. W latach 1997–2001 była słuchaczem Międzywydziałowych Dziennych Studiów Doktoranckich przy Akademii Rolniczej w Szczecinie. W 2001 r. obroniła z wyróżnieniem pracę doktorską pt. „Zmiany struktury i tekstury wybranych mięśni tuczników mieszańcowych poddanych procesowi masowania” i uzyskała stopień doktora nauk rolniczych w dyscyplinie technologia żywności i żywienia. Od 1 grudnia 2001 r. zajmuje stanowisko adiunkta w Katedrze Technologii Mięsa, Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa, kierowanym przez prof. dr. hab. Kazimierza Lachowicza.

Dorobek naukowy dr hab. inż. Małgorzaty Sobczak obejmuje ogółem 62 pozycje, w tym 40 prac oryginalnych i jedną pracę popularnonaukową. Pozostałą część dorobku stanowi 21 doniesień w materiałach z konferencji zagranicznych i krajowych. Cennym osiągnięciem są publikacje cytowane w czasopiśmie impaktowych.

Jej działalność naukowo-badawcza skupia się na kilku zagadnieniach:

- wpływ czynników biologiczno-środowiskowych na właściwości strukturalno-mechaniczne mięsa zwierząt rzeźnych i łownych,
- określanie przydatności mięsa do produkcji mięsa kulinarnego i wyrobów mięsnych, na podstawie jego właściwości histochemicznych,
- wpływ czynników techniczno-technologicznych na jakość wyrobów mięsnych.

W uznaniu osiągnięć w pracy naukowo-badawczej Małgorzacie Sobczak nadano indywidualną nagrodę II stopnia rektora Akademii Rolniczej w Szczecinie w 2002 r.

Działalność dydaktyczna dr hab. inż. Małgorzaty Sobczak obejmuje wykłady i ćwiczenia dla studentów studiów stacjonarnych i niestacjonarnych kierunków technologia żywności i żywienia człowieka oraz towaroznawstwo z przedmiotów: surowce rzeźne, technologia

mięsa, przetwórstwo mięsa drobiowego, technologia produktów ubocznych, współczesne trendy w technologii żywności pochodzenia zwierzęcego, elementy morfologii i histologii mięsa, towaroznawstwo żywności, towaroznawstwo produktów zwierzęcych, towaroznawstwo produktów ubocznych. Jest także promotorem 23 i recenzentem 20 prac magisterskich oraz promotorem ośmiu i recenzentem dwóch prac inżynierskich. Ponadto, w latach 2005–2006 prowadziła wykłady i zajęcia praktyczne z przetwórstwa mięsa dla rolników w ramach projektu Programu Ramowego UE *Przetwórstwo Artykułów Rolnych w Gospodarstwie Domowym. Kurs dla Domowników i Rolników w Województwie Zachodniopomorskim* (Priorytet 2. Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego, nr projektu Z/2.3.2/II/2.3/7-1/06).

Dr hab. inż. Małgorzata Sobczak pełniła również funkcję opiekuna roku na kierunku technologia żywności i żywienia

studium stacjonarnych w latach 2004–2009 oraz studiów niestacjonarnych I stopnia w latach 2002–2006 w Szczecinie i w Terenowym Oddziale Dydaktycznym w Boninie.

Małgorzata Sobczak pełniła funkcje: sekretarza Komitetu Organizacyjnego XXXVI Sesji Naukowej KNoŻ PAN „Technologia i biotechnologia żywności – teraźniejszość i przyszłość”, organizowanej przez Wydział Nauk o Żywności i Rybactwa (wrzesień 2005 r.) w Szczecinie, członka Uczelnianej Komisji ds. Programów Nauczania w kadencji 2005–2008, członka Uczelnianej Komisji ds. Tłumaczeń w 2007 r., sekretarza Wydziałowej Komisji Wyborczej w 2008 r. podczas wyborów dziekana i prodziekanów, członka Wydziałowej Rady Programowej Międzykierunku Analityka Żywności i Środowiska Wodnego w latach 2009–2010, członka Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej w latach 2002–2004 oraz członka Rady Wydziału od 2010 r.

Rada Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie, na podstawie dorobku naukowego oraz przedłożonej rozprawy habilitacyjnej pt. „Wpływ profilu histochemicznego i grubości włókien wybranych mięśni u bydła na ich jakość kulinarną i przydatność do produkcji wyrobów masowanych”, 20 kwietnia 2011 r. nadała Małgorzacie Sobczak stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk rolniczych w dyscyplinie technologia żywności i żywienia. Na wniosek jednego z recenzentów kolokwium habilitacyjne wyróżniono.

Małgorzata Sobczak jest zamężna, jej pozanaukowe zainteresowania to literatura (szczególnie kryminalna), dobra muzyka i film, a także kynologia.

Habilitacja

Andrzej Wieczorek

Andrzej Wieczorek urodził się w 1950 roku w Krzyżu Wielkopolskim. Technikum Chemiczne w Gorzowie Wielkopolskim ukończył w 1969 r. i podjął studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Szczecińskiej, w 1974 r. uzyskał tytuł magistra inżyniera technologii lekiej syntezy organicznej.

Pracę na uczelni rozpoczął w 1975 r. od stanowiska asystenta stażysty w Zakładzie Chemii Fizycznej, kierowanym przez prof. dr. inż. Stanisława Bursę. W pracy naukowej zajmował się równowagami fazowymi w układach ciało stałe–ciecz oraz ciało stałe–gaz, badał przemiany zachodzące pomiędzy gazowym chlorowodem oraz siarczanami miedzi, cynku, ołowiu i kadmu, tlenkami i tlenochlorkiem żelaza, a także chlorkiem czterometyloamoniowym. Na potrzeby tych badań konstruował urządzenia badawcze i pomiarowe, m.in. automatyczny manostat sorpcyjny i elektrolityczny analizator chlorowodoru. Korzystając ze skonstruowanych urządzeń, poszerzył zakres badań o kinetykę przemian w układach ciało stałe–gaz. W 1985 r. obronił pracę doktorską pt: „Sorpcja chlorowodoru na wybranych siarczanach metali dwuwartościowych”. Pierwsze prace badawcze po uzyskaniu stopnia doktora nadal dotyczyły równowag fazowych, zwłaszcza równowag tworzenia gazohidratów w rurociągach przesyłowych gazu ziemnego i ropy naftowej. Kilka kolejnych lat zajmował się odorymetrią i dezodoryzacją, pracując w zespole kierowanym przez prof. dr. hab. inż. Joannę Kośmider. Prace te były zogniskowane wokół ważnej dla regionów nadmorskich tematyki zapachowego oddziaływania przemysłu rybnego na otoczenie i wskazywały na możliwość skutecznego odwaniania gazów odlotowych z przemysłu rybnego z wykorzystaniem sorpcji z reakcją chemiczną. Od lat 1992/1993 do dziś bada emisje zanieczyszczeń do środowiska oraz biologiczne metody oczyszczania gazów odlotowych. Początkowo, kontynuując zapoczątkowane w poprzednim okresie badawczym poszukiwania interesujących zależności pomiędzy zapachem a składnikami mieszaniny gazowej, prowadził obszerne studia literaturowe nad emisjami z tworzyw sztucznych. Dotyczyły one m.in. emisji z wyrobów polimerowych do wnętrza pojazdów samochodowych i budynków mieszkalnych. W okresie późniejszym studia te poszerzył o emisje substancji chemicznych i mikroorganizmów z procesów unieszkodliwiania odpadów do wszystkich komponentów środowiska. Unikalne, nie tylko w skali krajowej, są jego publikacje przeglądowe poświęcone identyfikacji emitowanych substancji oraz powiązań pomiędzy zapachem gazów odlotowych z kompostowni a ich składem.

Równoległe do prac nad emisjami prowadził badania biofiltracji gazów odlotowych. Długotrwałe eksperymenty w skali laboratoryjnej, wielkolaboratoryjnej i pilotowej wykonywał z wykorzystaniem, w charakterze podstawowego składnika złoża biologicznego, dostępnych w regionie kompostów przemysłowych. W ten sposób testował biofiltrację toluenu, pksylenu, styrenu, metyloizobutyloketonu oraz wieloskładnikowych mieszanin gazów odlotowych z procesów lakierowania z wygrzewaniem drutów nawojowych (składniki lakierów, w tym rozpuszczalniki, i produkty ich destrukcji termicznej) oraz gazów z procesu laminowania z wykorzystaniem żywic poliesterowych (głównie styren, pozostałe rozpuszczalniki żywic, lotne składniki inicjatorów polimeryzacji, aceton). Dwa cykle badań pilotowych wykonanych w warunkach przemysłowych, trwające każdy po około trzy lata, należą do nielicznych opublikowanych prac tego rodzaju.

Poszukując możliwości zwiększenia efektywności biofiltracji oraz kontroli nad jej przebiegiem podjął prace mające na celu możliwie dokładne zrozumienie działania mikroorganizmów. Celem umożliwienia wykonywania prac typowo mikrobiologicznych nawiązał współpracę z kierowaną przez prof. dr. hab. inż. Andrzeja Nowaka Katedrą Mikrobiologii i Biotechnologii Środowiska na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa Akademii Rolniczej w Szczecinie. W ramach projektu badawczego MNiSzW oraz prac kontynuowanych po jego zakończeniu, w ścisłej współpracy z dr. hab. inż. Krystyną Przybulewską, wyizolował mikroorganizmy rozkładające: fenol, styren, etylobenzen i metyloizobutyloketon. Większość z tych mikroorganizmów nie była w takim charakterze opisywana w literaturze. Wykonał również pomiary kinetyki biodegradacji wyżej wymienionych substancji przez wyizolowane mikroorganizmy.

Niejako naturalnym poszerzeniem badań nad emisjami zanieczyszczeń do środowiska były badania nad wpływem lotnych substancji organicznych na kiełkowanie i wzrost roślin. W pracach wykonywanych we współpracy z pracownikami Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa wykazano zauważalny wpływ par etylobenzenu i styrenu w stężeniach spotykanych w bezpośredniej bliskości zakładów przemysłowych na wzrost i kiełkowanie siewek pszenicy. Wyniki tych prac zaprezentowano w 79 różnego rodzaju publikacjach i wystąpieniach konferencyjnych, z czego 16 to prace samodzielne.

W lutym 2011 r. uzyskał stopień doktora habilitowanego w postępowaniu przeprowadzonym na Wydziale Inżynierii Środowiska Politechniki Wrocławskiej.

W ponad 36-letniej pracy naukowej był uczestnikiem, głównym wykonawcą oraz kierownikiem projektów badawczych z krajowych i zagranicznych, budżetowych środków na naukę oraz projektów komercyjnych. Był jednym z głównych wykonawców projektów KBN/MNiSzW pt. „Badania biofiltracji gazów odlotowych – wybór materiałów filtracyjnych i określenie kinetyki biofiltracji gazów z wybranych źródeł emisji” (1998–2000) oraz „Oczyszczanie powietrza z lotnych związków organicznych (VOC) metodą biofiltracji „kwaśnej” przy udziale grzybów mikroskopowych (2007–2010). Był też jedynym wykonawcą projektu komercyjnego, którego efektem finalnym był projekt procesowy oczyszczania gazów wentylacyjnych od styrenu w POOL-SPA Gryfice, ul. Dąbskiego 35 oraz kierownikiem projektu MNiSzW „Oczyszczanie powietrza zawierającego styren na złożach kompostowych – intensyfikacja procesu poprzez selekcję i adaptację mikroorganizmów oraz optymalizację warunków przebiegu procesu” (2003–2005).

W roku 1993 i 1995 uczestniczył w projekcie TEMPUS na Universität-Gesamthochschule Kassel, Niemcy, a w latach 1994–1995 w projekcie finansowanym przez Królestwo Niderlandów pt. Environmental Care Management. Stałymi partnerami krajowymi tego ostatniego było sześć dużych zakładów przemysłowych ze Stargardu Szczecińskiego (Luxpol, ZNTK, Zakłady Mleczarskie, Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej w Stargardzie, Rarytas, Cukrownia Kluczewo), a zagranicznymi Hogeschool van Amsterdam i firma konsultingowa Ameco.

Współpracował z zakładami przemysłowymi i biurami projektów, na przełomie lat 1985/1986 odbył 6-miesięczny staż przemysłowy w Zakładach Chemicznych Police, a w 1992 r., równoległe z pracą na uczelni, pracował w szczecińskiej firmie budowlanej Gryfbet.

Dr Andrzej Wieczorek od chwili zatrudnienia na uczelni do 1992 r., z niewielkimi przerwami, reprezentował grupę zawodową asystentów i adiunktów, najpierw w ramach dwu instytutów, w ramach których funkcjonował zatrudniający go zakład, a w ostatnich dwu latach ww. okresu w Senacie Politechniki Szczecińskiej. Innym rodzajem aktywności był współdziałanie w organizowaniu konferencji naukowych i naukowo-technicznych. Uczestniczył w przygotowaniu takich konferencji jak: Zjazd PTCh i SITPChem w Szczecinie w 1977 r. oraz konferencji współorganizowanych z innymi instytucjami przez szczeciński oddział Stowarzyszenia Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego. Reprezentując SITPChem. w Szczecinie, uczestniczył w przygotowaniu trzech międzynarodowych konferencji współorganizowanych z Komisją Utrzymania Czystości Powietrza przy VDI i DIN (Niemcy) i holenderskim Stowarzyszeniem Czystego Powietrza (Vereniging Lucht) oraz konferencji-szkoleń adresowanych do przedstawicieli przemysłu i handlu (Seminar Odours'93, Odours - Control, Measurement, Regulations - Świnoujście 1993, SITPCem, KRLD VDI, Vereniging Lucht; International Symposium BIO'94, Biotechnology in Environmental Protection, Świnoujście 1994, SITPCem, KRLD VDI, Vereniging Lucht oraz Gospodarka Odpadami w świetle Krajowych Regulacji Prawnych i Dyrektyw Unii Europejskiej, Międzyszkolenie 2001. Od 2005 r. pełni funkcje prodziekana ds. nauczania na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej, zarządzając dydaktyką na dwu kierunkach studiów: ochrona środowiska oraz towaroznawstwo. W czasie pierwszej kadencji pełnił też rolę osoby odpowiedzialnej za promocję wydziału i przewodniczącego Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej. Od 2002 do 2010 r. reprezentował Politechnikę Szczecińską, a potem ZUT w międzynarodowych sieciach naukowo-badawczych AirClim-Net i Envitech-Net. Poza pracą na uczelni, działał w Stowarzyszeniu Inżynierów i Techników Przemysłu Chemicznego. Aktualnie jestem członkiem zarządu oddziału Szczecin. Dwukrotnie był delegatem na krajowy Zjazd SITPChem.

Jako nauczyciel akademicki i prodziekan współdziałał z wydziałowymi organizacjami studenckimi (Samorząd Studencki, koła naukowe, Liga Ochrony Przyrody), m.in. przygotowując latach w 1996-1997 oraz 2007-2008 regionalne i lokalne obchody Dnia Ziemi.

Wykonując obowiązki dydaktyczne, przez pierwszych kilkanaście lat prowadził ćwiczenia laboratoryjne i rachunkowe chemii fizycznej i przedmiotów pokrewnych, by w latach 90. minionego wieku obszar ten poszerzyć o zajęcia z zakresu podstaw ochrony środowiska. Prowadził lub prowadzi następujące wykłady i ćwiczenia: zagrożenia cywilizacyjne dla środowiska i zrównoważony rozwój, techniki odnowy środowiska, termiczne i katalityczne metody oczyszczania gazów odlotowych, metody oczyszczania gazów odlotowych, ochrona środowiska, polityka ochrony środowiska. Pod jego kierunkiem zostało wykonanych ponad dwadzieścia prac dyplomowych magistersko-inżynierskich. Praca magisterska studentki Elżbiety Zimny uzyskała drugą nagrodę w regionalnym konkursie „Czysta Woda”. W 2007 r. prezydent Szczecina nagroził pracą studentki Joanny Walczak (opiekun dr hab. inż. K. Przybulewska), wykonaną z jego istotnym współdziałaniem jako opiekuna pomocniczego. Referat opracowany w oparciu na wynikach badań będących składnikiem pracy dyplomowej studentki Uniwersytetu w Kassel Klaudivy Michgehl (opiekun prof. dr hab. inż. A. Błędzki), wykonanej pod jego częściowym nadzorem (w zakresie emisje zapachów), zaprezentowany na konferencji „Recovery - Recycling” w Genewie w 1995 r. uhonorowano drugą nagrodą.

Działalność naukową, dydaktyczną i organizacyjną dr. Andrzeja Wieczorka uhonorowano nagrodami rektora Politechniki Szczecińskiej oraz ZUT. Został też odznaczony Brązowym i Złotym Krzyżem Zasługi.

Andrzej Wieczorek ma żonę Teresę i dwoje dorosłych dzieci - Annę i Zbigniewa oraz dwie wnuczki. W chwilach wolnych od pracy zawodowej pielęgnuje ogród, uprawia turystykę rowerową i pieszą, a także wędkuje.

Habilitacja

Andrzej Dybus

Rada Wydziału Nauk o Żywności Uniwersytetu Przyrodniczego we Wrocławiu 31 stycznia 2011 roku, na podstawie oceny dorobku oraz rozprawy habilitacyjnej, podjęła uchwałę o nadaniu dr. inż. Andrzejowi Dybusowi stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauki biologicznej, dyscyplinie biotechnologia.

Dr hab. inż. Andrzej Dybus urodził się w listopadzie 1972 r. w Sulęcinie. W 1997 r. ukończył studia wyższe na Wydziale Zootechnicznym (obecnie Biotechnologii i Hodowli Zwierząt) Akademii Rolniczej w Szczecinie. W latach 1997-2001 był słuchaczem Dziennych Międzywydziałowych Studiów Doktoranckich. Pracę doktorską realizował w Katedrze Genetyki i Ogólnej Hodowli Zwierząt, początkowo pod opieką naukową prof. Arkadiusza Kawęckiego (1997-1999), a następnie dr. hab. Marka Kmiecica prof. nadzw. AR (1999-2001), który był promotorem pracy doktorskiej.

Od początku działalności naukowej zainteresowania dr. hab. Andrzeja Dybusa skupiały się na zagadnieniach związanych z poszukiwaniem markerów genetycznych cech użytkowych zwierząt

gospodarskich, ulokowane w obszarze badawczym tzw. biotechnologii zielonej; prowadzone badania z zakresu genomiki zwierząt dotyczą gatunków o dużym znaczeniu dla gospodarki (bydło, świnie), jak również modelowych (gołąb domowy).

W Zachodniopomorskim Uniwersytecie Technologicznym dr hab. Andrzej Dybus jest adiunktem w Zakładzie Cytogenetyki Molekularnej Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt. Aktualnie prowadzi zajęcia dydaktyczne na kierunkach: biotechnologia (inżynieria genetyczna, metody inżynierii genetycznej w hodowli zwierząt), biologia (badania in vivo i in vitro, markery genetyczne) oraz zootechnika (metody inżynierii genetycznej w hodowli zwierząt). Był opiekunem kilkunastu prac dyplomowych, realizowanych głównie na kierunku biotechnologia. Jest opiekunem Studenckiego Koła Naukowego Inżynierii Genetycznej. Ważnym osiągnięciem w pracy dydaktyczno-naukowej było zdobycie przez dr. hab. Andrzeja Dybusa pierwszego miejsca w konkursie na Najsympatyczniejszego Adiunkta Uczelni (2006).

Dorobek naukowy dr. hab. Dybusa obejmuje kilkadziesiąt publikacji z dziedziny biotechnologii zwierząt (w tym 29 prac indeksowanych w bazie Web of Science).

Andrzej Dybus jest żonaty, ma dwoje dzieci. Jego hobby to gra w szachy oraz motoryzacja.

Nagroda NOT dla pracowników i studenta Wydziału Elektrycznego

Podczas tradycyjnego spotkania noworocznego członków Zarządu FSNT NOT z przedstawicielami stowarzyszeń naukowo-technicznych rozstrzygnięto pierwszą edycję Konkursu o Nagrodę Prezesa FSNT NOT w Szczecinie.

Kapituła w składzie: prof. dr hab. inż. Krzysztof Chwesiuk – przewodniczący, dr hab. Piotr Niedzielski prof. US – wiceprzewodniczący, mgr inż. Żaneta Bąkowska – sekretarz, mgr inż. Marek Nie-wiarowski – członek, przewodniczący Komisji Młodzieżowej NOT,

mgr Aleksandra Kopycińska – członek, dyrektor biura NOT w Szczecinie, przyznała siedem nagród indywidualnych.

W kategorii „działalność młodzieżowa” nagrodę otrzymał student Wydziału Elektrycznego ZUT – inż. Paweł Frankowski.

Nagrodą zespołową w kategorii „działalność na polu badawczo-wdrożeniowym, edukacyjnym” uhonorowano pracowników Wydziału Elektrycznego – dr. inż. Stanisława Kalisiaka i dr. inż. Marcina Hołuba.

Justyna Jończyk

Zdjęcie: źródło <http://www.not.szczecin.pl>

Zachodniopomorskie Noble 2010

Uroczysta gala konkursu Zachodniopomorskie Noble odbyła się 5 czerwca br. w Studiu Koncertowym S-1 Polskiego Radia Szczecin. Nagrody przyznano w siedmiu kategoriach, a wśród uhonorowanych znalazło się troje pracowników Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie.

W naukach technicznych kapituła wyróżniła dr hab. inż. Sylwię Mozię z Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT w Szczecinie za badania podstaw nowych technologii środowiskowych stosujących fotokatalityczne reaktory membranowe.

W dziedzinie nauk podstawowych laureatem został prof. dr hab. Niko Guskos z Instytutu Fizyki ZUT w Szczecinie za badania nanomateriałów nieorganicznych metodami spektroskopowymi.

W dziedzinie nauk rolniczych uhonorowano dr Inę Kowalewską-Łuczak z Wydziału Biotechnologii i Hodowli Zwierząt ZUT w Szczecinie za badania nad znaczeniem wybranych genów w kształtowaniu cech użytkowości mlecznej krów.

Pozostali laureaci:

- w dziedzinie nauk humanistycznych – dr hab. Marta Skwara prof. US z Uniwersytetu Szczecińskiego za monografię pt.: „Polski Whitman. O funkcjonowaniu poety obcego w kulturze narodowej”,

- w dziedzinie nauk artystycznych – prof. Bohdan Boguszewski z Uniwersytetu Szczecińskiego za wybitne osiągnięcia artystyczne w wymiarze międzynarodowym, a w szczególności za opracowanie i interpretacje prawykonania kompozycji Marka Jasińskiego,
- w dziedzinie nauk medycznych – prof. dr hab. n. med. Piotr Milkiewicz z Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w Szczecinie za badanie mechanizmów prowadzących do rozwoju przewlekłych, cholestatycznych chorób wątroby,
- w dziedzinie nauk o morzu – prof. dr hab. inż. Oleh Klyus z Wydziału Mechanicznego Akademii Morskiej w Szczecinie za innowacyjne rozwiązania w zakresie poprawy ekologicznych i ekonomicznych parametrów silników okrętowych.

Celem konkursu jest promocja najwybitniejszych osiągnięć nauki zachodniopomorskiej w minionym roku. Kandydatów do nagród zgłaszają rektorzy uczelni i członkowie Zachodniopomorskiego Klubu Liderów Nauki, skupiający wybitnych naukowców, których osiągnięcia mierzone są według listy filadelfijskiej.

Każdy z laureatów otrzymał dyplom Zachodniopomorskiego Klubu Liderów Nauki, nagrodę finansową od marszałka województwa zachodniopomorskiego i prezydentów Szczecina i Koszalina oraz okolicznościowy medal od wojewody zachodniopomorskiego.

Tadeusz Kaczorek gościem Wydziału Informatyki

Szybkie habilitacje?

Spotkanie ze światowej sławy uczonym w dziedzinie automatyki i elektrotechniki, przewodniczącym Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, prof. dr. hab. inż. Tadeuszem Kaczorkiem odbyło się 6 czerwca 2011 roku w głównej auli Wydziału Informatyki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Przedmiotem debaty były postanowienia nowej ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym w zakresie postępowania habilitacyjnych i o tytuł naukowy – ich skutki i interpretacje.

W pierwszej części spotkania profesor przedstawił kompetencje i aktualne problemy działalności Centralnej Komisji, a także omówił sprawy rozpatrywane w bieżącym roku w zakresie opiniowania wniosków o nadanie tytułu profesora, wniosków o przyznanie uprawnień do nadawania stopni naukowych i w zakresie sztuki, odwołań od uchwał rad wydziałów i rad naukowych, a także wyznaczania recenzentów w postępowaniach o nadanie tytułu profesora i w postępowaniach habilitacyjnych. Z danych statystycznych dotyczących wspomnianych obszarów działalności naukowej wynika, że w większości przypadków (ponad 95 proc.) CK rozpatruje sprawy pozytywnie, zatem wpływające wnioski są prawie wyłącznie zasadne i dobrze przygotowane. W poprzedniej kadencji CK znacznie więcej spraw rozpatrywano negatywnie. Teraz rady wydziałów i rady naukowe dostosowały poziom wysyłanych wniosków do wymagań stawianych przez CK.

Omawiając średni wiek habilitantów oraz nominowanych profesorów w latach 2006–2010, profesor zwrócił szczególną uwagę na rozpiętość wiekową w zależności od dziedziny nauk, wynoszącą ponad pięć lat, przy czym najpóźniej nominowani są przedstawiciele nauk technicznych (średnio w wieku 58,7 lat). Na przestrzeni ostatnich pięciu lat sytuacja pod tym względem nie uległa poprawie i wciąż nominacje przyznawane są zbyt późno. Sytuacja powinna ulec poprawie po wprowadzeniu ostatniej nowelizacji ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawy o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki. Prof. Kaczorek podkreślił dobrą współpracę z Kancelarią Prezydenta, czas od ostatecznego zaopiniowania wniosku o nadanie tytułu profesora przez CK do wręczenia nominacji przez Prezydenta RP wynosi jedynie ok. 3–4 miesiące. Średni wiek habilitanta – 42 lata w przypadku nauk medycznych, do 48 lat w naukach technicznych – jest stanowczo za wysoki. Obecne zmiany w procedurze rozpatrywania wniosków o nadanie stopnia doktora habilitowanego powinny, w perspektywie kilku lat, skrócić ten wiek maksymalnie do 40 lat. Obecnie procedura nadania stopnia doktora habilitowanego skróciła się do niespełna roku. CK dokonała symulacji rozpatrywania wniosków habilitacyjnych w trybie określonym przez nowelizację ustawy o stopniach i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki, w większości przypadków powinno udać się dotrzymać określonych tam terminów, przez co rozpatrywanie wniosku faktycznie powinno trwać poniżej czterech miesięcy.

Profesor Kaczorek wymienił również najbardziej kontrowersyjne, zdaniem środowiska naukowego, zmiany w znowelizowanej ustawie o stopniach i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki, dotyczące możliwości uznania na wniosek rektora osoby ze stopniem doktora za osobę posiadającą kwalifikacje

równorzędne profesorowi. Osoba taka wchodzi w skład minimów kadrowych, a także może pełnić funkcje promotora i recenzenta przewodów doktorskich, habilitacyjnych i profesorskich. CK będzie szczególnie przypatrywać się takim osobom i w wątpliwych sytuacjach nie zawaha się wyrazić sprzeciwu, gdyż możliwość przyspieszenia awansu naukowego w Polsce powinna dotyczyć wyłącznie tych osób, które uzyskały wysoką pozycję naukową w krajach, w których nie występuje stopień doktora habilitowanego, a także uzyskały stanowisko równoważne co najmniej amerykańskiemu Associate Professor, a następnie przeniosły się do pracy w Polsce.

W drugiej części wystąpienia prof. Kaczorek omówił szczegółowo proces habilitowania oraz uzyskiwania tytułu naukowego na tle postanowień nowej ustawy o stopniach i tytułach, przedstawił odpowiednie procedury i działania CK, które będą stosowane przy rozpatrywaniu tego typu wniosków. Ta część wystąpienia profesora rozwinęła wiele wątpliwości pojawiających się podczas samodzielnej analizy zapisów aktów prawnych.

Następnie profesor przez ponad godzinę odpowiadał na szczegółowe pytania uczestników spotkania. Ponieważ większość osób znajdujących się w audytorium stanowili aktualni i potencjalni habilitanci, przeważająca część pytań dotyczyła tego szczebla kariery naukowej. Ze szczególnym zainteresowaniem uczestników spotkało się potwierdzenie faktu, że do września 2013 r. istnieje możliwość wszczęcia przewodu habilitacyjnego na dotychczasowych zasadach. Jednak prof. Kaczorek zachęcał do skorzystania z nowej procedury, podkreślając przede wszystkim znaczne skrócenie czasu przygotowywania recenzji. W odpowiedzi na inne pytanie zadeklarował, że jest przeciwnikiem określenia minimum dorobku, jakim powinien legitymować się habilitant. Jego zdaniem, każdy przypadek powinien być rozpatrywany indywidualnie, ze szczególnym uwzględnieniem charakterystyki dyscypliny naukowej reprezentowanej przez kandydata. Profesor zachęcał do kontaktu z CK w sytuacjach, kiedy z przyczyn proceduralnych pojawiają się wątpliwości w stosunku do przewodu habilitacyjnego, a także apelował do znajdujących się na sali dziekanów, by zgłaszali do CK przypadki niesolidności lub nieterminowości recenzentów. Profesor zaznaczył, że terminowe i rzetelne wykonywanie recenzji jest obowiązkiem samodzielnych pracowników nauki i w stosunku do osób, które uchylają się od tego obowiązku, mogą być wyciągane poważne konsekwencje służbowe. Przewodniczący CK, w odpowiedzi na inne pytanie, potwierdził fakt walki ze sporadycznie pojawiającymi się pozamerytorycznymi czynnikami oceny recenzentów i zaapelował do uczestników spotkania o informowanie CK o takich przypadkach.

W spotkaniu uczestniczyło ponad 100 przedstawicieli szczecińskiego środowiska naukowego pracujących na Uniwersytecie Szczecińskim, Pomorskim Uniwersytecie Medycznym, Akademii Morskiej, Zachodniopomorskiej Szkole Biznesu w Szczecinie, a także ze wszystkich wydziałów Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Na sali obecni byli również przedstawiciele uczelni z innych miast.

*Piotr Dziurzański
Zdjęcia Ewa Urban-Pilawka*

XXI Zjazd Dziekanów

Niezwykle ważny dla polskiego środowiska technicznego XXI Zjazd Dziekanów Wydziałów Elektrycznych, Elektroniki, Telekomunikacji i Informatyki odbył się 2–4 czerwca br. w Szczecinie i w Berlinie. To tradycyjnie bardzo istotne, elitarne spotkanie dziekanów i prodziekanów tej części polskiego środowiska akademickiego, która być może zadecyduje o obliczu

Dziekan Wydziału Informatyki Antoni Wiliński, organizator zjazdu w dyskusji z prof. Kleiberem

przyszłego społeczeństwa informacyjnego. Przekonanie takie wyraził jeden z najważniejszych gości zjazdu, prezes Polskiej Akademii Nauk, profesor Michał Kleiber. Obok niego do osób wyznaczających historyczny wymiar tego spotkania należeli podsekretarz stanu w Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego profesor Zbigniew Marciniak oraz przewodniczący Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów profesor Tadeusz Kaczorek.

Wymienieni prelegenci stali się magnesem dla dziekanów, prodziekanów, wszystkich najważniejszych polskich uczelni technicznych, którzy przybyli na spotkanie odbywające się w przededniu wdrożenia nowej ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym oraz ustaw regulujących funkcjonowanie badań naukowych w Polsce. To czas, gdy całe polskie środowisko nauki i szkolnictwa wyższego dyskutuje o sprawach dotyczących zasad wdrażania tej ustawy i sprawach interpretacji zapisów szczegółowych. Wokół tej problematyki koncentrowało się wystąpienie wiceministra prof. Zbigniewa Marciniaka – jednego z kluczowych współautorów ustawy. Minister odpowiadał na dziesiątki pytań o kształt rozporządzeń, terminy ich wprowadzania, zakres i odpowiedzialność regulacji zapisanych w statutach uczelni, zasady przyszłej punktacji dorobku i parametryzacji uczelni.

Wiceminister Zbigniew Marciniak w czasie dyskusji

W wielu kuluarowych dyskusjach wystąpienie ministra uznawano za najważniejsze, obok wystąpienia prof. Kaczorka, objaśnienie intencji nowej ustawy.

Ważnym merytorycznie wystąpieniem była utrzymana w tej samej konwencji prelekcja prof. Marii Ziółek (eksperta bolońskiego z Poznania) na temat krajowych ram kwalifikacji – wizji zupełnie

Fragment przepełnionej gośćmi sali Wydziału Informatyki ZUT

odmiennego modelu uczelni wyższej w Polsce, modelu umożliwiającego łatwą konstatację naszego miejsca w Europie, znaczenia naszych dyplomów i kwalifikacji formalnych.

Ważne dla środowiska akademickiego informacje przekazał także przewodniczący Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, prof. Tadeusz Kaczorek. Profesor przedstawił statystyczne wskaźniki funkcjonowania komisji w roku bieżącym i odpowiedział na wiele pytań dotyczących interpretacji ustawy w zakresie rozwoju naukowego. Najważniejszą konkluzją, wielokrotnie komentowaną w dalszych zjazdowych dyskusjach, było stwierdzenie prof. Kaczorka o konieczności odstąpienia od procedur automatycznego zbierania punktów za rozmaite publikacje i osiągnięcia naukowe na rzecz rzetelnej, dokonywanej przez kompetentnych i etycznych recenzentów, oceny dorobku naukowego, z uwzględnieniem specyfiki obszaru wiedzy. Prof. Kaczorek zaprezentował się także jako zwolennik znacznego odmłodzenia kadry naukowej w Polsce, przyspieszenia procesów habilitacji i pozyskiwania tytułów, oczywiście nie kosztem jakości dorobku.

Profesor Kleiber wystąpił z wykładem nawiązującym do apolitycznego manifestu własnego autorstwa – dekalogu polskiego uczonego.

Od lewej – prof. Tadeusz Kaczorek, dziekan Antoni Wiliński, dziekan Sławomir Wiak

To poglądy, z którymi trudno polemizować z jakiegokolwiek pozycji, to uniwersalne i oczywiste kierunki rozwoju Polski, które dość łatwo rozumie środowisko akademickie, a z ogromnym trudem przyswajają je środowisko decydentów. Prof. Kleiber mówił o inwestycji w ignorancję jako alternatywie zaniechania inwestycji w rozwój społeczeństwa opartego na wiedzy. Wykład godzien rozległej popularyzacji dla kształtowania postaw naszych studentów. Zresztą, najczęściej pobierany spośród materiałów pozjazdowych.

Ważnym punktem programu zjazdu, wznowionym po latach, była wymiana tzw. dobrych praktyk. Z prelekcjami wyjaśniającymi innowacje wdrażane w różnych uczelniach wystąpili m.in.: prof. Krzysztof Goczyła (dziekan WETI Politechniki Gdańskiej), prof. Andrzej Pieczyński (dziekan WEiT Uniwersytetu Zielonogórskiego), prof. Ludosław Drelichowski (dziekan WZ UTP w Bydgoszczy), prof. Jerzy Świątek (dziekan WLiZ Politechniki Wrocławskiej). Najważniejszymi poruszonymi problemami były nowatorskie zasady dyplomowania po studiach pierwszego stopnia z udziałem podmiotów rynkowych, wymiana zagraniczna studentów i procedury wszechstronnej oceny

nauczycieli akademickich. Z uczestnikami zjazdu swoimi sugestiami o funkcjonowaniu nauki polskiej podzielili się też prof. Olgierd Hryniewicz reprezentujący Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych (KEJN) i prof. Antoni Morawski występujący w imieniu Narodowego Centrum Badań i Rozwoju (NCBiR).

Poza bogatym programem merytorycznym, w czasie zjazdu odbyły się liczne spotkania, rozmowy i dyskusje umożliwiające integrację środowiska, uzgadnianie wspólnych badań, konsorcjów i publikacji. To naturalna wartość dodana takich spotkań, często decydująca o dalszym rozwoju i pozycji poszczególnych uczelni. W tym kontekście wielu uczestników oceniło zjazd jako niezwykle udany. Wybrano również organizatora kolejnego spotkania. Został nim Sławomir Wiak, dziekan Wydziału Elektrotechniki, Elektroniki, Informatyki i Automatyki Politechniki Łódzkiej. Życzymy powodzenia.

*Antoni Wiliński
Zdjęcia Ewa Urban-Pilawka*

Pozytywna akredytacja kierunku ekonomia prezentem na 25-lecie Wydziału Ekonomicznego

Rozmowa z dziekan Grażyną Karmowską

Ćwierć wieku to dużo, czy też mało wydziału uniwersyteckiego?

Z punktu widzenia rozwoju nauki to zaledwie 25 lat, ale z punktu widzenia twórców i pracowników naszego wydziału to aż 25 lat.

Większość starszych pracowników związana jest z wydziałem od czasów jego powstania na Akademii Rolniczej w Szczecinie. Młodzi pracownicy to przeważnie nasi wychowankowie, absolwenci studiów magisterskich i doktoranckich. Z chwilą połączenia z Politechniką Szczecińską nawiązaliśmy do kierunków ekonomicznych, które były na Wydziale Inżynierjno-Ekonomicznym Transportu PS. Jest to dla nas bardzo duże wyzwanie.

Może coś ze statystyki? Ilu dziekanów sprawowało przez ten okres władzę, ilu pracowników dzieliło się swoją wiedzą ze studentami i ilu absolwentów ukończyło kierunki na Wydziale Ekonomicznym?

Dziekanów w historii wydziału było pięciu. Pierwszym był śp. prof. Lech Pałasz, kolejno, dr inż. Antoni Piwowarski, prof. Antoni Mickiewicz, prof. Grzegorz Sychalski i aktualnie moja skromna osoba. Wypromowano prawie 10 tysięcy absolwentów na kierunkach: ekonomia, zarządzanie oraz bankowość jako specjalność autorska na kierunku ekonomia. Są to studenci studiów stacjonarnych, niestacjonarnych (w tym i zamiejscowych w Zamiejscowych Obiektach Dydaktycznych). Obecnie na wydziale studiuje ponad 1100 studentów. Oferujemy bogatą ofertę studiów podyplomowych. Mimo braku pełnych praw akademickich (brakuje nam praw habilitowania), prowadzimy studia doktoranckie na kierunku agronomii na specjalności ekonomia na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa. Przewody doktorskie otwierane są przed naszą Radą Wydziału i u nas – na Wydziale Ekonomicznym – są również obrony. Istnieje również

możliwość utworzenia specjalności na trzecim stopniu studiów na innych wydziałach naszej uczelni, np. na Wydziale Informatyki. Zależy to od obszaru zainteresowań doktoranta. Zatem, jak już wspomniałam, do pełni szczęścia brak nam tylko praw habilitacyjnych. Wszystko przed nami.

Cieszymy się, gdy spotykamy naszych absolwentów w wielu urzędach, prężnie działających instytucjach. Nasi absolwenci to również szefowie wielu firm w kraju i zagranicą, to także przedstawiciele władz samorządowych i centralnych.

A co przez te lata zmieniło się w obszarze dydaktyki, nauki, badań ekonomicznych?

Ministerstwo nie pozwala nam popaść w rutynę. Ledwie zakończyliśmy „dopasowanie” programów studiów do wymogów ministerialnych, a przed nami kolejne wyzwanie. Obecnie kształcąc młodych ludzi zwracamy uwagę na jakość kształcenia. Od wielu lat przez podwyższanie jakości kształcenia dostosowujemy się do tych wymogów, co znalazło odzwierciedlenie w ocenie Państwowej Komisji Akredytacyjnej. Obecnie przygotowany jest trzeci kierunek studiów na Wydziale Ekonomicznym – turystyka i rekreacja. Pierwszy nabór planowany jest na rok akademicki 2012/2013. Mamy nadzieję, że zostanie on przyjęty przez kandydatów z zainteresowaniem. Z badań rozwoju regionu wynika, że istnieje zapotrzebowanie na specjalistów branży turystycznej, szczególnie turystyki zdrowiskowej. Naszym dodatkowym atutem jest to, że dysponujemy zapleczem (jako uczelnia częściowo przyrodnicza), którego nie mają inne uczelnie prowadzące podobne kierunki.

Rozszerzyliśmy badania naukowe, które nie dotyczą już tylko rolnictwa, ale również rozwoju regionalnego, handlu i usług, innowacyjności.

Czy w związku z tym jubileuszem odbędą się uroczystości? A może to będzie rok jubileuszowy?

Tak, rozpoczynamy rok jubileuszowy i wszystkie imprezy odbywać się będą pod szyldem 25-lecia wydziału, który swój początek miał 1 października 1987 r. jako Wydział Ekonomiki i Organizacji Gospodarki Żywnościowej Akademii Rolniczej w Szczecinie.

Obchody 25-lecia rozpoczęliśmy 21 czerwca br. konferencją pt. „Innowacyjność i konkurencyjność jako czynnik konkurencyjności przedsiębiorstw w regionie”. Jednocześnie świętowaliśmy jubileusz 70-lecia profesora Antoniego Mickiewicza, który był dziekanem przez dwie kadencje (1996–1999 i 1999–2002). Na uroczystości i konferencji gościliśmy przedstawicieli środowiska akademickiego z kraju i zagranicy, przyjaciół i sympatyków naszego wydziału.

Ostatnio wydziały na wielu uczelniach poddano akredytacji, czy Wydział Ekonomiczny również? Jak Pani dziekan ocenia poziom edukacji na wydziale?

Ostatnia decyzja Prezydium Państwowej Komisji Akredytacyjnej z 5 maja 2011 r. bardzo nas zadowala. Jest to pozytywna ocena jakości kształcenia na kierunku ekonomia na pierwszym i drugim stopniu studiów stacjonarnych i niestacjonarnych.

Również kierunek zarządzanie otrzymał taką ocenę na początku bieżącego roku. Otrzymaliśmy akredytację na oba kierunki na 5 lat.

Traktujemy to jako w pełni zasłużony prezent na 25-lecie wydziału, wypracowany przez cały zespół pracowników, nie tylko naukowo-dydaktycznych, ale również administracyjnych i technicznych.

Jak Pani dziekan widzi przyszłość wydziału i uczelni w dobie tak dużej konkurencji na rynku edukacyjnym?

Wierzmy, że młodzież wybierze naszą uczelnię jako miejsce nauki w tym najpiękniejszym okresie swojego życia, bowiem studiowanie to okres, w którym jeszcze nie jesteśmy obciążeni obowiązkami

zawodowymi i rodzinnymi i możemy studiować, podróżując. Mamy podpisane umowy o wymianie studenckiej z 16 uczelniami w Europie. Poszczególne semestry można zaliczać poza macierzystą uczelnią, a także odbywać praktyki za granicą.

Dobra kadra, wysoki poziom nauczania, a także bogata oferta praktyk w firmach polskich państwowych i prywatnych, staże zagraniczne, współpraca z zagranicznymi ośrodkami akademickimi sprawiają, że nauka i praktyka uzupełniają się, wręcz wzbogacają.

Kadra dydaktyczna i naukowa zdobywa kolejne szczeble nauki, mamy ośmiu profesorów, pięciu doktorów habilitowanych, wkrótce grono to się powiększy. Na wydziale pracuje 78 doktorów, a następni już czekają na terminy obron. Nasi pracownicy naukowci podwyższają swoje kwalifikacje, są słuchaczami studiów podyplomowych, podejmują staże, również zagraniczne. Dzięki temu mamy porównanie z nauką i wiedzą zagranicznych ośrodków.

Wkrótce wejdzie w życie znowelizowana ustawa Prawo o szkolnictwie wyższym – nie pytam o zadowolenie środowiska, bo do zmian można zawsze mieć wiele uwag, ale czy będą to duże zmiany w stosunku do poprzedniego prawa?

Czekamy na rozporządzenia. Zmian będzie sporo, ale jedno się nie zmieni. Nadal będziemy kształcić tych, którzy zechcą u nas studiować, i będziemy starali się robić to jak najlepiej potrafimy, by nasi absolwenci mieli jak największe szanse na trudnym rynku pracy.

Dziękuję za rozmowę

Marlena Prochorowicz

Chemia – nasze życie, nasza przyszłość

Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych (ONZ), na wniosek UNESCO oraz IUPAC (Międzynarodowej Unii Chemii Czystej i Stosowanej), ogłosiło rok 2011 Międzynarodowym Rokiem Chemii (The International Year of Chemistry – IYC'2011). Przebiega on pod hasłem „Chemia – nasze życie, nasza przyszłość”. Jest to trzeci w kolejności alfabetycznej rok proklamowany przez ONZ po Roku Astronomii (2009) i Roku Bioróżnorodności (2010).

Bieżący rok nieprzypadkowo został wyznaczony jako ten, w którym warto podkreślić znaczenie chemii w naszym życiu. W 2011 r.

przypada zarówno setna rocznica utworzenia Międzynarodowego Zrzeszenia Towarzystw Chemicznych, którego kontynuatorem jest IUPAC, jak i przyznania Nagrody Nobla w dziedzinie chemii Marii Skłodowskiej-Curie. Oba wydarzenia są okazją do podkreślenia znaczenia międzynarodowej współpracy naukowej oraz wkładu kobiet w rozwój nauki. Celem Międzynarodowego Roku Chemii jest też pokazanie chemii jako nauki i jej wpływu na rozwój ludzkości i postępu cywilizacyjnego.

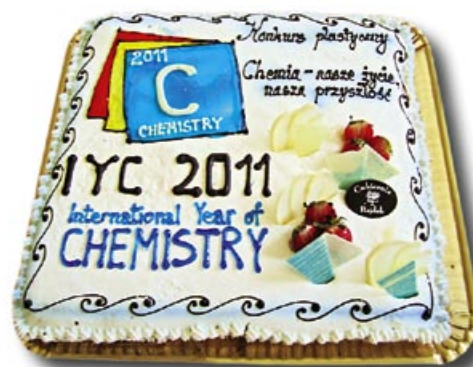

Uroczysta inauguracja Międzynarodowego Roku Chemii odbyła się 27 stycznia 2011 r. w Paryżu. Dwa dni później, 29 stycznia, również w Paryżu, na Sorbonie otwarto Rok Marii Skłodowskiej-Curie.

Włączając się w te uroczystości, Biblioteka Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT zorganizowała konkurs plastyczny dla uczniów szkół podstawowych i gimnazjów ze Szczecina pod hasłem „Chemia – nasze życie, nasza przyszłość”. Organizatorzy konkursu chcieli zwrócić uwagę dzieci i młodzieży na obecność chemii i jej technologicznego zastosowania w życiu codziennym. Prace mogły prezentować znaczenie tej nauki dla zdrowia i życia ludzi, rozwoju rolnictwa, technologii tworzyw sztucznych, technologii biopaliw oraz wielu innych zagadnień, z którymi chemia jest związana. Prace konkursowe mogły również dotyczyć osoby Marii Skłodowskiej-Curie.

Konkurs spotkał się z dużym zainteresowaniem, organizatorzy otrzymali 105 prac, które oceniało jury w składzie: dziekan WTiCh Jacek Soroka – patron konkursu, Anna Łozowska – wicedyrektor Biblioteki Głównej, dr inż. Barbara Pabin-Szafko – WTiCh. Nagrody przyznano w trzech grupach wiekowych: I – uczniowie klas 0–3 (szkoły podstawowe), II – uczniowie klas 4–6 (szkoły podstawowe), III – uczniowie klas 1–3 (gimnazja). Biblioteka WTiCh, jako organizator, również przyznała grupie uczestników wyróżnienia.

Nagrody rozdano podczas tegorocznego Tygodnia Bibliotek – 12 maja 2011 r. w Czytelni Biblioteki Głównej. Dodatkową atrakcją dla laureatów była możliwość zwiedzenia wybranych laboratoriów Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej. Dzieciom bardzo podobał się mikroskop skaningowy oraz gabłota z „częściami zamiennymi” dla człowieka. Absolutnym hitem okazały się jednak magicznie

Okolicznościowy tort z logo Międzynarodowego Roku Chemii 2011 oraz tytułem konkursu plastycznego od cukierni „Bajdek” bardzo wszystkim smakował

rosnące pianki oraz własnoręcznie wykonane „gluty”. Prace laureatów eksponowano na wystawie panelowej w holu Biblioteki Głównej.

Fotorelację z uroczystości oraz prace uczniów można obejrzeć w galerii zdjęć (<http://www.bg.zut.edu.pl/index.php?bib=6&modul=6>).

Organizator konkursu – Biblioteka WTiCh – dziękuje sponsorom oraz wszystkim, którzy włączyli się w przygotowanie konkursu.

*Tekst i zdjęcia: Anna Gryta, Agnieszka Bajda
Biblioteka WTiCh*

Wyjazd naukowo-techniczny na budowę falochronu

Pracownicy Katedry Geotechniki i studenci Wydziału Budownictwa i Architektury ZUT wyjechali 7 czerwca br. na budowę falochronu osłonowego portu zewnętrznego w Świnoujściu. Studenci, którzy brali udział w wyjeździe, to dyplomanci ostatniego roku studiów inżynierskich specjalności konstrukcje budowlane i inżynierskie.

Pomysł zorganizowania wyjazdu zrodził się z inicjatywy prof. Eugeniusza Dembickiego z Politechniki Gdańskiej i prof. Zygmunta Meyera z ZUT, którzy w maju wizytowali budowę na zaproszenie firmy Aarsleff Polska, wykonującej roboty palowe na budowie falochronu osłonowego.

Studenci i pracownicy zostali bardzo serdecznie przyjęci przez kierownictwo budowy. Odbyła się krótka prelekcja dotycząca samej inwestycji oraz prezentacja przygotowana przez kadrę inżynierską. Bardzo ożywioną dyskusję z inżynierami budowy przeprowadził

mgr inż. Wacław Tarnowski – hydrotechnik i pomysłodawca rozwiązań alternatywnych dla obecnie realizowanych projektów. Po krótkim szkoleniu BHP studenci z ogromnym zainteresowaniem zwiedzili plac budowy.

Port w Świnoujściu jest najbliższym pełnomorskim portem u wejścia na wody Morza Bałtyckiego od strony cieśnin duńskich. Takie położenie wraz z 60-kilometrowym korytarzem ujścia Odry, dostosowanym do żeglugi pełnomorskich statków, stwarza bogaty potencjał rozwojowy. Port w Świnoujściu należy do rejonu Morza Bałtyckiego, ma dostęp do spławnej rzeki umożliwiającej połączenia śródlądowe z systemem dróg rzecznych całej Europy Zachodniej. Dzięki sąsiedztwu z Niemcami jest naturalnym miejscem tranzytu dla krajów Unii Europejskiej.

Głównym stanowiskiem przeładunkowym, realizowanym w pierwszej kolejności w porcie zewnętrznym, będzie stanowisko rozładunku

LNG dla terminalu LNG. Budowa falochronu da również możliwość budowy terminalu kontenerowego, RO-RO oraz innych rodzajów ładunków. Port będzie obsługiwał statki o długości do 315 m, w tym gazowce LNG o zanurzeniu do 12,5 m i inne statki o zanurzeniu do 13,5 m.

Investorem całego zadania jest Urząd Morski w Szczecinie, do którego m.in. należy budowa i utrzymywanie obiektów infrastruktury zapewniającej dostęp do portów i przystani morskich. Projekt obejmuje budowę infrastruktury zapewniającej dostęp do portu zewnętrznego w postaci falochronu osłonowego i obiektów towarzyszących.

Zostanie wybudowany nowy falochron wschodni o długości około 3000 m oraz nowy falochron zachodni o długości około 250 m. Budowa obejmie również roboty pogłębiarskie (w tym budowę obrotnicy oraz nowego toru podejściowego i dostosowanie parametrów toru istniejącego). Projekt ma charakter innowacyjny, dostosowując istniejący zespół portowy do nowych potrzeb związanych z lokalizacją terminalu przeładunkowego skroplonego gazu ziemnego w tym rejonie.

Investycja pozwoli nie tylko na rozwój infrastruktury, transportu, zapewni bezpieczeństwo energetycznego kraju. Mniejszym i większym

przedsiębiorstwom budowlanym stwarza szansę uczestniczenia w projekcie o znaczeniu międzynarodowym, doskonale wpływającym na referencje i postrzeganie firmy wśród klientów i inwestorów.

Budowa falochronu osłonowego dla portu Świnoujście jest przedsięwzięciem niewątpliwie ważnym dla całego kraju, wartym propagowania wśród młodych inżynierów. Budowa taka nie zdarza się często – zazwyczaj raz na pokolenie. Byłoby ogromną stratą, gdyby młodzi ludzie nie mogli, chociażby w roli obserwatora, uczestniczyć w tworzeniu historii budownictwa w Polsce. Propagowanie wśród studentów nie tylko wiedzy teoretycznej, ale także pokaz praktyki budowlanej w warunkach polowych „wielkiej budowy”, jest jedną z najlepszych form kształcenia młodej kadry inżynierskiej. Ogromne zainteresowanie studentów i żywa dyskusja z inżynierami budowy jest tego najlepszym przykładem.

Na szczególną pochwałę zasługuje bardzo wysoki poziom bezpieczeństwa i higieny pracy stosowany przez kierownictwo budowy. Dla młodych ludzi, stojących u progu kariery zawodowej, jest to przykład do naśladowania.

Grzegorz Szmeczel

Łatwiejszy start

Skierowane do studentów i uczniów szkół ponadgimnazjalnych bezpłatne szkolenia Bezpieczne Praktyki i Środowisko są poświęcone tematyce: prawa pracy, bhp, ppoż, organizacji bezpiecznej pracy, pomocy przedmedycznej, urządzeń poddozorowych, energii, ochrony środowiska. Celem jest przygotowanie młodej kadry technicznej do praktycznego wykonywania zawodu. Każdy uczestnik po zakończeniu szkolenia otrzymuje certyfikat wydany w języku polskim i angielskim. Pomysłodawcą i głównym koordynatorem programu jest Naczelna Organizacja Techniczna. W czasie dotychczasowych ośmiu edycji, przeprowadzonych w 10 miastach Polski, przeszkolono 1600 uczniów i studentów.

Wykłady prowadzą specjaliści i praktycy z: Państwowej Inspekcji Pracy, Powiatowego Urzędu Pracy, ZUS, Państwowej Straży Pożarnej, Urzędu Dozoru Technicznego, Urzędu Górniczego, Urzędu Regulacji Energetyki, stowarzyszeń naukowo-technicznych FSNT NOT.

W szkoleniu, które odbyło się 9 czerwca 2011 r. w Szczecinie w auli prof. J. Kępińskiego na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT, wzięło udział ok. 150 młodych osób.

Prelegenci z Urzędu Dozoru Technicznego, Państwowej Inspekcji Pracy, Wojewódzkiego Urzędu Pracy i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych poruszali kwestie związane z prawem pracy, różnicami między umową o pracę a umową zlecenia dotyczącymi czasu pracy, wynagrodzeń, urlopów, godzin nadliczbowych, zagrożeniami jakie czekają na studentów podczas praktyk, ale również w przyszłej pracy zawodowej. Zwracali również uwagę na zdarzenia losowe wynikające z braku zachowania zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz na istotę ubezpieczeń społecznych.

Koordynator Zespołu ds. Programu Bezpiecznych Praktyk i Środowiska NOT Adam Szymański przedstawił informację o zasięgu i celach programu. Przy organizacji szkolenia pomagali członkowie Akademickiego Koła SEP: Andrzej Dylak – koordynator projektu z ramienia ZUT, Jacek Barański, a także prezes SB IEEE Diana Olejnik i prezes AK SEP Przemysław Pilczuk.

Renata Kajrys

Edukacja na wakacjach!

Po raz pierwszy w Ośrodku Szkoleniowo-Badawczym w Zakresie Energii Odnawialnej w Ostoi zorganizowano Wakacyjne Warsztaty Edukacyjne. Zajęcia odbywają się od poniedziałku do piątku w godzinach od 8.00 do 16.00 i cieszą się ogromnym zainteresowaniem, które przekroczyło najśmielsze oczekiwania organizatorów.

Podczas zajęć realizowany jest program edukacji energetycznej i przyrodniczej. Szczegółowo omawiane są zagadnienia odnawialnych źródeł energii, świadomej konsumpcji, segregacji i odzysku odpadów, poszanowania energii, zwierząt egzotycznych oraz ochrony przyrody. Priorytetem jest jednak dobra zabawa, w którą wplatanie są treści edukacyjne. Każdego dnia działania koncentrują się na innym temacie przewodnim.

Główną atrakcją warsztatów jest gotowanie na kuchni słonecznej, własnoręczne wykonywanie papieru czerpanego oraz malowanie toreb ekologicznych według własnego pomysłu. Duże zainteresowanie uczestników budzą wygrzewające się na brzegu stawu żółwie czerwonolice.

Warsztaty to nie tylko nauka, ale przede wszystkim zabawy i gry na świeżym powietrzu. Dzieci grają w piłkę i zabawy ruchowe, szukają skarbów, wykorzystując do tego stuletnią mapę, poznają różne gatunki drzew i krzewów.

Podczas niepogody w ruch idzie energetyczne koło fortuny. Dzieci rywalizują, dzieląc się wiedzą wyniesioną z zajęć. Niezastąpiona jest także gitara, przy akompaniamencie której, nawet ci najbardziej nieśmiali, włączają się we wspólne śpiewanie. Efektem pracy i wyobraźni dzieci są także bardzo interesujące kolorowe plakaty, widać na nich, że dzieci dostrzegają rzeczy, które dorosłym umykają.

Przy tak „energochłonnych” zajęciach apetyty dopisują wszystkim. Słodkie drugie śniadanie i pożywny obiad znikają ze stołów w okamgnieniu. Warsztaty kończą się wspólnym biesiadowaniem przy ognisku. Wyjeżdżającym z ośrodka towarzyszy zapach pieczonej kiełbasy, dymu z ogniska, smak własnoręcznie upieczonego chleba i dźwięki gitary z melodią gdzieś w tle.

Patrycja Rogalska

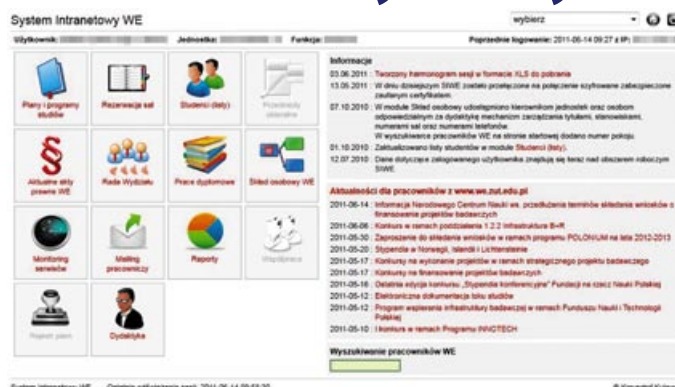
Zdjęcia Barbara Dobrowolska

Elektroniczna dokumentacja toku studiów na Wydziale Elektrycznym

W letniej sesji 2010/2011 studenci Wydziału Elektrycznego już nie biegają z kartami zaliczeń, a nauczyciele zamienili kartki papieru na klawisze klawiatury komputera i dokonują wpisów ocen do systemu informatycznego.

Wydział Elektryczny, jako pierwszy w ZUT, od 27 maja 2011 roku wprowadził pilotażowy system informatyczny, który umożliwia dokumentowanie przebiegu studiów I i II stopnia w protokołach i kartach okresowych osiągnięć studenta sporządzanych w postaci wydruków danych elektronicznych z bazy danych elektronicznego systemu dokumentowania przebiegu studiów. Protokoły zaliczenia przedmiotu drukuje nauczyciel odpowiedzialny za przedmiot i przekazuje, po podpisaniu każdej strony, do dziekanatu. Karty okresowych osiągnięć studenta drukowane są w dziekanacie i po podpisaniu przez dziekana umieszczane w teczkach akt osobowych studentów. Dostęp do systemu odbywa się za pośrednictwem Systemu Intranetowego Wydziału Elektrycznego (SIWE), po przednim zalogowaniu za pomocą indywidualnego hasła. Do wpisywania ocen do systemu są uprawnieni nauczyciele akademicy (również z jednostek zewnętrznych prowadzący zajęcia na wydziale) posiadający wydaną przez administratora systemu aktualną, indywidualną kartę kodową. Co ważne, studenci mają dostęp do prowadzonej w formie elektronicznej dokumentacji przebiegu swoich studiów.

Autorski System Intranetowy Wydziału Elektrycznego – SIWE – wspiera informatyczne zarządzanie i obsługę procesu dydaktycznego.

System utrzymuje zgodność z danymi zawartymi w systemie STUDENT. Wdrożono już 10 modułów związanych z zarządzaniem i obsługą procesu dydaktycznego. SIWE jest cały czas rozbudowywany, trwają prace m.in. nad modulem umożliwiającym budowanie nowych planów studiów zgodnie z zapisami znowelizowanego Prawa o szkolnictwie wyższym (Krajowe Ramy Kwalifikacji), a sekcja informatyczna działająca w strukturze dziekanatu Wydziału Elektrycznego ma ogromną zasługę w przekładaniu ciągłych zmian w prawie na język informatyczny.

Justyna Jończyk

Zjazd Dziekanów w Szczecinie – wykorzystana szansa na promocję miasta i uczelni

XXI Zjazd Dziekanów na Wydziale Informatyki Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie – rozmowa z dziekanem Antonim Wilińskim, organizatorem zjazdu

Panie dziekanie, jakie znaczenie ma zjazd dziekanów? Czy to rzeczywiście sukces miasta, czy może tylko pańskiego wydziału?

Zjazd dziekanów wydziałów najbardziej istotnych dla polskiej gospodarki, wydziałów kreujących przyszłą elitę społeczeństwa informacyjnego odbywa się co roku. To zawsze wielkie wydarzenie lo-

Prof. Antoni Wiliński, organizator zjazdu, dziekan Wydziału Informatyki ZUT

kalne, celebrowane przez władze uczelni – organizatora – i władze miasta. Podobnie jest w Szczecinie. Faktem jest, że słyszymy wiele komplementów dotyczących sprawności organizacyjnej, zaangażowania władz, dostrzegania szansy promocyjnej dla uczelni i miasta. Z tego punktu widzenia to oczywisty sukces naszego wydziału i chętnie o nim opowiem.

Na czym polega siła oddziaływania tegorocznego spotkania?

Gościmy elitę techniczną Polski. Myślę zarówno o dziekanach i prodziekanach wydziałów, które kształcą w niezwykle istotnych dla Polski kierunkach – informatyce, telekomunikacji, elektronice, elektrotechnice, automatyce i robotyce. Gościmy dziekanów wszystkich najważniejszych uczelni technicznych Polski, politechnik: Warszawskiej, Wrocławskiej, Poznańskiej, Gdańskiej, Łódzkiej, Lubelskiej, Białostockiej, Częstochowskiej, Koszalińskiej, Wojskowej Akademii Technicznej, Akademii Górniczo-Hutniczej i wielu innych uczelni. Myślę także o kluczowych prelegentach zjazdu, to: prezes Polskiej Akademii Nauk prof. Michał Kleiber, przewodniczący Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, prof. Tadeusz Kaczorek, obaj wybitni polscy uczeni światowej klasy. To także niezwykle ważny dla środowiska akademickiego prelegent – wiceminister Zbigniew Marciniak, ważny ze względu na wdrażaną nową ustawę *Prawo o szkolnictwie wyższym*. Prof. Marciniak jest jednym z kluczowych współautorów tej ustawy.

Czy władze Szczecina dostrzegły szansę jaką daje takie spotkanie miastu?

Oczywiście, tak. Jak zwykle zresztą. W zjeździe uczestniczył wiceprezydent Bogdan Jaroszewicz i wypowiedział się bardzo adekwatnie do okoliczności, za co – dziękuję. Prezydent Piotr Krzystek, wielokrotnie swoim zaangażowaniem i uczestnictwem w wielu inicjatywach wydziału potwierdzał, że rozumie i akceptuje wizję rozwoju Szczecina jako miasta opartego na wyrafinowanym sektorze gospodarki – na usługach opartych na wiedzy. Stąd mnogość nowych firm informatycznych, stąd zmodyfikowana strategia rozwoju miasta. Pozytywne wrażenie na naszych gościach wywołała też wizyta w kluczowej szczecińskiej spółce informatycznej – Tieto. W sumie, pełna symbioza: Wydział Informatyki, prawdopodobnie najważniejszy wydział w mieście, biznes informatyczny Szczecina i życzliwa administracja. Prawie jak we Wrocławiu – to komentarz dziekana z Politechniki Wrocławskiej. W tym kontekście zjazd, to znakomita promocja miasta.

Ważni goście zjazdu, od lewej, wiceprezydent Szczecina Bogdan Jaroszewicz, prezes PAN prof. Michał Kleiber, minister Zbigniew Marciniak, prorektor ZUT Witold Biedunkiewicz

Warto podkreślić także wyjątkowo pozytywną i spontaniczną reakcję wszystkich dużych firm informatycznych Szczecina, do których zwróciłem się o sponsorowanie tego spotkania, nikt nie odmówił. To dla mnie powód do dumy i potwierdzenie, że wydział jest dla Szczecina ważny. Bez chwili wahania pomogli nam – Tieto, BLStream, home.pl., RedSky, Unizeto, a spoza Szczecina – Microsoft Polska i Comp.

Na ulicach miasta nie było jednak was widać.

Zjazd dziekanów to nie zlot żaglowców. To spotkanie elit, przepraszam za brak skromności, jednak trudno oczekiwać od nas spektakularnych ekscesów. To od mediów zależy odpowiednia do wagi przedsięwzięcia prezentacja wydarzeń. Zapewniam, że wielu dziekanom, którym Szczecin pokazaliśmy podczas dwugodzinnej prezentacji z niezwykle przesylnym przewodnikiem – wprost fanatykiem miasta i lokalnym patriotą – pozostało wrażenie ambitnego, dynamicznego,

Przewodniczący Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, prof. Tadeusz Kaczorek podczas zjazdu

Prorektor ZUT Witold Biedunkiewicz

europiejskiego miasta. Ci dziekani będą te wrażenia przekazywać swoim studentom w każdym bez wyjątku zakątku Polski. To ponad sto opiniotwórczych osób, ze wszystkich dużych miast naszego kraju. Szczecin, może trochę wbrew opinii mieszkańców, przedstawiliśmy jako interesujące miasto, pełne nowych wizji, innowacji i optymizmu.

Jakie są korzyści dla Wydziału Informatyki ZUT?

Ten zjazd to, w opinii pierwszego dziekana i założyciela naszego wydziału, prof. Jerzego Soldka, największe wydarzenie w historii wydziału, jedno z ważniejszych w historii uczelni. To ogromna promocja naszej pozycji w Polsce. To wiele pochwał za niezwykle sprawną organizację i największe w historii zjazdów rozmowy, największą frekwencję. W prelekcjach pierwszego dnia przekroczyliśmy liczbę 150 uczestników, wszyscy na wysokich stanowiskach w środowisku

akademickim: pięciu rektorów, 108 dziekanów i prodziekanów, prezesi firm, dyrektorzy jednostek administracyjnych. To doświadczenie dla ponad dwudziestoosobowego zespołu organizacyjnego, na czele którego stanęła pani Dorota Wiśniewska, kierowniczka mojego dziekanatu. Zespołowi powiedziałem dziś, że moglibyśmy wziąć się za organizację olimpiady (wspólnie z Berlinem). Inne korzyści to integracja środowiskowa, wiele życzliwości, wiele rozmów na temat wspólnych projektów, publikacji, konferencji.

Końcowa konkluzja?

Taki zjazd to okazja do dzielenia się wiedzą i doświadczeniem, szczególnie zasobami, których podczas ich używania przybywa, nie ubywa. Dzielimy się wiedzą.

Zdjęcia Ewa Urban-Pilawka

ZUT w plenerze

Studenci z kół naukowych, nauczyciele i pracownicy ZUT 8 czerwca w godzinach od 10.00 do 17.00 na dziedzińcu Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki przy al. Piastów 19 prezentowali maturzystom i wszystkim potencjalnym studentom kompleksowe informacje związane z naszą uczelnią, a dotyczące oferty edukacyjnej, praktyk studenckich, wyjazdów zagranicznych. Ponad 30 kół naukowych, jednostki uczelniane oraz organizacje studenckie przedstawiały liczne ciekawostki, prezentacje i konkursy, m.in.:

pokazy robotów jeżdżących, pływających i latających, fabrykę doświadczeń fizyczno-chemicznych, laserową harfę, symulator bolidu F1 i 3D, geocaching ZUT – poszukiwanie skarbów, HeLOKE – karaoke na helu, tricki i ciekawostki fizyczne, porady żywieniowe, badania z DNA, pomiary antropometryczne, badanie zapachów, kuchnię słoneczną, gry logiczne, ściankę wspinaczkową, liczne konkursy...

ZUTcafe oferowała napoje i domowe wypieki, karykaturzysta sportretował ponad 100 osób, przygotowano zabawy sprawnościowe, także dla najmłodszych gości. Na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa przy ul. Słowackiego prezentowno pokazy egzotycznych owadów i roślin pod hasłem „Dzień owada”.

DUTEK zakończony!

18 czerwca br. prawie trzystu uczestników drugiej edycji Dziecięcego Uniwersytetu Technologicznego zakończyło edukację. O godzinie 10.00 i 12.00 w Auditorium Maximum na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa odbyło się uroczyste zakończenie roku akademickiego dla dzieci z grup wiekowych 7–9 lat i 10–12 lat. Nasi najmłodszy studenci, ubrani na galowo, zajęli pierwsze miejsca w auli, pozostawiając swoich rodziców w dalszych rzędach. Dyplomy oraz drobne upominki wręczał, ubrany w togę i łańcuch, prorektor ds. kształcenia Witold Biedunkiewicz. Każde dziecko zostało wyczytane z imienia i nazwiska.

Na rozpoczęcie i zakończenie uroczystości młodzi żacy, stojąc na baczność, wysłuchali *Gaude Mater Polonia*. Uroczystość została przygotowana i przeprowadzona przez pracowników Biura Promocji.

Natomiast 1 czerwca br. przeprowadzono rekrutację do trzeciej edycji DUTKA. Podobnie jak w minionych latach, szybko zapełniły

się wolne miejsca przygotowane dla najmłodszych studentów. Przyjęliśmy ponad 300 dzieci, które we wrześniu rozpoczną zajęcia na Dziecięcym Uniwersytecie Technologicznym.

Spisany kawałek historii

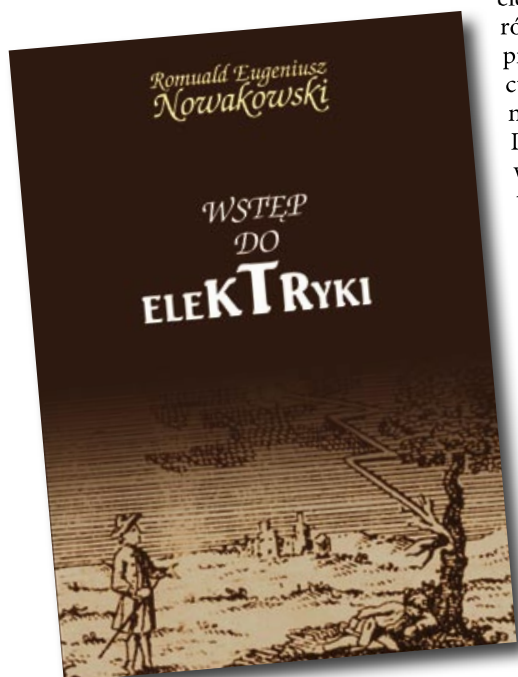
W Wydawnictwie Uczelnianym ZUT ukazała się monografia „Wstęp do elektryki” autorstwa dr. inż. Romualda E. Nowakowskiego. W książce znalazły się m.in.: zarys rozwoju elektryki, wybrane informacje o transformatorach, prawie Ohma, energii elektrycznej jako towarze oraz historii liczników elektrycznych.

Romuald E. Nowakowski urodził się w 1929 roku w Słonimiu, w latach 1948–1951 i 1956–1958 studiował na Wydziale Elektrycznym Politechniki Szczecińskiej. Doktorat w specjalności elektroenergetyka uzyskał w 1976 r. na Politechnice Gdańskiej. Od 1951 r. był asystentem w Zakładzie Techniki Wysokich Napięć Szkoły Inżynierskiej w Szczecinie, w latach 1968–1970 kierownikiem Katedry Elektroenergetyki Politechniki Szczecińskiej, w latach 1973–1981 zastępcą dyrektora w Instytucie Elektrotechniki. Autor i współautor ponad 110 publikacji z dziedziny elektroenergetyki, budowy i eksploatacji linii

elektrycznych, pomiarów mocy i energii, predykcyjnych filtrów cyfrowych niezawodności zabezpieczeń. Dwie prace ukazały się w „Archiwum Elektrotechniki” (PAN): „Paradoks włączenia linii rezerwowej do pracy równoległej” oraz „Stopień i efektywność kompensacji wzdluznej”. Autor trzech monografi, m.in. „Straty mocy i energii elektrycznej”, oraz sześciu patentów. Laureat nagród za działalność naukową i organizacyjną (19 nagród rektora

Politechniki Szczecińskiej), otrzymał cztery nagrody indywidualne II i III stopnia ministra nauki i szkolnictwa wyższego. Odznaczony Gryfem Pomorskim, Złotym Krzyżem Zasługi, Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Wyróżniony odznaczeniami Stowarzyszenia Elektryków Polskich (srebrnym i złotym) oraz Medalem Pamiątkowym im. M. Pożaryskiego.

X Szczecińskie Seminarium Spawalnicze

Jubileuszowe X Szczecińskie Seminarium Spawalnicze odbyło się 2 czerwca 2011 roku w Szczecinie. Uczestnictwo w czerwcowych spotkaniach stało się tradycją spawalników Szczecina i Wybrzeża, głównie absolwentów oraz studentów Zakładu Spawalnictwa na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki. W tym roku, podobnie jak w latach ubiegłych, w obradach (sala Senatu ZUT) uczestniczyło ponad 120 osób. Podczas jubileuszowego seminarium goście poznali nowe technologie czołowych firm, m.in.: Linde Gaz Polska, Abicor-Binzel, Lincoln Electric Bester, ESAB, 3M Polska, Instytut Łączenia Metali, Technika Spawalnicza oraz zapoznali się z wynikami prac badawczych prowadzonych w Zakładzie Spawalnictwa.

W imieniu organizatorów uczestników spotkania przywitani prof. dr hab. inż. Jerzy Nowacki oraz przedstawiciel współorganizatora – Jerzy Bereza, dyrektor firmy Linde Gaz Polska.

W części naukowej wygłoszono referaty nt.: „Stale o wysokiej wytrzymałości AHSS (Advanced High Strength Steel)” – prof. dr hab. inż. Jerzy Nowacki i mgr inż. Sławomir Krajewski z ZUT, „Wysokotemperaturowa trwałość stali i złączy spawanych w środowisku spalin” – prof. dr hab. inż. Jerzy Łabanowski i dr Maria Głowacka z Politechniki Gdańskiej oraz „Badanie technologii spawania stali o podwyższonej wytrzymałości elektrodą celulozową” – dr inż. Ryszard Pakos z ZUT.

W części technicznej programu przedstawiciele producentów materiałów, sprzętu i urządzeń spawalniczych zaprezentowali: „Nowości z ABICOR BINZEL” – mgr inż. Mariusz Bereziuk z Abicor Binze, „Podgrzewanie wstępne stali drobnoziarnistych różnymi gazami palnymi i ich wpływ na własności materiału” – mgr inż. Grzegorz Olejnik z Linde Gaz Polska, „TAWERS AWP „Active Wire Process” – innowacyjna metoda spawania MAG cienkich elementów stalowych” – inż. Mirosław Nowak, mgr inż. Daniel Wiśniewski z Techniki Spawalniczej, „Kontrola odkształceń spawalniczych poprzez technikę spawania” – mgr inż. Ryszard Jastrzębski z Instytutu Łączenia Metali, „SAT wysokowydajny proces MIG/MAG do systemów zmechanizowanych” – inż. Patryk Bydłowski z ESAB-a, „Znaczenie pomiaru realnej energii liniowej w oparciu o True Energy™” – dr inż. Krzysztof

Sadurski z Lincoln Electric Bester, „Nowości w ofercie 3M dla spawalnictwa” – mgr inż. Witold Postrach z 3M Poland.

Większość referatów opublikowano w specjalnym wydaniu *Przeгляdu Spawalnictwa* (nr 5/2011) poświęconego X Szczecińskiemu Seminarium Spawalniczemu, reszta zostanie opublikowana w numerze 7/2011.

W części wystawowej producenci zaprezentowali urządzenia i propozycje nowych technologii w obszarze konstrukcji spawanych, metod spawania, BHP oraz automatyzacji i robotyzacji. Wśród prezentacji praktycznych dużym zainteresowaniem cieszyły się stoiska firm: ESAB prezentującej urządzenia spawalnicze, Abicor-Binzel – nowoczesne uchwyty spawalnicze, Lincoln Electric – urządzenia spawalnicze, Linde Gaz Polska – gazy techniczne, Technika Spawalnicza – robot spawalniczy Panasonic TAWERS oraz 3M – bezpieczeństwo i higiena prac spawalniczych oraz Labus Industarii – urządzenia i osprzęt spawalniczy.

Najnowocześniejsze rozwiązania techniczne skierowane są do przedstawicieli przemysłu wykorzystujących w swojej działalności procesy spajania i cięcia metali. Odważne osoby, które zgłosiły się do konkursu sprawdzającego umiejętności spawalnicze MIG/MAG na stanowisku ESAB, rywalizowały o specjalne nagrody zafundowane przez Linde Gaz Polska. Liczba miejsc była ograniczona, natomiast studenci byli szczególnie zainteresowani udziałem w potyczce.

Ostatnią częścią X Szczecińskiego Seminarium Spawalniczego było spotkanie towarzyskie, na które uczestników zaprosił Linde Gaz Polska.

Seminarium umożliwiło wymianę doświadczeń zawodowych oraz odnowienie kontaktów z czasu studiów. Absolwenci i studenci mieli okazję porozmawiać z profesorem i wykładowcami w bardziej kameralnej niż w czasie zajęć dydaktycznych atmosferze, a wielu studentów zyskało możliwość zaaranżowania praktyk oraz pracy w firmach współorganizujących seminarium.

Ponad 120 uczestników jest dowodem na zainteresowanie dyskusją nt. nowych technologii oraz utrzymywaniem kontaktów z uczelnią.

*Sławomir Krajewski
Słójcia Adam Sajek*

Jubileuszowe Awarie

XXV Jubileuszowa Konferencja „Awarie Budowlane” odbyła się w dniach od 24 do 27 maja br. w Międzyzdrojach. Historia konferencji na temat awarii i katastrof budowlanych organizowanych przez środowisko szczecińskie zaczęła się w 1974 roku i dzieli się na dwa etapy. Pierwszy to lata 1974–1993, kiedy to z inicjatywy i pod przewodnictwem doc. dr. inż. Hieronima Priebe zorganizowano 14 sympozjów dotyczących przyczyn i zapobiegania awariom budowlanym.

Prezydium obrad, od lewej: Zbigniew Kledyński, Ryszard Kaleńczuk, Kazimierz Flaga, Maria Kaszyńska, Wojciech Radomski, Andrzej Łapko, Wiktor Piwkowski, Marek Kaproń

Drugi etap to czas od 1994 r. do dziś, obejmujący 11 konferencji naukowo-technicznych pod nazwą „Awarie Budowlane”, organizowanych przez Politechnikę Szczecińską (od 2009 r. Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie) i Szczeciński Oddział Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa pod patronatem Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN i Komitetu Nauki PZITB. Komitetowi Organizacyjnemu początkowo przewodniczył śp. prof. Andrzej Bania, po jego śmierci prof. Włodzimierz Kiernożycki, a obecnie dr inż. Maria Kaszyńska. Przewodniczącym Komitetu Naukowego początkowo był prof. Zbigniew Mielczarek, następnie prof. Roman Ciesielski, a obecnie prof. Kazimierz Flaga – obaj z Politechniki Krakowskiej. W 25 konferencjach uczestniczyło 8918 osób, wydrukowano 14 210 stron materiałów konferencyjnych, sponsorami konferencji było ponad 60 firm.

W tegorocznym spotkaniu wzięło udział 609 osób, w tym 75 profesorów i ponad 30 osób z zagranicy. Honorowych patronów konferencji reprezentowali: minister Janusz Żbik – podsekretarz stanu w Ministerstwie Infrastruktury, minister Robert Dziwiński – główny inspektor Nadzoru Budowlanego, prof. Zbigniew Kledyński – wiceprezes Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, Olgierd Geblewicz – marszałek województwa zachodniopomorskiego, prof. Wojciech Radomski – przewodniczący KLIW PAN, prof. Andrzej Łapko – przewodniczący Komitetu Nauki PZITB, Wiktor Piwkowski – przewodniczący Zarządu Głównego PZITB, Marek Kaproń – dyrektor Instytutu Techniki Budowlanej, Ryszard Kaleńczuk – prorektor ds. nauki, Bożena Hawrylczyk – przewodnicząca Komisji Budownictwa Północnej Izby Gospodarczej.

W tym roku gościliśmy na konferencji bardzo silną grupę uczestników z zagranicy. Przyjechał dr Henry Petroski, profesor w Duke University, autor bardzo wielu książek naukowo-technicznych o awariach, członek amerykańskiej Academy of Engineering oraz Academy of Arts and Science, który uznawany jest za pierwszą postać „od awarii” w USA. Dr John M. Kulicki, członek amerykańskiej Academy of Engineering, jest prezesem firmy Modjeski&Masters, założonej przez Rudolfa Modrzejewskiego, projektanta wielu wielkich amerykańskich mostów, syna znanej polskiej aktorki Heleny Modrzejewskiej. Jest on uznany w środowisku inżynierskim USA,

o czym świadczy powierzenie mu gigantycznego zadania opracowania nowej normy do projektowania mostów w USA. Obaj panowie po raz pierwszy odwiedzili Polskę i byli nią oczarowani. Poza tym przyjechali wszyscy zagraniczni członkowie Komitetu Naukowego Konferencji, a mianowicie prof. Andrzej S. Nowak, dziekan Wydziału Civil Engineering University of Nebraska, prezes Rady Polskich Inżynierów w Ameryce Północnej, prof. Piotr Moncarz, wiceprezes firmy Exponent Failures w Kalifornii i Consulting Professor of Stanford University oraz prof. Piotr Noakowski z europejskiej filii tej organizacji w Düsseldorfie. Z Delf University of Technology przyjechał prof. Joost Walraven, były przewodniczący fib (Europejskiego Komitetu Betonu). Prof. Masahiro Sakano z Osaki przedstawił relację dotyczącą stanu infrastruktury po tragicznym trzęsieniu ziemi i tsunami w Japonii, a prof. Antonio Viana de Fonseca z Portugalii relację z katastrofy w tunelu w Porto. W konferencji uczestniczyła również grupa studentów amerykańskich, którzy wcześniej gościli na Wydziale Budownictwa i Architektury ZUT. Cała konferencja była symultanicznie tłumaczona na język angielski.

Laureaci „Oskarów Awaryjnych”, od lewej profesorowie: Kazimierz Flaga, Wojciech Radomski, Piotr Moncarz, Piotr Noakowski i Andrzej Nowak oraz organizatorzy: dr inż. Maria Kaszyńska, Monika Łukaszewska i prof. Ryszard Coufal

Podczas konferencji ogłoszono 20 referatów plenarnych, 59 referatów w poszczególnych sesjach tematycznych oraz trzy referaty sponsorów głównych konferencji. Wydano dwa tomy materiałów konferencyjnych, CD z referatami z Konferencji „Awarie Budowlane 2011”, z bibliografią z wszystkich 25 konferencji oraz album pamiątkowy ze zdjęciami oraz wierszami i piosenkami uczestników, pisanymi przez lata wspólnych spotkań. Specjalną sesję problemową poświęcono zniszczeniom spowodowanym przez ostatnie powodzie w Polsce i podejmowanym działaniom zapobiegawczym. Referaty w tej sesji prezentowali przedstawiciele Głównego Urzędu Nadzoru Budowlanego, zaproszeni profesorowie: Elżbieta Nachlik, Janusz Zaleski, Zbigniew Kledyński i Lech Wysokiński oraz zastępca dyrektora Generalnej Dyrekcji Budowy Dróg i Autostrad dr inż. Tomasz Rudnicki. Konferencję objęło patronatem 13 czasopism ogólnokrajowych, z okazji konferencji wydano specjalny „szczeciński” numer miesięcznika „Inżynieria i Budownictwo”.

Tematyka konferencji, mimo 37 lat jej trwania, jest bardzo aktualna, a konferencja wciąż cieszy się olbrzymim zainteresowaniem uczestników, o czym świadczy zawsze pełna sala podczas obrad i największy mankament konferencji, ustawiczny brak czasu na dyskusję. Awarie to hasło konferencji, ale jej tematyka to przede wszystkim zapobieganie, diagnostyka, naprawy i rekonstrukcje. Konferencja pełni więc bardzo ważną rolę edukacyjną „uczenia na cudzych błędach” z jednej strony, a zapoznania się z najciekawszymi rozwiązaniami, technologiami i metodami napraw poawaryjnych – z drugiej strony. To doskonała

lekcja dla wszystkich, bo przecież każda awaria jest niepowtarzalna, każda awaria to jakiś szczególny przypadek, wynik jakichś zaniedbań, nieprzewidzenia skutków pewnych działań, to przestroga na przyszłość. Celem konferencji jest wypracowanie wniosków i podjęcie działań zmierzających do wprowadzenia takich zmian w przepisach lub normach, aby nasze budownictwo było bardziej bezpieczne.

Podczas konferencji, poza programem naukowo-technicznym, odbyło się wiele imprez kulturalno-rozrywkowych. Na zakończenie sesji otwarcia wystąpił z krótkim recitalem szczeciński pianista Sławomir Wilk, a wieczorem odbyła się wielka gala jubileuszowa którą sponzorowały szczecińskie firmy: SIEMASZKO, EKO-WARK, BETONSTAL, CALBUD, ERBUD, NISSEN, ZAPOL, EUROVIA, CIROKO, GCO, NIWA i SAGRA. Z tej okazji w Międzynarodowym Domu Kultury w Międzyzdrojach wystąpili artyści Teatru Polskiego w Szczecinie w „Niezobowiązującym wieczorze kabaretowym”, przygotowanym przez dyrektora teatru Adama Opatowicza. Po przedstawieniu

Recital Sławomira Wilka podczas sesji otwierającej konferencję

podczas uroczystego bankietu wręczono „Oskary Awaryjne”. Oskar dla autora największej liczby publikacji otrzymał prof. Andrzej Ajdukiewicz z Politechniki Śląskiej. Złotymi sponsorami konferencji zostały firmy: SIKA, PERI i SCHOMBURG, a srebrnymi: BBR i MEGACHEMIE. Oskar dla najlepszego przyjaciela konferencji zdobyła szczecińska firma CIROKO. Dr inż. Maria Kaszyńska, wraz z zespołem organizacyjnym, otrzymała od Komitetu Inżynierii Lądowej

Dwudziesty piąty toast

Z czym konferencja ta się kojarzy?
Z pięknym widokiem piaszczystej plaży.
Gdy na ekranie komin się wali,
To z zewnątrz słychać szum morskiej fali.
Tu – narzucamy awariom ryzy,
A oknem wpada wiew rzeźkiej bryzy.
To wszystko sprawia, że każdy z nas
Chciał tu przyjechać kolejny raz.
I tak się składa, Panowie, Panie,
Że to dwudzieste piąte spotkanie.
Więc pić szampana z Wami mam chęć,
Za dalszych spotkań dwadzieścia pięć.

Krzysztof Stypuła

Maria-Awaria

Maria – awaria to połączenie
takie znalazło w kraju znaczenie,
że jak wieść okoliczna niesie
zastosowano je w showbiznesie.

My wiemy jaki jest tego powód,
lecz innym ludziom dać muszę dowód,
że nie przypadkiem w dobrych nastrojach
zawsze spędzamy czas w Międzyzdrojach.

Jest bowiem wśród nas Pani stateczna,
która to staje się niebezpieczna,
gdy trzeba coś tylko zorganizować,
gotowa całe noce harować.

Kraków–Warszawa–Warszawa–Wrocław
nikt tym podróżom nie mógłby sprostać.
Tutaj telefon, tam faks, spotkanie
nim my zwyczajni zjemy śniadanie.

i Wodnej PAN jubileuszowy złoty medal za perfekcyjne zorganizowanie XXV Konferencji „Awaryje Budowlane” i wielu poprzednich. Medal wręczył przewodniczący KILIW PAN prof. Wojciech Radomski. Na plaży przy molo w Międzyzdrojach odbyły się zawody sportowe, czyli tradycyjna „sztafeta awaryjna” rozgrywana w dwóch kategoriach. Tytuł najlepszej uczelni zdobyła drużyna z University

Zwycięskie sztafety z University of Nebraska i ZUT

of Nebraska przed drużyną ZUT oraz Politechniką Śląską, a tytuł najlepszego sponsora zdobyły ex aequo firmy Schomburg, Bilffinger i Sika. Zawody na plaży zakończyły wspólne zdjęcie w awaryjnych kaskach.

Konferencje „Awaryje Budowlane”, popularnie nazywane szczecińskimi, są jedną z najważniejszych konferencji w dziedzinie budownictwa w kraju, ale przede wszystkim są doskonałą promocją naszej uczelni, środowiska i regionu.

Cytowane poniżej dwa wierszyki specjalnie na konferencję napisali prof. Krzysztof Stypuła z Politechniki Krakowskiej (otrzymał „Awaryjnego Oskara” dla najlepszego poety awaryjnego) i mgr inż. Jarosław Błyszko z Katedry Konstrukcji Żelbetowych i Technologii Betonu ZUT, członek Komitetu Organizacyjnego Konferencji.

Maria Kaszyńska

Zdjęcia z archiwum konferencji

Nim zjemy obiad ona już wraca.
Wzywa do siebie... znowu jest praca.
Tam się pojedzie, tu Pan załatwi,
Pani Moniko potrzebne kwiatki.

Jutro składamy książkę, a dzisiaj
Muszę zadzwonić jeszcze do Rysia.
Niech mi załatwi jakiś wodolot.
Teraz już lecę, bo mam samolot.

Nazajutrz wraca – mamy sponsora!
Większa na bankiet będzie kasiora.
Już Pan Minister też śle pieniądze.
To nie na bankiet, ale na książki.

Firmy wysysa jak wampir dziewczę,
aby napełnić naszą sakiewkę.
Do tego jeszcze karmi sówicę,
Więc konferencję chwalmy nad życie.

Jak to ogarnąć? Nie mam pojęcia,
lecz Nasza Maria jest nie do zgięcia.
Więc już od teraz czas odliczamy,
by znowu usłyszeć za rok... ruszamy!

Jarek Błyszko

Fotokatalizatory na bazie ditlenku tytanu

I Sympozjum poświęcone postępom w badaniach i zastosowaniach fotokatalizatorów na bazie ditlenku tytanu obradowało od 9 do 10 maja 2011 roku w auli im. prof. Józefa Kępińskiego na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego ZUT w Szczecinie. Organizatorem sympozjum był Instytut Technologii Chemicznej Nieorganicznej i Inżynierii Środowiska ZUT, a patronat nad nim objęły Zakłady Chemiczne Police SA w Policach (polski producent ditlenku tytanu) oraz szczecińskie firmy: Pigment Producent Chemii Budowlanej (producent farb fotokatalitycz-

Prof. T. Parjczak (z lewej) i prof. A. Morawski otwierają I sesję sympozjum

nym) oraz Navirem-Sigma sp. z o.o. (producent układów elektronicznych zasilających lampy fotokatalityczne). Sympozjum zgromadziło ok. 80 osób, reprezentujących nie tylko środowisko akademickie (Politechnika Gdańska, Uniwersytet Jagielloński, Politechnika Łódzka, Politechnika Poznańska, Instytut Katalizy i Fizykochemii Powierzchni PAN z Krakowa, Uniwersytet im. Marii Skłodowskiej-Curie z Lublina, ZUT), ale również przemysł. Organizatorzy szacują, że w spotkaniu uczestniczyło 50 proc. wszystkich polskich naukowców zajmujących się fotokatalizacją.

Otwarcia sympozjum dokonał Witold Biedunkiewicz, prorektor ds. nauczania ZUT, który przedstawił krótko historię i kierunki działania uczelni, a następnie prof. dr hab. inż. Antoni W. Morawski (ZUT) wprowadził uczestników sympozjum w jego tematykę. Podkreślił stale rosnące znaczenie ditlenku tytanu jako substancji wyjściowej do wytwarzania katalizatorów stosowanych coraz powszechniej w chemicznych procesach fotokatalitycznych, w oczyszczaniu ścieków i w uzdatnianiu powietrza (działanie biobójcze). Fotokatalizatory wykorzystuje się coraz chętniej do oczyszczania gleby. Oprócz stosowania ditlenku tytanu do oczyszczania ścieków, poszerza się rynek zastosowań TiO_2 w nowych produktach o specjalnych funkcjach. Fotokatalityczne i hydrofobowo-hydrofilowe właściwości TiO_2 wykorzystuje się do projektowania powierzchni samooczyszczających się pod wpływem promieniowania słonecznego, do wytwarzania materiałów oczyszczających powietrze wewnętrzne i zewnętrzne (np. przez pokrywanie ścian budynków, dachów, szyb, ścian tuneli), materiałów do usuwania odorów z uciążliwej produkcji i z odpadów, materiałów do pokrywania luster lub urządzeń sanitarnych i klimatyzacyjnych oraz wykładzin we wnętrzach pomieszczeń magazynów, chłodni i pojazdów. Burzliwie rozwija się również przemysł produkcji ogniw fotowoltaicznych z zastosowaniem TiO_2 . Katalizatory oparte na ditlenku tytanu dostarczane są już na rynek przez firmę Evonik (Degussa P25), firmę Kronos (Hombicat) oraz japońską firmę Ishihara Sangyo (ST-01).

Rozwinięcia tych problemów dokonali autorzy referatów plenarnych. Mgr inż. Waldemar Dąbrowski z ZCh Police skoncentrował się na problematyce wytwarzania i stosowania nanocząstkowego ditlenku tytanu. Choć obecnie 95 proc. światowej produkcji TiO_2 wykorzystywane jest w formie pigmentowej, to aż trzy proc. przetwarzane jest do fotokatalitycznie czynnej postaci nanocząstkowej (reszta służy do wytwarzania tytanu metalicznego i związków tytanu). Nanocząstki TiO_2 o wymiarach ok. 30 nm wytwarzane są w procesach strąceniowych, rozpyłowych, elektroforetycznych oraz przez rozkład alkoholanów tytanu. Powłoki uzyskiwane z nano- TiO_2 są przezroczyste, ale działają fotodegradująco na organiczne spoiwo lakiernicze. Charakteryzują się też absorpcją promieniowania ultrafioletowego (filtry UV) oraz właściwościami półprzewodnikowymi. Zakłady Chemiczne Police wyprodukowały już łącznie ponad 1 mln t TiO_2 i dysponują olbrzymim doświadczeniem

Mgr inż. W. Dąbrowski wygłasza referat plenarny

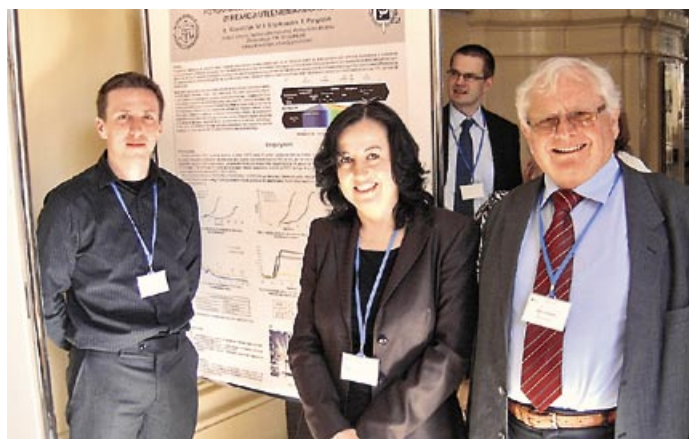
w zakresie wytwarzania tego produktu, czego najlepszym dowodem była bardzo interesująca prezentacja mgr. W. Dąbrowskiego (www.titanpol.pl). Można zatem spodziewać się, że wkrótce zakłady rozszerzą swój profil produkcyjny, oferując na rynek nowe produkty w postaci fotokatalizatorów. Cennym uzupełnieniem referatu mgr. W. Dąbrowskiego było wystąpienie mgr. inż. Zbigniewa Rybackiego ze szczecińskiej firmy Pigment, działającej od 1973 r. i produkującej wyroby lakiernicze pigmentowane TiO_2 dla budownictwa. W ofercie firmy znajdują się nowe produkty fotokatalityczne, takie jak akrylowa fotokatalityczna samooczyszczająca się zmywalna farba do wykończeń wnętrz (Titanium IN) oraz fotokatalityczna silikatowa farba fasadowa (Titanium FA). Do tej pory firma dostarczała produkty umożliwiające pokrycie kilkudziesięciu tysięcy metrów kwadratowych powierzchni budowli. Wdrożenie dokonane zostało w ścisłym współdziałaniu z zespołem prof. A. Morawskiego. Jest to jedno z pierwszych w kraju praktycznych wdrożeń nanotechnologii, opracowanych w uczelni.

Kolejny referat plenarny, wygłoszony przez prof. dr. hab. inż. Dobiesława Nazimka z UMCS, dotyczył wykorzystania fotokatalizy do pozyskiwania metanolu do produkcji benzyny MTG (*methanol-to-gasoline*). Opublikowane przed trzema laty w prasie codziennej uproszczone informacje o pracach zespołu prof. D. Nazimka nad przemianą ditlenku węgla do węglowodorów spotkały się z bardzo sceptyczną oceną w polskim środowisku naukowym. Najnowsze wyniki badań tego zespołu wykazują jednak realną możliwość praktycznego wykorzystania reakcji ditlenku węgla z wodą do metanolu, jeśli część energii potrzebnej do przeprowadzenia tej endotermicznej reakcji dostarczona

będzie przez egzotermiczną reakcję tworzenia się eteru dimetylowego z metanolu, a pozostała jej ilość dostarczona zostanie w postaci energii świetlnej (słonecznej?), przy czym jako fotokatalizator reakcji syntezy metanolu sprawdził się TiO_2 , którego transparentną warstwę prelegent osadzał na wewnętrznej ścianie przepływowego reaktora. Tworzący się w reakcji tlen (produkt uboczny) źle rozpuszczał się w wodzie i szybko opuszczał środowisko reakcji, co przyczyniało się do przesuwania równowagi w kierunku metanolu. Aby poprawić efektywność pracy układu, prelegent zaproponował usuwanie tlenu w reakcji spalania amoniaku. Przedstawione przez niego bilanse krajowego zapotrzebowania na paliwa motorowe wskazywały na duże gospodarcze znaczenie opracowywanego procesu. Do referatu bardzo sceptycznie ustosunkował się prof. dr hab. inż. Walerian Arabczyk (ZUT), a ożywiona dyskusja na ten temat przeniosła się do kularów.

Trzeci referat plenarny, wygłoszony przez dr. hab. Wojciecha Macyka z UJ, miał charakter teoretyczny i dotyczył nietypowych sposobów fotosensybilizacji TiO_2 w reakcjach chemicznych. Autor przedstawił zwięzłe podstawy fotokatalizy, sformułował definicje pojęć stosowanych w fotokatalizie oraz przedstawił niezwykle ciekawe rozważania na temat zjawisk zachodzących w roztworach zawierających związki koordynacyjne. Pełne rozwinięcie tego tematu zainteresowani mogą znaleźć w opublikowanych właśnie pracach (J. Kunciewicz, W. Macyk i in., *Catal. Today* 2011, **161**, 78; W. Macyk i in., *Coord. Chem. Rev.* 2010, **254**, 2687).

Wygłaszane referaty sekcyjne (30) i prezentacje plakatowe (25) dały przegląd prac, prowadzonych w poszczególnych ośrodkach akademickich w zakresie fotochemii TiO_2 . Wiodącą rolę w tym zakresie odgrywa ośrodek szczeciński, w którym działa zespół prof. A. Morawskiego (ZUT). Prof. A. Morawski zaprezentował 17 prac w sesji

Mgr inż. Łukasz Kowalczyk, dr hab. inż. Małgorzata I. Szynkowska (prof. Pł) i prof. T. Paryjczak

plakatowej. Bliższe zapoznanie się z wynikami tych prac i rozmowy z ich autorami przy plakatach pozwoliło na pełne potwierdzenie tezy o ich wszechstronności i wysokim poziomie. Prace obejmowały grupy zagadnień związanych z fotosyntezą związków organicznych (konwersja kwasu octowego do wodoru węglowodorów alifatycznych, konwersja ditlenku węgla do związków organicznych, utlenianie kumaryny), z modyfikacją właściwości TiO_2 przez jego domieszkowanie wanadem i neodymem przy wytwarzaniu cienkich warstw (współpraca z Politechniką Wrocławską), obróbkę termochemiczną, azotowanie osadzanie warstw grafenowych i preparatykę fotoaktywnych faz rutowych, wreszcie z dezynfekcją i fotokatalitycznym oczyszczaniem powietrza (inaktywacja bakterii, działanie przeciwrzybicze, rozkład benz[a]pirenu) i z oczyszczaniem wody oraz ścieków wodnych (usuwanie barwników azowych, kwasów humusowych i fenolu, rozkład chlorowanych węglowodorów w środowisku wodnym). Problematyka przeciwrzybowego działania TiO_2 była już przedmiotem publikacji (A. Markowska-Szczupak, M.A. Tomaszewska, *Przem. Chem.* 2011, **90**, nr 5, 910). Szczególne wrażenie zrobiła na uczestnikach sympozjum pilotażowa instalacja do fotokatalitycznego oczyszczania wody, działająca na terenie instytutu w mobilnym kontenerze, a wybudowana

przy współpracy z firmą Navirem-Sigma. W instalacji tej badano degradację wzorcowych zanieczyszczeń wody (m.in. herbicydy, barwniki i kwasy humusowe) oraz skutecznie oczyszczano wodę kranową i ścieki z pralni chemicznej.

Wysoki poziom miały prezentacje prac wykonywanych na Wydziale Chemii UJ. Mgr Elżbieta Świętek wygłosiła komunikat, w którym dokonała redoksowej charakterystyki materiałów półprzewodnikowych (w tym również TiO_2) dokonanej metodami spektroelektrycznymi, mgr Przemysław Łobuz mówił na temat badania fotoaktywności nanokrystalicznych katalizatorów opartych na TiO_2 w procesach fotodynamicznej inaktywacji mikroorganizmów, mgr Marta Buchalska dokonała porównania mechanizmów fotokatalitycznej aktywności rutylu i anatazu, a student Tomasz Baran przedstawił wyniki rozważań na temat fotokatalizowanej TiO_2 karboksylacji związków organicznych przy użyciu CO_2 , a także jego redukcji do metanolu z udziałem naturalnych kofaktorów, koenzymów i enzymów (niestety, TiO_2 ustępował w tym zakresie innym fotokatalizatorom, takim jak ZnS). Wszystkie te prace pochodziły z zespołu dr. hab. W. Macyka, miały w dużym stopniu teoretyczny charakter, ale były dobrze udokumentowane danymi literaturowymi.

Mgr inż. Piotr Brożek w trakcie prezentacji doświadczalnej instalacji do fotokatalitycznego oczyszczania ścieków

Badania o dużym znaczeniu praktycznym prowadzone są na Wydziale Chemii PG w zespole prof. dr. hab. Jana Hupki. Zaprezentował on wyniki prac z zakresu fotokatalitycznego oczyszczania powietrza i wody w obiektach basenowych z wykorzystaniem fotokatalitycznych właściwości TiO_2 . Opracowany proces umożliwia dezynfekcję wody oraz powietrza, sprawdzony został w skali pilotowej i czeka na wdrożenie. W sesji plakatowej zaprezentowano wyniki badań nad usuwaniem oocyst *Cryptosporidium parvum* z wody w basenach kąpielowych przy wykorzystaniu światła widzialnego jako źródła energii. Na innym z plakatów PG przedstawiono wyniki pracy pilotażowej instalacji do fotoelektrochemicznego utleniania ścieków zawierających substancje organiczne (fenol) z równoczesną produkcją wodoru. Bardzo interesujący był komunikat wygłoszony przez mgr inż. Joannę Reszczyńską z PG na temat preparatyki katalizatorów przez modyfikację (domieszkowanie) TiO_2 substancjami o właściwościach magnetycznych (Ni, Co) lub luminescencyjnych (Yb, Er). Katalizatory takie testowane w reakcji degradacji fenolu wykazały dobrą przydatność technologiczną. Jak wynikało z komunikatu wygłoszonego przez studentkę PG Magdalę Diak, skuteczne w świetle UV okazały się katalizatory uzyskane przez domieszkowanie TiO_2 srebrem. Mgr inż. Marek Klein z PG przedstawił wyniki badania fotokonwersji CO_2 do lekkich węglowodorów na różnych katalizatorach na bazie TiO_2 . Najbardziej efektywne okazały się katalizatory domieszkowane srebrem i złotem. Mgr inż. Ewelina Grabowska modyfikowała TiO_2 żelazem, aby nadać mu właściwości magnetyczne, co w przypadku zastosowania go do fotokatalitycznego oczyszczania ścieków umożliwi łatwą jego separację po zakończeniu procesu. Dodatek żelaza obniżał wprawdzie szybkość degradacji fenolu w ściekach, ale otrzymane wyniki można było uznać za bardzo

Komitet Organizacyjny Sympozjum: od lewej dolny szereg: prof. A. Morawski (przewodniczący), dr inż. Agata Markowska-Szczupak, dr inż. Joanna Grzechulska-Damszel, dr hab. inż. Beata Michalkiewicz (prof. ZUT); górny szereg: dr hab. inż. Jacek Przepiórski (prof. ZUT), dr hab. inż. Beata Tryba (prof. ZUT), dr hab. inż. Sylwia Mozia i dr inż. Magdalena Janus

Prof. J. Hupka, dr hab. M. Szyrkowska i prof. W. Arabczyk nie ukrywają swego zadowolenia z uczestnictwa w spotkaniu towarzyskim

obiecujące. Naukowcy z PG zaprezentowali również plakat na temat badania zwilżalności TiO_2 , stosowanego jako fotokatalizator.

Również naukowcy z Politechniki Łódzkiej przedstawili prace o dużym znaczeniu praktycznym. Dr inż. Ireneusz Kocemba z Instytutu Chemii Ogólnej i Ekologicznej PŁ przedstawił komunikat na temat stosowania osadzonych na TiO_2 platynowych i niklowych katalizatorów w reakcji fotoredukcji CO_2 metanem do metanolu (I. Kocemba, J. Nadajczyk, J. Góralski, *Przem. Chem.* 2011, **90**, 821). Problematyka ta była szczegółowo rozwinięta w prezentacji plakatowej. W sesji tej naukowcy z PŁ (zespół dr hab. M. Szyrkowskiej) zaprezentowali też wyniki badania fotokatalitycznego utleniania amoniaku na katalizatorze $Au/SiO_2/TiO_2$. Prawie pełną konwersję amoniaku można było osiągnąć już w temperaturach poniżej $400^\circ C$. Domieszkowane TiO_2 stosowane było w tym zespole również do fotoredukcji ditlenku węgla wodorem (J. Nadajczyk, I. Kocemba, J. Góralski, M.I. Szyrkowska, *Przem. Chem.* 2011, **90**, 944). Dr inż. Agnieszka Wysoka-Robak z Instytutu Papiernictwa i Poligrafii PŁ w swoim komunikacie przedstawiła wyniki badania wpływu TiO_2 na optyczne właściwości papierów powlekaných. Jako napełniacz papieru stosowano mieszanki kaolin- TiO_2 , uzyskując wyraźną poprawę białości papieru, jego odporności na starzenie pod działaniem światła oraz nieprzezroczystości. Mgr inż. Paweł Wroński z Międzyresortowego Instytutu Techniki Radiacyjnej PŁ badał wpływ promieniowania jonizującego na fotokatalityczne właściwości TiO_2 w rozkładzie związków organicznych w środowisku wodnym. Stwierdził on, że skuteczność rozkładu fenolu oraz barwnika, jakim był błękit reaktywny 81, rosła wraz ze wzrostem dawki promieniowania jonizującego.

Również z innych ośrodków akademickich pochodziły ciekawe wystąpienia. Dr Bożena Czech z UMCS badała fotokatalityczny rozkład zawartych w ściekach środków powierzchniowo czynnych w obecności TiO_2 i nadtlenu wodoru. Mgr Justyna Dziedzic, doktorantka z Instytutu Katalizy i Fizykochemii Powierzchni PAN z Krakowa, również badała wspomagany utleniaczami ($Na_2S_2O_8$, H_2O_2) fotokatalityczny rozkład związków organicznych (związków humusowe) w ściekach wodnych i stwierdziła korzystny wpływ zastosowania do tego celu TiO_2 jako fotokatalizatora. Dr inż. Katarzyna Siwińska-Stefańska z Politechniki Poznańskiej badała rozkład formaldehydu w powietrzu na hybrydowych katalizatorach TiO_2-SiO_2 wprowadzanych w strukturę włókien poliestrowych. Katalizatory te były modyfikowane powierzchniowo alkoksylanami w celu poprawy ich kompatybilności z materiałami włókienniczymi. Metody otrzymywania takich katalizatorów oraz ich właściwości opisane były już wcześniej (K. Siwińska-Stefańska, D. Pauksza, T. Jesionowski, *Przem. Chem.* 2011, **90**, 1009). Podobne katalizatory były wykorzystywane również przez dr inż. Anetę Walawską z Instytutu Włókiennictwa z Łodzi w celu funkcjonalizacji tekstyliów. Ten bardzo interesujący komunikat wywołał ożywioną dyskusję, która stworzyła prelegentce okazję do prezentacji stosowanych przez nią nowoczesnych metod badawczych i pomiarowych.

Podsumowując sympozjum, prof. A. Morawski podkreślił korzyści wynikające z nawiązania bliższych kontaktów zawodowych przez naukowców pracujących w tej samej dziedzinie oraz w firmach wytwarzających i stosujących TiO_2 i zaprosił uczestników sympozjum na kolejne takie spotkanie.

Tekst i zdjęcia Jerzy Polaczek

Artykuł opublikowano również w „Przemysle Chemicznym”

Wsparcie polityki klastrowej

Zorganizowana przez naszą uczelnię Konferencja „Wsparcie polityki klastrowej oraz regionalnych sieci współpracy w województwie zachodniopomorskim” odbyła się 11 maja 2011 r. w Szczecinie.

Podczas spotkania poruszono tematy dotyczące m.in. współpracy nauki z gospodarką w świetle nowej ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym, przedstawiono wstępne wyniki badań nad regionalną gospodarką pod kątem identyfikacji potencjalnych klastrów oraz poruszano zagadnienie współpracy multilateralnej na rzecz transferu wiedzy. Uczestnicy konferencji bardzo aktywnie uczestniczyli w dyskusji panelowej.

W jednym z punktów programu omówiono dobre praktyki współpracy nauki z gospodarką na przykładzie realizowanego projektu

systemowego „Transfer wiedzy w regionie poprzez rozwój sieci współpracy”. Konferencja spotkała się z bardzo dużym odzewem przedstawicieli świata nauki i biznesu, samorządu województwa zachodniopomorskiego oraz przedstawicieli klastrów i inicjatyw klastrowych.

Konferencja odbyła się w ramach projektu „Transfer wiedzy w regionie poprzez rozwój sieci współpracy” realizowanego w ramach Priorytetu VIII Regionalne kadry gospodarki, działanie 8.2 Transfer wiedzy, poddziałanie 8.2.2 Regionalne strategie innowacji, Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki współfinansowanego z Europejskiego Funduszu Społecznego.

Jacek Drożdżał

Ogólnopolskie Seminarium – Mieszanie

XII Ogólnopolskie Seminarium na temat Mieszanie odbywało się od 6 do 9 czerwca 2011 roku w Międzyzdrojach, w hotelu Wolin. Jest to cykliczna konferencja naukowa, która odbywa się co trzy lata. W tym roku Instytut Inżynierii Chemicznej i Procesów Ochrony Środowiska Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie organizował seminarium już po raz drugi. Współorganizatorem był Komitet Inżynierii Chemicznej i Procesowej Polskiej Akademii Nauk. W seminarium uczestniczyło ponad 70 osób z czołowych ośrodków naukowych w Polsce oraz z Czech, Wielkiej Brytanii i Włoch.

Tematyka seminarium dotyczyła mieszania układów jedno- i wielofazowych, płynów nieniu-tonowskich oraz mieszania materiałów ziarnistych. Prezentowane prace naukowe, mimo iż ściśle związane z dziedziną *Mieszanie*, poruszały również zagadnienia dotyczące: modelowania matematycznego procesów i systemów, procesów przeniesienia pędu, ciepła i masy w mieszalnikach cieczy.

Seminarium otworzył dziekan Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej ZUT Jacek Soroka. Prof. dr hab. inż. Jerzy Bałdyga, przewodniczący Komitetu Naukowego, wprowadził zebranych w temat seminarium oraz przedstawił rys historyczny dotychczasowych spotkań.

W trakcie obrad zaprezentowano łącznie 20 referatów, w tym cztery plenarne wygłoszone przez wybitnych specjalistów z inżynierii chemicznej: prof. Alvina W. Nienowa, emerytowanego profesora University of Birmingham i doktora honoris causa ZUT, prof. Daniele Marchisio z Politecnico di Torino, prof. Andrzeja W. Packa z University of Birmingham oraz prof. dr hab. inż. Fryderyka Stręka z Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Uczestnicy seminarium prezentowali swoje prace w czterech tematycznych sesjach referatowych, dotyczących mieszania układów: ciecz–gaz, ciecz–ciało stałe, ciecz–ciecz oraz Sesji Młodych.

W trakcie dwóch sesji posterowych zaprezentowano 40 referatów. Poruszano tematy związane z procesem mieszania w układach jedno- i wielofazowych. Przedstawiono zarówno prace eksperymentalne, jak i dotyczące modelowania procesów i zjawisk związanych z mieszaniem. Wszystkie prezentowane postery brały udział w konkursie ocenianym przez trzech recenzentów spoza Komitetu Organizacyjnego. Ocenie podlegały: celowość badań, poprawność metodologiczna badań, wartość merytoryczna pracy i jej wyników oraz szata graficzna posteru.

Trzy pierwsze nagrody zdobyły prace prezentowane przez: M. Jasińską, P. Nakielskiego, J. Bałdygę: „Określanie efektywności mieszania z wykorzystaniem reakcji testowych w mikromieszalnikach cieczowych, homogenicznych”; A. Bąk, W. Podgórska: „Wpływ surfaktantu polimerowego PVA 98 proc. na rozpad i koealescencję kropeł”; A. Rożenia: „Wpływ mieszania na przebieg reakcji chemicznych w układach dwufazowych z przepływem laminarnym”. Uroczyste wręczenie nagród odbyło się podczas kolacji z grilllem.

Po raz pierwszy w historii seminarium zorganizowano Sesję Młodych, podczas której doktoranci mogli zaprezentować swoje prace. Otworzył ją prof. dr hab. inż. Fryderyk Stręk – emerytowany pracownik ZUT, doctor honoris causa Politechniki Szczecińskiej, twórca szczecińskiej szkoły mieszania, wielce zasłużony dla tej dziedziny w Polsce i na świecie. Po jego wykładzie uczestnicy seminarium uhonorowali jego 85. rocznicę urodzin. Przewodniczący Komitetu Naukowego oraz Organizacyjnego wręczyli Jubilatowi kwiaty i złożyli w imieniu uczestników seminarium wyrazy uznania za jego dotychczasową pracę.

Dzięki wsparciu finansowemu głównego sponsora seminarium, firmie Soda Polska CIECH sp. z o.o., możliwe było zorganizowanie, w części socjalnej seminarium, wycieczki wodolotem na trasie Świnoujście–Szczecin–Świnoujście. Podczas wyjazdu uczestnicy seminarium podziwiali piękno Zalewu Szczecińskiego, jak również nabrzeże w Szczecinie oraz Wały Chrobrego. W drodze powrotnej, dzięki uprzejmości Kapitanatu Portu Świnoujście, obejrzeli również budowę Gazoportu.

Organizacja seminarium była możliwa dzięki współpracy Komitetu Organizacyjnego pod kierownictwem przewodniczącego prof. dr hab. inż. Zdzisława Jaworskiego i zastępcy przewodniczącego prof. dr hab. inż. Joanny Karcz. Łącznie w prace przygotowawcze zaangażowanych było 13 osób z trzech Zakładów Instytutu Inżynierii Chemicznej i Procesów Ochrony Środowiska ZUT.

Barbara Zakrzewska

Zdjęcia: Halina Murasiewicz, Andrzej Szyrowski

Wręczenie nagród za najlepsze postery na XII Ogólnopolskim Seminarium Mieszanie

85. rocznica urodzin prof. dr hab. inż. Fryderyka Stręka

Aktualne trendy w rozwoju technologii materiałów polimerowych

Z okazji jubileuszu 65-lecia prof. dr. hab. inż. Tadeusza Spychaja od 22 do 24 maja br. zorganizowano w Międzyzdrojach seminarium naukowe pt. „Aktualne trendy w rozwoju technologii materiałów polimerowych”. Seminarium przygotował zespół Instytutu Polimerów Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie pod przewodnictwem dr hab. inż. Mirosławy El Fray prof. ZUT. Obrady otworzyli Witold Biedunkiewicz, prorektor ZUT ds. kształcenia, oraz Jacek Soroka, dziekan Wydziału Technologii i Inżynierii Chemicznej. Prof. dr inż. Waclaw Królkowski przedstawił bogaty życiorys Jubilata uzupełniony zdjęciami z prywatnego albumu rodzinnego.

Na zaproszenie organizatorów wykłady wygłosili wybitni specjaliści z zakresu technologii polimerów z całego kraju: prof. dr hab. inż. Artur Bartkowiak (Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie) „Postęp w dziedzinie nośników i opakowań biopolimerowych: od mikro- do makro-skali”; prof. dr hab. inż. Andrzej Błędzki (Uniwersytet Kassel/Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie) „Biopolimery czy „plastiki” – prawda czy kamuflaż?”; prof. dr hab. inż. Andrzej Duda (Centrum Badań Molekularnych i Makromolekularnych PAN w Łodzi) „Stereochemiczne aspekty (ko)polimeryzacji cyklicznych estrów alifatycznych”; dr hab. inż. Mirosława El Fray prof. ZUT (Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie) „Kopoliestry alifatyczno-aromatyczne modyfikowane nanocząstkami”; prof. dr hab. inż. Zbigniew Florjańczyk (Politechnika

Warszawska) „Blokowe kopolimery polilaktydu z poliestrami alifatycznymi i alifatyczno-aromatycznymi”; prof. dr hab. inż. Henryk Galina (Politechnika Rzeszowska) „Elementy inżynierii reakcji polimeryzacji”; prof. dr hab. inż. Jacek Kijeński (Politechnika Warszawska) „Energia, chemikalia czy tworzywa przyszłości? Strategia zagospodarowania roślin przemysłowych i odpadów roślinnych”; prof. dr hab. inż. Marek Kowalczyk (Centrum Materiałów Polimerowych i Węglowych PAN w Zabrze) „Aktualne trendy rozwoju technologii biodegradowalnych materiałów polimerowych zawierających alifatyczne biopoliestry oraz ich syntetyczne analogi”; prof. dr hab. inż. Jacek Pięglowski (Politechnika Wroclawska) „Organofilizowane glinokrzemiany do zastosowań w nanokompozytach polimerowych”; prof. dr hab. inż. Zbigniew Roslaniec (Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie) „Przemiany zeszklenia w poli(tereftalanie butylenu) (PBT)”; prof. dr hab. inż. Ludomir Ślusarski (Politechnika Łódzka) „Postęp w zakresie materiałów elastomerowych”.

Obradom naukowym towarzyszyła sesja plakatowa, podczas której zaprezentowano 38 prac. W seminarium udział wzięło 70 uczestników, w tym władze uczelni i wydziału, zaproszeni prelegenci, pracownicy naukowcy i doktoranci oraz przedstawiciele firm – współpracownicy, wychowankowie, przyjaciele i rodzina Jubilata.

Katarzyna Wilpiszewska

Profesor Tadeusz Spychaj 65. rocznica urodzin

Tadeusz Spychaj urodził się 23 lipca 1946 roku w Zielonej Górze. Wykształcenie średnie zdobył w Technikum Chemicznym w Poznaniu. W latach 1966–1968 odbył dwuletnią służbę wojskową w jednostkach chemicznych, po czym podjął studia na Wydziale Chemicznym Politechniki Szczecińskiej. Na podstawie pracy magisterskiej, wykonanej w Zakładzie Tworzyw Sztucznych PS z chemii polimerów, uzyskał w 1973 r. dyplom magistra inżyniera. W 1972 r. ożenił się ze studentką chemii Stanisławą Starczewską, z którą przez wiele lat tworzył owocny tandem badawczy.

Po ukończeniu studiów Tadeusz Spychaj w latach 1973–1974 pracował jako asystent filii Politechniki Warszawskiej w Płocku. Od roku akademickiego 1974/1975 przeniósł się na Politechnikę Szczecińską do Instytutu Technologii Chemicznej. W latach 1975–1978 odbył studia doktoranckie w Instytucie Polimerów Słowackiej Akademii Nauk

w Bratysławie. W 1979 r. uzyskał stopień doktora nauk chemicznych. Po powrocie z Bratysławy kontynuował pracę w Instytucie Technologii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej w Zakładzie Tworzyw Sztucznych i Powłok Ochronnych. W latach 1985–1987 jako Visiting Scientist przebywał w McMaster University w Hamilton w Kanadzie, gdzie prowadził prace badawcze nad ciągłą (ko)polimeryzacją kwasu akrylowego ze styrenem. W 1989 r. uzyskał na macierzystym Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej stopień doktora habilitowanego na podstawie rozprawy habilitacyjnej pt. „Ciągła polimeryzacja i kopolimeryzacja kwasu akrylowego ze styrenem w wysokich temperaturach”. W 1990 r. został docentem, a następnie (po zmianach ustawowych) profesorem PS. W 1998 r. został dyrektorem Instytutu Polimerów. W 1999 r. uzyskał tytuł profesora, a dwa lata później otrzymał nominację na profesora zwyczajnego.

W czasie pracy w Instytucie Polimerów Tadeusz Spychaj przebywał jako Visiting Professor w zagranicznych instytucjach naukowych: w 1991 r. w Institute of Industrial Science, University of Tokyo w Japonii; w 1992 r. jako konsultant naukowy w firmie SC Johnson w Racine w USA; w 1993 r. w Institute de Estructura de la Materia w Madrycie w Hiszpanii; w 2000 r. w Department of Chemical Engineering, University of Pisa we Włoszech.

Działalność publikacyjna

Profesor Tadeusz Spychaj jest współtwórcą 27 udzielonych patentów (sześć kolejnych zgłoszeń czeka na decyzję UPRP), 85 publikacji w czasopiśmie i 36 publikacji pełnotekstowych w materiałach konferencyjnych. Spośród cenionych periodyków, w których opublikowano prace profesora Spychaja, są: *Polymer*, *Acta Polymerica*, *Journal of Polymer Science*, *Journal of Thermal Analysis*, *Angewandte Makromolekulare Chemie*, *Macromolecular Chemistry*, *Journal of Applied Polymer Science*, *International Journal of Polymer Characterisation*, *Macromolecular Symposia*, *Adhesion*, *Progress in Organic Coatings*, *Carbohydrate Polymers* oraz *Polimery*.

Tadeusz Spychaj jest autorem i współautorem trzech skryptów (w tym ogólnopolskiego, wydanego przez PWN), sześciu książek, w tym pierwszego polskiego opracowania z dziedziny proekologicznych materiałów powłokotwórczych i adhezyjnych do zastosowań technicznych (Farby i kleje wodorocieńczalne, Warszawa, WNT, 1996) oraz rozdziałów w ośmiu polskich i obcojęzycznych monografiach. Przetłumaczył z języka słowackiego na język polski książkę pt. „Chromatografia żelowa” autorstwa Duszana Bereka. Jest inicjatorem, redaktorem i wydawcą specjalistycznego periodyku *Eko-Plast* poświęconego problemom recyklingu tworzyw sztucznych i ich wpływu na środowisko, wydawanego przez Politechnikę Szczecińską w latach 1993–2004.

Główne kierunki zainteresowań naukowych

Zainteresowania naukowe profesora Tadeusza Spychaja obejmują: zagadnienia kopolimeryzacji monomerów nienasyconych, chromatografię żelową polimerów, hydrożele i ich zastosowanie, flokulanty, polimery wodorocieńczalne, powłoki polimerowe, modyfikacje żywic epoksydowych i procesy ich utwardzania, nanokompozyty polimerowe i organofilową modyfikację nanonapełniaczy z krzemianów warstwowych, modyfikację chemiczną skrobi, recykling materiały i chemiczny materiałów polimerowych.

Poza aspektami naukowymi profesor Tadeusz Spychaj uwzględnił także aspekty praktyczne prowadzonych badań. Do praktyki przemysłowej wdrożono jego opracowania dotyczące między innymi: organofilowo modyfikowanych nanobentonitów w ZGM Zębic, transparentnych mas zalewowych w CEMI w Warszawie, termostabilnych oraz izolacyjnych mas w przedsiębiorstwie Selfa w Szczecinie, powierzchniowo aktywowanych włókien węglowych w ZEW Racibórz, kleju syntetycznego dla papiernictwa w FWP Drezdenko, polimerów wzorcowych do kalibracji chromatografii żelowej w PS.

W ramach prowadzonych badań profesor Tadeusz Spychaj od 1994 r. zrealizował 21 projektów badawczych, zamawianych, celowych i promotorskich (KBN, MNiSzW), będąc kierownikiem większości z nich.

Dydaktyka i rozwój kadry

Profesor Tadeusz Spychaj prowadził zajęcia laboratoryjne i wykłady z fizykochemii polimerów, chemii polimerów, podstaw technologii polimerów, a także nt. polimerowych powłok ochronnych i klejów oraz nanokompozytów polimerowych. W okresie wieloletniej pracy na Politechnice Szczecińskiej kierował około 60 pracami dyplomowymi i magisterskimi. Kilka z nich było wyróżnionych na szczeblu centralnym bądź lokalnym. Był promotorem ośmiu ukończonych prac doktorskich (w tym czterech wyróżnionych), a trzy prace doktorskie

są w trakcie realizacji. Zorganizował i prowadził liczne seminaria dyplomowe i doktoranckie. Był recenzentem 20 prac doktorskich, 10 prac habilitacyjnych oraz trzech wniosków profesorskich.

Działalność organizacyjna

Profesor Tadeusz Spychaj przez 10 lat (od 1998 r.) był dyrektorem Instytutu Polimerów PS, a w latach 1993–1999 (dwie kadencje) prorektorem ds. nauki PS i pierwszym zastępcą rektora. W późniejszym okresie był pełnomocnikiem rektora ds. programów międzynarodowych. Pełnił też funkcję przewodniczącego Uczelnianej Komisji ds. Strategii Uczelni na lata 2007–2015. Przez 20 lat (1990–2010) był członkiem Senatu PS. W znacznym stopniu przyczynił się do wyposażenia Instytutu Polimerów w nowoczesną aparaturę badawczą, uzyskując kilkakrotnie granty aparaturowe o wysokiej wartości.

Profesor Tadeusz Spychaj jest organizatorem cyklu ogólnopolskich konferencji naukowo-technicznych, a w 1998 r. powierzono mu organizację konferencji międzynarodowej European Polymer Federation nt. Polymers Friendly for the Environment. Organizowane przez profesora konferencje krajowe: Polimery • Środowisko • Recykling, Szczecin–Międzyzdroje 1995; Kompozyty i kompozycje polimerowe, Szczecin–Świnoujście 1997; Materiały polimerowe • Pomerania-Plast 2001, Szczecin–Międzyzdroje; Materiały polimerowe • Pomerania-Plast 2004, Szczecin–Międzyzdroje; Materiały Polimerowe • Pomerania-Plast 2007, Szczecin–Kołobrzeg; Materiały Polimerowe • Pomerania-Plast 2010, Szczecin–Kołobrzeg.

Profesor Tadeusz Spychaj jest laureatem dwóch indywidualnych nagród oraz jednej zespołowej nagrody ministra edukacji narodowej, nauki i szkolnictwa wyższego. Był wielokrotnie wyróżniany nagrodami rektora Politechniki Szczecińskiej – zarówno za osiągnięcia naukowe, jak i dydaktyczne oraz organizacyjne. Jest współtwórcą i głównym organizatorem Zachodniopomorskiego Centrum Zaawansowanych Technologii w Szczecinie, utworzonego decyzją ministra nauki i informatyzacji w kwietniu 2004 r., a także współtwórcą Regionalnego Centrum Innowacji i Transferu Technologii oraz inicjatorem i twórcą autorskich programów studiów doktoranckich powołanych w 1992 r. oraz kierunku towaroznawstwo, utworzonego w 2003 r. na Wydziale Technologii i Inżynierii Chemicznej Politechniki Szczecińskiej.

Działalność profesora jako pracownika naukowego, nauczyciela akademickiego i organizatora jest bardzo obszerna i wielostronna. Życzymy dalszych lat owocnej pracy.

Wacław Królikowski
Zdjęcia Michał Barcikowski

23–24 maja 2011, Wydział Elektryczny ZUT

Dni Innowacyjności

Technologie 3D, hologramy, Virtual Reality, roboty, platformy internetowe, aplikacje, warsztaty wzornictwa przemysłowego – jak zarobić cztery miliony w cztery lata? – to kilka z tematów, jakie przedstawiono podczas dwudniowej konferencji poświęconej wykorzystaniu innowacyjnych rozwiązań w technice, technologii i projektowaniu.

Dni Innowacyjności odbyły się w ramach projektu Transfer Wiedzy w Regionie, współfinansowanego ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego. Głównym założeniem projektu jest utworzenie i rozwijanie regionalnej sieci współpracy pomiędzy dostawcami technologii a ich odbiorcami, czyli pomiędzy uczelniami wyższymi a przedsiębiorstwami. W programie znalazły się prezentacje i warsztaty z udziałem młodych polskich ekspertów posiadających potencjał, by rozwijać wybrane przez siebie branże na skalę światową. Zaprezentowali się m.in.:

Janusz Kaniewski – światowej klasy designer, swego czasu jedyny polski designer w zespole najsłynniejszej pracowni projektowania samochodów Pininfarina. W rankingu na najbardziej innowacyjnych ludzi w Polsce, opublikowanym przez tygodnik *Forbes*, zajął drugie miejsce. Podczas Dni Innowacyjności przeprowadził prezentację pt: „Perspektywy rozwoju projektowania transportu wodnego w Polsce”, która zakończyła się półtoragodzinnymi konsultacjami z grupą studentów z kierunku wzornictwo.

Wojciech Syrocki – twórca RoboNET Sp. z o.o., która świadczy wyspecjalizowane usługi edukacyjne, zdobywca tytułu Złotej Jaskółki Przedsiębiorczości. Jego projekt RoboCAMP zdobył pierwsze miejsce w II Ogólnopolskim Konkursie na Najlepsze Biznesplany realizowane w Akademickich Inkubatorach Przedsiębiorczości.

Paweł Fornalski – współtwórca firmy IAI SA, która ze swoją niezwykle popularną platformą e-commerce IAI-Shop.com weszła jakiś czas temu na giełdę NewConnect. Dawniej programista i freelancer, dzisiaj menedżer i projektant. W IAI zaangażowany jest od pierwszego dnia, wcześniej – w programowanie i tworzenie systemów. Obecnie jest prezesem zarządu i głównym projektantem aplikacji.

Marcin Wiśniewski – współzałożyciel firmy i3D, zajmującej się technologiami trójwymiarowymi oraz hologramowymi. Firma tworzy wirtualną rzeczywistość oraz projekcje hologramowe, współpracuje z największymi światowymi firmami zajmującymi się technologią 3D.

Jacek Major – ekspert w Departamencie Dyplomacji Publicznej i Kulturalnej MSZ, prowadzi projekty promujące Polskę w Internecie. Koordynator projektu Polish High Fliers – promującego

wybranych Polaków – ludzi młodych, stale aktywnych, którzy tym co robią zadziwiają i wzbudzają uznanie na całym świecie, zmieniają życie innych ludzi, dokonują przełomowych odkryć w nauce, biznesie i designie.

Marek Dymek – współinicjator i współorganizator Infotrendów – Szczecińskich Dni Informatyki – cyklu imprez promujących tematykę społeczeństwa informacyjnego i branże IT, pełnomocnik prezydenta Szczecina ds. społeczeństwa informacyjnego, reprezentujący Urząd Miasta Szczecina, który otrzymał w tym roku tytuł lidera informatyki w kategorii administracja publiczna podczas gali 14. Konkursu Lidera Informatyki organizowanego przez COMPUTERWORLD.

Łukasz Modzelewski – Digital Media Director z grupy kapitałowej 4fun TV – telewizji muzyczno-interaktywnej. W swoim wystąpieniu zaprezentował technologie internetowe wykorzystywane w produkcji i emisji programu oraz sposób wykorzystania aplikacji internetowych.

Artur Kornobis – dyrektor firmy Object Connect, która świadczy usługi informatyczne dla polskich przedsiębiorstw i jako pierwsza w Polsce uruchomiła multimedialne centrum oparte na technologii Microsoft Surface. To miejsce, gdzie przy interaktywnych stolikach – 30-calowych wyświetlaczach z technologią multitouch, można uruchomić szereg aplikacji, bądź przenieść obraz z telefonu komórkowego, leżącego na tymże stoliku, a do tego wypić kawę lub sok – wiedząc ile kalorii zawierają – gdyż takie informacje się wyświetlają.

Paweł Przedwojski – Software Engineer Tieto Polska – zaprezentował przykładowe realizacje sprzętowe sztucznych sieci neuronowych, które cieszyły się szczególnym zainteresowaniem studentów Wydziału Elektrycznego.

Podczas konferencji przedstawiono wiele ciekawostek technicznych, innowacyjnych rozwiązań i zastosowań, zaprezentowano liczne przykłady dobrych praktyk. Największym zainteresowaniem cieszyły się hologramy, które można było zobaczyć na specjalnie przygotowanym stanowisku. Studenci mogli również uzyskać informacje o sposobach i możliwościach pozyskania finansowania na rozpoczęcie własnej działalności. Podczas Dni Innowacyjności dyżur pełnili specjaliści z Regionalnego Centrum Innowacji i Transferu Technologii ZUT oraz eksperci ze Szczecińskiego Centrum Przedsiębiorczości, które jest koordynatorem projektu.

Kinga Welyczko-Czachura
Koordynator Dni Innowacyjności

Jubileusz 70-lecia urodzin prof. Antoniego Mickiewicza

Potwierdzeniem wysokiego uznania, jakim cieszy się prof. zw. dr hab. inż. Antoni Mickiewicz dr. hc multi, było zorganizowanie konferencji z okazji 25-lecia Wydziału Ekonomicznego i jubileuszu 70-lecia urodzin profesora. Konferencja odbyła się 21–22 czerwca 2011 roku na Wydziale Ekonomicznym, gdzie przybyli liczni goście z ośrodków akademickich z kraju i z zagranicy, przedstawiciele urzędów państwowych, instytucji współpracujących z wydziałem, absolwenci, sympatycy naszej Alma Mater i jej pracownicy.

Wśród gości, między innymi, Wojciech Drożdż – wicemarszałek województwa zachodniopomorskiego, Łukasz Myśliwiec – dyrektor Wydziału Programów Rozwoju Obszarów Wiejskich Urzędu Marszałkowskiego, Jacek Chrzanowski – prezes i Agnieszka Sobolewska – dyrektor biura Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Szczecinie, prof. Eugeniusz Chyłek – radca w Ministerstwie Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Zaszczycem było dla nas również gości: prof. J. Żmiję – rektora Uniwersytetu Rolniczego w Krakowie, prof. K. Krzyżanowską z SGGW, prof. W. Adamusa z Uniwersytetu Jagiellońskiego, prof. L. Drelichowskiego, prof. J. Sikorę, prof. J. Kanię, prof. A. Czyżewskiego, prof. K. Firleja i wielu zacnych przedstawicieli środowisk akademickich. Szczególne podziękowania złożył Jubilat przybyłym z daleka delegacjom zagranicznym. Akademię Rolniczą z Gorek (Białoruś) reprezentowali: rektor prof. dr hab. Aleksander Kurdeko, prorektor ds. podwyższania

kwalifikacji prof. dr Aleksander Cziczotkin, prof. dr Mark Frejdin – kierownik Katedry Agrobiznesu. Uniwersytet Rolniczy w Jełgawie (Łotwa) reprezentowali: dziekan Wydziału Ekonomicznego prof. dr hab. Irina Pilvere oraz kordynator ds. Programu Erasmus – dr Vineta Teter. Wśród gości byli również przedstawiciele uczelni z Węgier, m.in. prof. Laszlo Vilani – dziekan węgierskiego Uniwersytetu Ekonomicznego.

Konferencję otworzyła Grażyna Karmowska, dziekan Wydziału Ekonomicznego, która zaprezentowała historię, działalność i osiągnięcia Wydziału Ekonomicznego, który początkowo nosił nazwę Wydział Ekonomiki i Organizacji Gospodarki Żywnościowej. Pani dziekan przedstawiła również najważniejsze fakty z bogatego życiorysu naukowego profesora Antoniego Mickiewicza. Rektor Włodzimierz Kiernożycki pogratulował dotychczasowych osiągnięć wydziałowi, a prof. A. Mickiewiczowi przekazał gratulacje i życzenia dalszych osiągnięć naukowych i pomyślności w życiu osobistym. Gratulacje złożył również małżonka prof. Mickiewicza, obecnej w auli wydziału.

Laudację przedstawił prof. Teodor Skotarczak, kierownik Katedry Prawa i Gospodarki Nieruchomościami, który poprowadził dalszą część konferencji.

Dużą niespodzianką dla przybyłych gości było uhonorowanie ich przez prof. Antoniego Mickiewicza specjalnie na tę okazję „wytopionymi” medalami.

Profesor Antoni Mickiewicz ze wzruszeniem wysłuchał gratulacji i pochwał ze strony przybyłych gości, współpracowników i rzęsy przyjaciół. Podkreślano życzliwość profesora, jego niespotykaną serdeczność oraz naukowe osiągnięcia, którymi mógłby obdzielić kilka osób.

Drugą część konferencji poświęcono tematyce innowacyjności i konkurencyjności jako czynnikowi rozwoju przedsiębiorstw w regionie. Podczas prezentacji i dyskusji plenarnej poruszono m.in. zagadnienia partnerstwa publiczno-prywatnego, finansowania przedsięwzięć innowacyjnych w małych i średnich przedsiębiorstwach, rolę funduszy strukturalnych w rozwoju innowacyjności i konkurencyjności, problemy ochrony środowiska, przedstawiono potencjał ekonomiczny województw, a także psychofizyczne warunki upowszechniania innowacji na wsi i w rolnictwie.

Drugiego dnia uczestnicy konferencji i zaproszeni przez Jubilata goście wyruszyli (autokarem) na Berlin.

Marlena Prochorowicz

Zaangażuj się w marketing

Studenckie Koło Naukowe Marketingu PROMAR, działające przy Katedrze Marketingu Wydziału Ekonomicznego ZUT, otrzymało dotację z programu grantowego Ligi Odpowiedzialnego Biznesu (http://www.lob.org.pl/arttykul-387_1780.htm) na organizację spotkania pt. „Zaangażuj się w marketing – o marketingu zaangażowanym” w ramach Otwartego Dnia Marketingu, który odbył się 10 maja 2011 br. W skierowanym do studentów programie znalazły się:

- wykład prof. Anieli Styś z Uniwersytetu Ekonomicznego we Wrocławiu pt. „Marketing – polityka wyborów i decyzji”,
- pokaz zaangażowanych społecznie filmów reklamowych,
- konkurs wiedzy dla studentów „Co ty wiesz o CRM’ie?”,
- wystawa reklam (plakatów) zaangażowanych społecznie. Opiekunem koła jest dr Karolina Ertmańska.

Sukces młodych fizjologów żywienia

Podczas XVI Międzynarodowej Konferencji Studenckich Kół Naukowych na Uniwersytecie Przyrodniczym we Wrocławiu, która odbyła się w 12 i 13 maja 2011 roku, Koło Naukowe Fizjologów Żywienia Człowieka, działające przy Zakładzie Fizjologii Żywienia Człowieka Wydziału Nauk o Żywności i Rybactwa ZUT, zdobyło 1. miejsce w sekcji: technologia żywności i żywienie człowieka. Młodzi naukowcy zaprezentowali pracę pt. „Stan odżywienia a sprawność wentylacyjna płuc u dzieci w okresie skoku pokwitaniowego”. Wyniki badań referowali: Klaudia Lipko, Monika Lechowicz, Magda Rygielska oraz Radosław Grzeszczyk, studenci V i IV roku WNoZiR.

Studenci techniki rolniczej i leśnej rzeźbią

Husqvarna, światowy lider maszyn do prac leśnych w rolnictwie oraz kształtowaniu i pielęgnacji zieleni, zaprezentowała swoją ofertę 1 czerwca 2011 roku na Wydziale Kształtowania Środowiska i Rolnictwa ZUT. Całe przedsięwzięcie zorganizowali: Katedra Inżynierii Systemów Agrotechnicznych, Katedra Budowy i Użytkowania Urządzeń Technicznych oraz firma Husqvarna Poland. Prezentację rozpoczął wykład Jerzego Banaszczyka, przedstawiciela Husqvarny, pt. „Pielęgnacja lasu i ogrodu”.

W ramach prezentacji studenci wydziału wzięli udział w konkursie dla pod hasłem „Rzeźba w drewnie”. Ze względu na charakter konkursu – praca pilarką spalinową – w konkursie uczestniczyli studenci kierunku studiów technika rolnicza i leśna, posiadający uprawnienia pilarsza. Konkurs przebiegał w bardzo sympatycznej,

pełnej humoru atmosferze, nie zabrakło dopingu ze strony studentów z innych kierunków studiów. W efekcie końcowym, przy aplauzie widowni, dyplomami nagrodzono cztery prace.

1. miejsce zajął Adam Elwart, student III roku za rzeźbę Orzeł,
2. miejsce – Damian Pizoń, student III roku za rzeźbę Grzybek,
3. miejsce – Krzysztof Swaryczewski, student I roku studiów drugiego stopnia za rzeźbę Łódka,
4. miejsce – Hubert Malicki, student I roku za rzeźbę Krzesło.

Jedną z prac, płaskorzeźba przedstawiająca skrót TRiL (Technika Rolnicza i Leśna), zostanie umieszczona na stałe w jednym z laboratoriów Katedry Inżynierii Systemów Agrotechnicznych. Dla zwycięzców Husqvarna ufundowała nagrody: profesjonalną siekierkę do drewna, termos, piłkę futbolową, firmowe koszulki i czapki.

Wręczenie dyplomu za zajęcie 1. miejsca za rzeźbę „Orzeł”. Na pierwszym planie: dr hab. inż. Adam Koniuszy wręcza dyplom Adamowi Elwartowi, studentowi III r. TRiL; na drugim planie od lewej: dr hab. inż. Dariusz Błażejczak oraz Jerzy Banaszczyk (w kombinezonie), przedstawiciel firmy Husqvarna Poland Sp. z o.o. w Warszawie

Grupa studentów i wykładowców z kierunku studiów technika rolnicza i leśna

Firma przeprowadziła również pokaz sprzętu do prac leśnych oraz kształtowania terenów zielonych. Prezentowane były: pilarki spalinowe, elektryczne, przecinakarki, podkaszarki, wykaszarki, nożyce, kosiarki, dmuchawy do liści, skaryfikatory. Obserwując sprzęt podczas pracy studenci mogli przekonać się, jak ważną dziedziną jest technika rolnicza i leśna.

Rzeźby wykonane przez studentów można oglądać w oknie wystawowym hali maszyn przy ul. Papieża Pawła VI nr 1. Na terenie hali znajduje się też sprzęt muzealny – maszyny i urządzenia rolnicze, m.in. ciągniki Zetor 25 T z 1948 r. oraz Zetor 25 K z 1951 r. Ciągniki są częścią kolekcji muzealnej Leszka Nowaka z Wielisławic.

*Adam Koniuszy,
Anna Górka
Zdjęcia Piotr Borowiak*

Co tam w samorządzie?

Od 1 października 2010 r. działa nowy zarząd Parlamentu Samorządu Studentów ZUT w składzie: Paweł Wikiel (WEk.) – przewodniczący, Zbigniew Cygan (WIMiM) – wiceprzewodniczący, Katarzyna Bonisławska (WE) – sekretarz. W skład parlamentu wchodzi przedstawiciele wszystkich sejmików wydziałowych Samorządu Studentów ZUT w Szczecinie – 20 osób – po dwie z każdego wydziału. Przedstawiciele samorządu studentów uczestniczą w posiedzeniach Senatu ZUT, komisjach senackich i wydziałowych, współpracują z uczelnianymi organizacjami studenckimi, radami mieszkańców DS, opiniują sprawy dyscyplinarne studentów oraz dotyczące pomocy materialnej.

PSS ZUT w roku akademickim 2010/2011 zorganizował imprezy kulturalne:

- otrzęsiny dla studentów I roku studiów;
 - spotkanie wigilijne;
 - bale wydziałowe: WBiA – „Budowa”, WTMiT – „Tankowiec”, WIMiM – „Maszyna”, WNoZiR – „Neptun”, WKSiR – „Kombajn”, WE – „Zwarcie”, WI – „Reset”, WEk. – „Menadżer”, WTiCh – „Reakcja”, WBiHZ – „Inseminator”;
 - II Bal ZUT dla wszystkich studentów ZUT w Szczecinie.
- Współorganizował II Studencką Sesję Kół Naukowych ZUT (grudzień 2010), a także współpracował z Biurem Promocji przy akcjach organizowanych na rzecz DUTKA.

Wśród wyjazdów i konferencji PSS ZUT warto odnotować:

- udział w konferencji pt. II Studenckie Forum Jakości w Poznaniu, 22–24 października 2010 r.;
- udział w Forum Uczelni Technicznych we Wrocławiu, 22–24 października 2010 r.;

- udział w VI Forum Dyskusyjnym PSRP (Parlament Studentów RP) – Konwent Przewodniczących Samorządów Studenckich w Warszawie, 12–14 listopada 2010 r.;
- udział w posiedzeniach PSRP i wyborach nowych władz statutowych i przedstawicieli do Rady Studentów PSRP w Warszawie;
- udział w konferencji pt. Forum Uczelni Technicznych w Szczecinie, 28–30 stycznia 2011 r.;
- udział w konferencji pt. GROM – Porozumienie Uczelni Wyższych Północnej Polski w Koszalinie, 3–6 marca 2011 r.;
- udział w XVII Krajowej Konferencji Tematycznej w Kościelisku, 18–20 marca 2011 r.;
- współorganizowanie z samorządem US i AM w Szczecinie szkolenia i warsztatów tematycznych dla studentów i członków samorządów uczelni wyższych pt. „Rozwój osobisty kluczem do rozwoju Twojego samorządu”, 1–3 kwietnia 2011 r. w Szczecinie i Międzyzdrojach. W szkoleniu uczestniczyły 63 osoby reprezentujące samorządy studenckie 14 uczelni z całej Polski;
- udział w konferencji pt. Forum Uczelni Technicznych w Warszawie, 5–8 maja 2011 r.;
- zorganizowanie Turnieju Wydziałów 2011 (25 maja), juwenaliów (18–21 maja) i Wampiriady;
- współudział w organizacji szkolenia „Bezpieczne praktyki i środowisko 2011 r.” wspólnie z NOT – czerwiec 2011 r. (udział 120 studentów i uczniów);
- przygotowanie projektu nowego regulaminu przyznawania miejsc w domach studenckich oraz przygotowanie projektu Kodeksu Etycznego Studentów ZUT w Szczecinie.

Sukcesy studentów Wydziału Elektrycznego

Maj okazał się dla studentów Wydziału Elektrycznego miesiącem wyjątkowo obfitym w sukcesy. 6–8 maja br. na Uniwersytecie Warmińsko-Mazurskim w Olsztynie odbyło się XL Międzynarodowe Seminarium Kół Naukowych. Wydział Elektryczny reprezentowali członkowie Studenckiego Koła Naukowego Inżynierii Biomedycznej Akson (opiekun – dr inż. Krzysztof Penkala). Przedstawili oni następujące prace:

- „Wirtualne obrazowanie rezonansu magnetycznego jako metoda poprawiania jakości obrazów medycznych” – inż. Przemysław Makiewicz;
- „Konstrukcja i zastosowanie cyfrowej linii opóźniającej zbudowanej na bazie układu FPGA” – inż. Michał Jabłoński, inż. Przemysław Makiewicz.

Pierwsze wystąpienie uzyskało nagrodę – drugie miejsce w panelu nauk technicznych. Pierwsze i trzecie miejsca w tym panelu zajęły referaty studentów Wojskowej Akademii Technicznej. Nagrodzona praca z Wydziału Elektrycznego stanowi kontynuację badań prowadzonych w Katedrze Inżynierii Sygnałów, Systemów i Elektroniki, które w części zaprezentowano w obronionej niedawno pracy dyplomowej inżynierskiej Przemysława Makiewicza.

14 maja na Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie odbył się Festiwal Robotyki „ROBOCOMP 2011”. Głównym tematem festiwalu były walki autonomicznych robotów sumo oraz wyciągi robotów śledzących klasy linefollower.

Na zawodach Wydział Elektryczny ZUT reprezentowała 3-osobowa drużyna ze Studenckiego Koła Naukowego Robotyki Praktycznej „SKORP” (opiekun mgr inż. Andrzej Biedka) w składzie: inż. Bartosz Sidorowicz, inż. Radosław Waldon, Arkadiusz Kalinowski.

Ze swoim robotem o nazwie „Slayer” zajęli pierwsze miejsce w kategorii minisumo, pokonując prawie 30 innych konstrukcji z całej

Polski, a także Litwy i Słowacji. Konstrukcja robota jest efektem ich ponadpółrocznej pracy w ramach koła naukowego i była prezentowana na II Uczelnianej Sesji Kół Naukowych.

Członkowie Studenckiego Koła Naukowego „SKORP” kolejne sukcesy odnieśli na Politechnice Gdańskiej (28–29 maja). W ramach IX Bałtyckiego Festiwalu Nauki odbyły się ogólnopolskie zawody robotyki „ROBO3DVISION” oraz „ROBOXY 2011”. Zespół w składzie: inż. Bartosz Sidorowicz, inż. Radosław Waldon i robot „Slayer” zdominowali obydwa turnieje, zajmując dwukrotnie pierwsze miejsce spośród odpowiednio 18 i 11 konstrukcji z całej Polski. Warto podkreślić, że w ciągu dwóch dni na obu turniejach „Slayer” nie przegrał żadnej z 24 stoczonych walk. Drugi z wystawionych przez zespół robotów, linefollower „Venom” z innowacyjnym i niespotykanym w Polsce czujnikiem, zajął piąte miejsce na dziewięć konstrukcji.

Wizyta w FSU Volkswagen

Studenci III roku studiów I stopnia kierunku automatyka i robotyka (WE) odbyli 23 marca 2011 r. wycieczkę autokarową do Fabryki Samochodów Użytkowych Volkswagen w Poznaniu. Studenci mieli okazję prześledzenia prawie pełnego cyklu produkcji samochodów Caddy i Caddy MAX oraz Transporter.

Na linii produkcyjnej zobaczyli różne technologie łączenia elementów konstrukcyjnych pojazdów: spawanie, lutowanie, zgrzewanie, nitowanie. Część prac realizowana była w sposób automatyczny, a część – półautomatyczny. Studenci poznali proces diagnostyki wykonania połączeń elementów karoserii oraz system zbierania danych odnośnie montowanego pojazdu, który wykorzystywany był do uruchomienia odpowiednich procedur diagnostycznych, w zależności od wersji pojazdu. W dalszej części wizyty zobaczyli proces wymiany narzędzi i chwytaków w robotach scalających największe części karoserii. Następnie grupa obserwowała montaż układów jezdných, napędowych oraz wyposażenia kabiny. W punkcie sprawdzania pojazdów studenci byli świadkami pierwszego uruchomienia gotowego auta oraz kontroli spasowania poszczególnych części karoserii. Na zakończenie wizyty studenci obejrzyli przejazdy samochodów przez tor testowy.

Wycieczkę do Fabryki Samochodów Użytkowych Volkswagen w Poznaniu zorganizowano w ramach prowadzonego na Wydziale Elektrycznym projektu systemowego pt. „Zamawianie kształcenia na kierunkach technicznych, matematycznych i przyrodniczych – pilotaż”.

Tekst i zdjęcie Krzysztof Jaroszewski

Jubileuszowa wyprawa badawcza Bałtyk 2011

Koło Naukowe ABYSAL, działające na Wydziale Techniki Morskiej i Transportu, stuknęło 10 lat. Jego członkowie badają i penetrują akweny, używając zdalnie sterowanych pojazdów podwodnych Krab i MAGiS, projektują i modernizują eksploatowany podwodny sprzęt oraz prezentują swoje osiągnięcia na konferencjach naukowych i innych imprezach związanych z działalnością uczelni. W tym czasie spenetrowali wiele zbiorników wodnych, rzek i jezior, przeprowadzili wiele badań podwodnych na basenie technologicznym WTMiT. Jednak ciągle odczuwali pewien niedosyt. Tak jak himalaistom brakuje zdobycia Mont Everestu, tak i im brakowało spektakularnej wyprawy na wraki zalegające na dnie Bałtyku. Raz nawet byli krok od tego celu – byli fundusze i chęć, ale w ostatniej chwili okazało się, że jeden z kabli podwodnych zasilających pojazd Krab uległ uszkodzeniu. Szybka wymiana nie wchodziła w grę, więc wyprawę trzeba było odwołać. Na 10. urodziny studenci dostali jednak prezent – fundusze od rektora i dziekan. Badacze od dawna byli w pełnej gotowości do wyjazdu, a zmodernizowany Krab czekał, by zanurkować w głębinach Bałtyku.

Jak wspominają uczestnicy wyprawy Anna Sokołowska, Mariusz Matejski – 10 maja 2011 roku wyruszyli do Kołobrzegu.

Pogoda sprzyjała, już ok. godz. 9 zobaczyliśmy nasz statek. M/s Nurtek prezentował się okazale i sympatycznie. Kapitan, pan Krzysztof przywitał nas jak przystało na starego wilka morskiego i już po chwili ładowaliśmy sprzęt, a było tego sporo. W ostatniej chwili, gdy cumy już prawie rzucono, okazało się, że w samochodzie został nowo zakupiony akumulator do napędu platformy kamer. Po 5 minutach był już na burcie – uff. Dalej pozostało tylko morze i znikający ład. Ale cóż tam widoki, trzeba było skonfigurować i rozstawić sprzęt oraz przygotować Kraba do wodowania. Dla fachowców badaczy to nic trudnego. Po chwili cały pokład utonął w kłębach kabloliny, a pod zamontowanym dachem powstało stanowisko sterowania i kontroli.

Odpowiednio zasztalowane urządzenia budziły podziw i szacunek załogi Nurka. Po godzinie byliśmy w okolicach pierwszego wraku. To kontrtorpedowiec z czasów II wojny światowej. Jego pozycję

pokazała echosonda. Dalej wszystko odbyło się w ekspresowym tempie: wodowanie, pokonanie 25 m toni wodnej.

Nowa kamera zakupiona dwa lata temu z funduszy przyznanych przez rektora ZUT pokazała na co ją stać. Piękny obraz dna, uciekające flądry, a po chwili na początku niewyraźny, a potem w całości okazał się wrak kontrtorpedowca. Nie był to Titanic, ale z zapartym tchem odkrywaliśmy kolejne jego fragmenty. Widoczność, jak na warunki Bałtyku, była bardzo dobra, nawet na głębokości 25 m nie musieliśmy używać świateł.

Penetracji towarzyszyły emocje związane z takim sterowaniem pojazdem, by nie zaplątać kabloliny o konstrukcję wraku. Początkowo wszystko szło pomyślnie, ale po chwili kablolina zaplątała się w śrubę statku.

Już koledzy płetwonurkowie zaczęli ubierać skafandry, już chcieli skakać do zimnej wody (5°C), gdy burtowe konsylium, po przeprowadzonej burzy mózgów, zawyrokowało – wyciągamy pojazd, odczepiamy kablolinę, a po uszczelnieniu złącza workami wrzucamy je do wody i próbujemy przeciągnąć pod statkiem.

Po przemyciu słodką wodą i osuszeniu, złącze wróciło na swoje miejsce, a Krab był znowu gotowy do pracy. Kolejnym celem był zbożowiec, a na końcu kuter rybacki. Ten ostatni był już w stanie kompletnego rozpadu. Dzień szybko minął i trzeba było wracać do portu. Jeszcze na końcu pamiątkowe zdjęcie z załogą, Nurkiem i Krabem i pożegnaliśmy gościnnie Kołobrzeg.

W trakcie wyprawy spenetrowaliśmy dwa wraki, trzeci mimo sześciu prób, niestety skutecznie się przed nami ukrył. Neptun, w tym momencie, nie był dla nas łaskawy, a może chce, by kolejni członkowie koła, kontynuując dzieło poprzedników, zorganizowali następną wyprawę badawczą na wraki. Miejmy nadzieję, że nie będą musieli czekać kolejnych 10 lat.

Koło naukowe liczy 14 członków, a jego opiekunem od początku jest dr inż. Mariusz Matejski.

Zdjęcia Łukasz Piskorski

Konferencja transportowców, spedytorów i logistyków

I Konferencja Studenckich Kół Naukowych pt. „Nowoczesne techniki i technologie w transporcie” odbyła się 14 kwietnia 2011 roku na Wydziale Techniki Morskiej i Transportu ZUT. Konferencję zorganizowało Studenckie Koło Naukowe InnTrans działające przy Katedrze Logistyki i Ekonomiki Transportu we współpracy ze Stowarzyszeniem Inżynierów i Techników Komunikacji RP.

Celem spotkania było zainicjowanie procesu budowy platformy integracyjnej dla środowisk akademickich i praktyków gospodarki, wymiana poglądów i doświadczeń z zakresu nowych rozwiązań i technologii wykorzystywanych przy organizowaniu i realizacji procesów przewozowych.

Wśród uczestników konferencji byli przedstawiciele kół naukowych szczecińskich uczelni (Koło Naukowe Transportu z Uniwersytetu Szczecińskiego, Koło Naukowe Logistyki i Transportu z Akademii Morskiej) oraz przedsiębiorstw branży TSL, nie zabrakło także studentów i pracowników WTMIT.

Konferencję podzielono na dwa panele tematyczne. Pierwszy poświęcono przedstawieniu działalności i obszarów badawczych organizatorów w celu zasygnalizowania ogromnej potrzeby i chęci bezpośredniego kontaktu studentów w ramach różnych form współpracy z przedsiębiorstwami. Szczególną wartość miały wystąpienia praktyków, którzy dzielili się doświadczeniami wynikającymi bezpośrednio z działalności własnych przedsiębiorstw. Przedstawione w tej części konferencji prezentacje i wystąpienia dotyczyły głównie metod i sposobów organizacji procesu świadczenia usług transportowo-przeładunkowych ze względu na wymagania logistyczno-ekonomiczne realizowanych procesów. Wśród prelegentów byli przedstawiciele przedsiębiorstw: C. Hartwig Szczecin, CSL Internationale Spedition oraz Terminalu Promowego Świnoujście.

Drugi panel dotyczył elementów techniczno-technologicznych, warunkujących efektywną pracę i eksploatację środków transportowych, a tym samym sprawność procesu przewozowego. Przedstawiono nowoczesne rozwiązania zastosowane np. w środkach komunikacji miejskiej czy w szynobusach. Zaprezentowano także technologię i sprzęt przeładunkowy używany do prac przeładunkowych w szczecińskim porcie. Swoje wystąpienia w tej części konferencji mieli przedstawiciele firm: PESA Bydgoszcz, DB Port Szczecin, Tramwaje Szczecińskie, Szczecińskie Przedsiębiorstwo Autobusowe „Klonowica” oraz PKP Przewozy Regionalne Szczecin.

Zarówno prelegenci, jak i pozostali uczestnicy, podkreślali, że takie spotkania umożliwiają wymianę poglądów i konfrontację teorii z praktyką, co przynosi korzyści każdej ze stron. Cenna jest zwłaszcza możliwość kierowania pytań bezpośrednio do przedstawicieli branży. Natomiast studentom i nauczycielom akademickim pozwalają poznać oczekiwania sektora TSL wobec przyszłych inżynierów transportu. Zwieńczeniem wysiłków organizatorów konferencji było nawiązanie kontaktów z przedstawicielami goszczonych firm, którzy zadeklarowali chęć ponownego udziału w takim wydarzeniu.

Konferencja zakończyła się w sposób aktywny, poza murami Wydziału Techniki Morskiej i Transportu. Dzięki uprzejmości Szczecińskiego Przedsiębiorstwa Autobusowego „Klonowica” uczestnicy przejechali autobusem Solaris Urbino 10 na Dworzec Główny PKP, gdzie czekał na nich Spalinowy Zespół Trakcyjny (Szynobus SA 136). Następnie uczestnicy obejrzeli tabor Zajezdni Tramwajowej Pogodno (Tramwaje Szczecińskie) skąd wyruszyli na przejażdżkę po mieście nowym tramwajem typu „Swing”.

Anna Wiktorowska-Jasik

Wystąpienie prodziekan ds. studenckich Wydziału TMIT dr inż. Lyudmyły Filiny

Wystąpienie głównego specjalisty ds. spedycji międzynarodowej CSL Internationale Spedition Katarzyny Zdanowskiej

Wystąpienie przedstawiciela PESA Bydgoszcz Marcina Jędrzyci

Uczestnicy na szczecińskim Dworcu Głównym PKP na tle szynobusu firmy PESA Bydgoszcz

Juwenalia 2011

Hasłem przewodnim szczecińskich juwenaliów w tym roku było „Daj się porwać”. Zaczęło się 12 maja br. od wielkiego grillowania, które jest przedsmakiem juwenaliów. Na osiedle akademickie przy al. Piastów przyjechał dj wraz ze sceną, wielki grill oraz 100 kg kiełbasy, by wyostrzyć kubki smakowe nawet najbardziej wybrednym studentom. W tym roku wyjątkowo dopisała pogoda, wszyscy mogli bez problemu uczestniczyć w atrakcjach jakie przygotowały samorządy studentów szczecińskich wyższych uczelni, m.in. Parlament Samorządu Studentów Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Studenci mogli wykazać się kreatywnością i dumą ze swojej uczelni podczas nocnego biegu oraz korowodu. Wieczorem na Łasztowni odbyły się koncerty prawdziwych gwiazd. Wystąpili: Sydney Polak, T.LOVE, Hurt, AKURAT, Enej, Strachy Na Lachy, Habakuk, Raggafaya czy O.S.T.R. W ciągu dnia można było zrelaksować się na udającym plażę placu Grunwaldzkim lub na osiedlach akademickich przy ul. Chopina i al. Piastów, gdzie poza rozdawaną smaczną grochówką przygotowano wiele innych atrakcji. Dla rodzin oraz najmłodszych szczecinian zorganizowano Piknik Rodzinny oraz imprezę Studenci Dzieciom. Nie zabrakło również Parlamentki – maskotki PSS ZUT. Szczególnie zachwycone nią były młode Dutki!

Niestety, juwenalia się skończyły, jak wszystko co dobre, i pozostaje nam czekać na kolejne za rok.

Katarzyna Bonisławska

Juwenaliowy Turniej Tenisa Pracowników ZUT

Z okazji „Doby Sportu” odbył się Juwenaliowy Turniej Tenisa Pracowników ZUT. Imprezę na rzecz społeczności studenckiej, już po raz drugi, zorganizowali KU AZS ZUT oraz Studium Wychowania Fizycznego i Sportu. W tym roku do sportowej zabawy włączyli się również pracownicy ZUT. Chęć gry w turnieju zgłosiło 12 zawodników. Zawody odbyły się przy pięknej pogodzie, co dla tej dyscypliny ma istotne znaczenie. Poszczególne mecze były zacięte i stały na dobrym poziomie. Turniej wygrał Jacek Pisarski z Wydziału Kształtowania Środowiska i Rolnictwa przed Zbigniewem Pawlakiem ze Studium Wychowania Fizycznego. Trzecie miejsce zajęła Joanna Banaś (jedyna kobieta w turnieju) reprezentująca Wydział Informatyki. Zawodnicy otrzymali dyplomy i upominki.

Józef Lemke

Studenci na targach kompozytowych w Paryżu

Na przełomie marca i kwietnia br. studenci, a zarazem członkowie Studenckiego Koła Naukowego Zastosowań Komputerów w Technikach Obliczeniowych i Projektowych CADM działającego na Wydziale Inżynierii Mechanicznej i Mechatroniki, dzięki wsparciu prorektora ds. studenckich Jacka Wróbla, wyjechali na międzynarodowe Targi Kompozytów JEC Composites do Paryża. Dzięki uprzejmości pracowników filii Polskiej Akademii Nauk w Paryżu, studenci znaleźli zakwaterowanie w jej siedzibie.

Targi JEC Composites Show 2011 odbyły się na terenie Paris Expo w Porte de Versailles. Jest to największa tego typu impreza w Europie i na świecie. Przez trzy dni zaprezentowało się 1122 wystawców, a targi odwiedziło 29 867 osób z ponad 100 krajów. JEC Composites Show skupiają globalny przemysł kompozytowy w jednym miejscu i czasie. Oferują przegląd nowych rozwiązań i możliwości w dziedzinie lotnictwa, motoryzacji, konstrukcji przemysłowych, energetyki, żeglugi oraz sportu i rekreacji. Imprezę wzbogacają liczne fora tematyczne i panele dyskusyjne, które umożliwiają wymianę informacji i doświadczeń.

Przez dwa dni pobytu na targach studenci SKN CADM odwiedzili większość wystawców, poznając przy tym nowoczesne rozwiązania stosowane obecnie w przemyśle. Otrzymano przy tym wiele informacji o procesach produkcyjnych i wytwórczych oraz o działalności firm. Świetną okazją do nawiązania kontaktów międzynarodowych była przeprowadzona przez koncern BMW Group akcja rekrutacyjna, gdzie można było porozmawiać z przedstawicielami BMW o możliwościach kariery.

Odbywające się corocznie targi były doskonałą okazją do zapoznania się z nowościami z dziedziny materiałów kompozytowych – ich przetwórstwa, otrzymywania oraz technicznych zastosowań. Wielka powierzchnia paryskiej hali EXPO zgromadziła wystawców z całego świata reprezentujących różne gałęzie przemysłu – byli również przedstawiciele Polski. Najbardziej widowiskowe okazały się stoiska branży motoryzacyjnej oraz lotniczej. Można było zobaczyć „od kuchni” jak wykonywane są nadwozia nowoczesnych sportowych samochodów, np. Maserati – w którym całe nadwozie zostało wykonane z kompozytu (włókno węglowe w osnowie żywicznej). Nowoczesne

rozwiązania konstrukcyjne to właśnie stosowanie dużej ilości materiałów kompozytowych dzięki ich dużej wytrzymałości oraz niskiej masie właściwej (gęstość włókien węglowych to ok. 60 proc. gęstości Al), co pozwala na minimalizację masy pojazdów. Niestety, anizotropia ich właściwości dyskwalifikuje niektóre zastosowania np. w elementach zginanych.

Ogromne wrażenie robiło stoisko Lamborghini, gdzie zaprezentowano nowy model Aventador, który trafi do sprzedaży latem 2011 r. Samochód specjalnie przygotowany do ekspozycji, usunięto elementy karoserii, odsłaniając silnik, zawieszenie oraz elementy nośne nadwozia. Lamborghini Aventador to następca modelu Murciélago, podwozie wykonane z materiału kompozytowego (wzmocnione włókna węglowe), który opracowano we współpracy z inżynierami Boeinga. Materiały kompozytowe są również zastosowane w konstrukcji kół, ramy, foteli oraz w kilku innych elementach Avetadora. Napęd stanowi silnik V12 o pojemności 6,5 l i mocy maksymalnej 700 KM. Przyspieszenie 0–100 km/h ma wynosić 2,9 s, a prędkość maksymalna to 350 km/h.

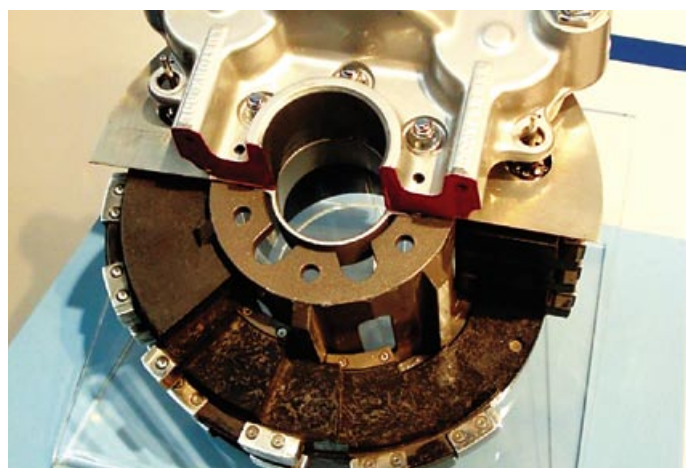
Kolejną atrakcją motoryzacyjną był bolid LOTUS EXOS 125 zaprezentowany przez włoską firmę HP Composites. Bolid wykonano z włókien węglowych metodą „mono-coque”, czyli jest to nadwozie samonośne o konstrukcji skorupowej (obejmuje jednocześnie funkcje podwozia i nadwozia). Zawieszenie również z włókien węglowych. Bolid jest lekki, jego masa wynosi 650 kg, napęd zapewnia 3,5-litrowy silnik V8 Co-swortha o całkowitej mocy 650 KM. Ma powstać tylko 25 sztuk tego modelu.

Nie zabrakło również pojazdów ekologicznych, takich jak pojazd elektryczny E-tracer przygotowany przez firmę PERAVES AG ze Szwajcarii. Pojazd zdobył nagrodę w kategorii najbardziej efektywnego pojazdu szosowego przyznawaną przez X-Prize Foundation. Nadwozie wykonano z Kevlaru metodą „monocoque”. Pojazd jest dwumiejscowy, energii dostarczają baterie litowe pozwalające na przejechanie nawet 290 km. Pojazd rozpędza się maksymalnie do 240 km/h. Osiągi są bardzo dobre, prędkość 0–90 km/h pojazd osiąga po 5 s.

Na targach hamulcowe samolotu SAAB SF340 (firma przed rozpoczęciem produkcji samochodów działała głównie w branży lotniczej)

Maserati – nadwozie w całości z włókien węglowych

Tarcze hamulcowe z kompozytu węglowo-ceramicznego

Segment kadłuba samolotu wykonany z włókien węglowych

Koncepcyjny rower jednokołowy

zastosowano materiały CMC (Ceramic Matrix Composites), czyli kompozyty włókniste w osnowie ceramicznej. Materiały te cechuje bardzo dobra odporność cieplna (małe przewodzenie oraz rozszerzalność) oraz odporność na ścieranie. Także elementy poszycia samolotu to materiały kompozytowe często w połączeniu ze stopami metali, które dla większej wytrzymałości (korozyjnej i na pęknięcie) są ułożone warstwowo. Pozwoliło to na obniżenie całkowitej masy samolotów nawet o 40 proc.

Kolejne zdjęcie przedstawia fragment kadłuba z CFRP (Carbon Fiber Reinforced Plastics), firmy AEROTEC, produkowany jako gotowy komponent do łączenia.

Kompozyty znalazły miejsce także w sprzęcie sportowym. Rowerowa rama to już chyba klasyczny przykład zastosowania tych materiałów, nowością może być natomiast designerski rowerek treningowy.

Można było zobaczyć także łuki sportowe, narty, snowboardy oraz np. bobslej. Widać jak chętnie i w jak szerokim zakresie stosowane są materiały kompozytowe.

Dla zminimalizowania masy rdzenie przedmiotów wypełniono bardzo lekką pianką poliuretanową, natomiast korpus standardowo – z „włókien węglowych” w przypadku wiosła lub metalu w profilach, które są często stosowane w różnych stelażach.

Oprócz gotowych wyrobów, można było podpatrzeć procesy technologiczne, takie jak zaplatania włókien lub prasowania laminatów. Z powodu konieczności obróbki po procesie formowania nowoczesnych materiałów kompozytowych, znaczącą rolę odgrywają producenci narzędzi skrawających. Ze względu na kierunek studiów (mechanika i budowa maszyn) uczestników wyjazdu, dużym zainteresowaniem

cieszyły się stoiska Sandvik Coromant (narzędzia do obróbki skrawaniem) oraz Dassault Systemes (producent oprogramowania Solid Works oraz CATIA).

Na targach swoje produkty wystawiły czołowe firmy narzędziowe – Sandvik oraz Mapal. Chwalą się coraz to lepszym asortymentem do obróbki materiałów kompozytowych. Na ich stoiskach zobaczyć można było nowoczesne frezy oraz wiertła z prowadzeniem (często stosowane do łączenia płyt z kompozytów), nowe powłoki z polikrystalicznego diamentu lub całe wkładki z PKD. Zapewniają one bardzo ostrą krawędź skrawającą, która z łatwością przecina włókna, minimalizując ryzyko wyciągnięcia ich z osnowy.

Wizyta na targach o takim szerokim spektrum wystawianych obiektów dała studentom ze Studenckiego Koła Naukowego „CADM” olbrzymią porcję wiedzy, której nie zdołaliby zdobyć w czasie studiów czy analizowania literatury. Na targach kompozytów poznali najnowsze trendy w tej nowoczesnej dziedzinie nauki o materiałach, zebrali materiały informacyjne od wystawców z całego świata, a także zebrali oferty pracy od przedstawicieli wielu zagranicznych firm. Obecnie w ramach prowadzonej działalności koło naukowe realizuje kilka projektów, w których są wykorzystywane materiały kompozytowe: mechanizm kroczący, konstrukcja ultralekkiego roweru oraz skanera optycznego 3D.

Opiekunem naukowym koła jest dr inż. Marcin Królikowski.

*Maciej Boruciński
Michał Narodzonek
Tomasz Dziedzic
Jacek Klawiński*

Narzędzia skrawające do obróbki kompozytów

Przekładkowa konstrukcja wypełniona pianką PU

Widma Tybetu

Premierowa odsłona wystawy „Widma Tybetu” Miry Jarmołowicz i Ryszarda Tokarczyka odbyła się 24 maja 2011 roku podczas wernisażu w Galerii Architektów Forma. Wystawa była elementem szerszego projektu artystycznego, który realizuje Ryszard Tokarczyk od 2001 r. „Widma” powstają w wędrówkach przez kontynenty, kraje i regiony. Są kreacją obrazów niematerialnych, udokumentowanych fotograficznie i tworzonych sytuacyjnie w różnych miejscach świata. Przerzeczne obiekty malarskie o cechach transparentnych są eksponowane i poddawane konfrontacji ze zdarzeniami, zjawiskami, motywami krajobrazowymi, podmiotami i przedmiotami. „Widma Tybetu” są jednak wyjątkowe. Ekstremalne wysokości, gwałtowne zmiany klimatu, jałowy i skalisty krajobraz to sfera pierwotna, poza wyobrażeniem Europejczyka XXI wieku – napisała w tekście przewodnim Joanna Tokarczyk:

„Miejsce realizacji sztuki odgrywa w twórczości prof. Tokarczyka wyjątkową rolę. To ze względu na nie powstają cykle transparentnych, nasyconych kolorem obiektów – wchodząc z nim w kontakt tworzą nową całość. Sugerują już istniejący stosunek Artysty do danego obszaru działań, który to staje się polem interakcji z aktem malarskiego wyrazu. „Widma” autorstwa Profesora nie są nigdy do końca autonomiczne; ich przeznaczeniem jest włączanie się w kreacyjną relację z tym, co istnieje wokół nich. Nie zdarza się, by z tych relacji wynikał konflikt czy dysonans. Umiejętne ukazanie złożonych związków obiektu i otoczenia odkrywa przed widzem nowy, ezoteryczny i zagadkowy, a zarazem harmonijny świat. W świecie tym egzotyka i tajemnica realnego miejsca poddane zostają nowym uporządkowaniom. Wydobywają one z niego misterium form i znaczeń. Porządek ten indywidualnie określa rzeczywistość, naczynia ją konkretnym widzeniem, piętnem osobowości, wartościami sacrum. Wszechobecna religijność czy wręcz mistycyzm ludzi Tybetu, piękno przyrody o sile objawienia – dają się odczuć także w „Widmach”. Lhasa – stolica i duchowe centrum lamaizmu, zostaje w tych ujęciach spersonifikowana. „Spogląda” na nas oczami Buddy sponad świątyń i z ich wnętrza. Nad jeziorem Nam Tso wyłania się krzyż: widziana poprzez jego kształt głębia zderza się z otaczającym go pejzażem, odbitym w płaszczyźnie. Ukryta sfera przenika tu przez inną i daje się poznać – trochę jak ponadnaturalne zjawisko. Symbole spajają się w ogólnym wyrazie przeszerzeni panteistycznej. Prof. Ryszard Tokarczyk podejmował swoje działania w różnych miejscach świata, lecz to jedno nie daje się porównać z żadnym innym. Jest surowe, niedostępne, skrajnie wymagające. Jako współuczestniczka zdarzeń mogę to ocenić z autopsji. Człowiek, wyrwany z wygodnej cywilizacji, staje na urwistym Dachy Świata. Staje, o ile pozwoli mu na to fizyczna kondycja, stan zdrowia... Pielgrzymom wypada najpierw odbyć walkę z niewydolnością własnego organizmu, z poważnymi często komplikacjami w funkcjonowaniu. Mała ilość tlenu w powietrzu na tych wysokościach powoduje duszności, chorobę wysokogórską, drastyczne skoki ciśnienia. Gdy ktoś jednak zechce zmierzyć się ze sobą – może przeżyć liczne, zadziwiające niespodzianki. Są to choćby cudownie żywe barwy, jakie dostrzega się tylko w krystalicznie czystym powietrzu na wysokości kilku tysięcy metrów n.p.m. Pozbawiona zalegających na nizinach spalin, przejrzysta aura daje wielką wyrazistość widzenia. Kolor malarski w takich okolicznościach działa w trójnasób: otwiera przed obserwatorem całą symfonię tonów, odcieni i ich nasyceń. Prawdziwym olśnieniem dla oczu jest widok najwyższej na świecie położonego jeziora Nam Tso, którego błękitu nie odda żaden opis. Ogrom i głębia otwartej przestrzeni porażają majestatem swojej skali. Struktura otaczających jezioro skał oraz całej kamiennej topografii przypomina krajobraz prehistoryczny lub powierzchnię Księżyca. Klasztory buddyjskie wysoko na szczytach zadziwiają natężeniem barw, a jednocześnie spokojem i mistyką. Uduchowienie miejscowych ma

swoje przełożenie na cechy otoczenia. Wśród szarości gór pojawiają się żywe akcenty – sznury kolorowych chorągiewek modlitewnych. Podobnie jak rzędy mosiężnych młynków obracanych rękami pielgrzymów, tworzą one strukturę rytmów charakterystyczną dla tego środowiska. Rytm te wpisane zostały w układy malarskie Ryszarda Tokarczyka, by – przez wzajemne dopełnienia – stworzyć syntezę wyjątkowej przestrzeni. Dodatkowo wymowę całości wzmacnia zestawianie ujęć na planszach w ciągu relacji, napięć i powiązań. Poszerza to ogląd do swego rodzaju abstrakcyjnej panoramy lub kompozycji z wertykalnie zestawianych kadrów...”

Mira Jarmołowicz jest dziekanem Wydziału Sztuk Wizualnych Akademii Sztuki w Szczecinie i absolwentką Wydziału Architektury Politechniki Szczecińskiej. Jest laureatką konkursów oraz autorką

wielu projektów architektonicznych. Swoją aktywność twórczą realizuje również w innych dyscyplinach artystycznych: rysunek, malarstwo i fotografia. Jej indywidualne i zbiorowe wystawy były eksponowane w Polsce, Niemczech i w Wielkiej Brytanii.

Ryszard Tokarczyk jest artystą malarzem, profesorem zwyczajnym, absolwentem Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie. Jest autorem teorii i praktyki symptomów natury i osobowości. Zajmuje się analizą struktury miejsca. Swoje poglądy i doświadczenia artystyczne wyraził w książce pt.: „Ekrany rzeczywistości”. Jest autorem kilkudziesięciu wystaw indywidualnych i uczestnikiem ponad stu wystaw zbiorowych. Jego prace znajdują się w muzeach i prywatnych kolekcjach na całym świecie.

„Widma Tybetu” to trzy cykle: „Widma tybetańskie”, „Widma buddyjskie”, „Widma himalajskie”. W ramach projektu artystycznego Tokarczyka, współtworzonego w najnowszej odsłonie przez Mirę Jarmołowicz, powstały wcześniej widma: andaluzyjskie, paryskie, atlantyckie, tureckie, nordyckie, lapońskie, lofockie, londyńskie, judejskie, jerozolimskie, galilejskie, sycylijskie, kalabryjskie, podolskie, wołyńskie, egipskie, synajskie, jordańskie, berberyjskie oraz marokańskie.

Paweł Rubinowicz

http://www.forma.zut.edu.pl/widma_tybetu.php

Fotografie Sebastiana Dziekońskiego

W czerwcu br. Galeria Architektów Forma prezentowała wystawę fotografii Sebastiana Dziekońskiego „Dekonstrukcja wyobrażenia” podsumowującą działania twórcze autora. Ekspozowano pięć wybranych projektów artystycznych z ostatnich lat: „Okna” (2003–2004), „Moje życie równoległe” (2005–2006), „Młodzieńczym rozterkom poświęcam” (2007–2010), „Cała prawda o...” (2009), „Zdjęcia” (2009–2010). Wrażliwość Sebastiana Dziekońskiego jest zupełnie nietypowa dla większości współczesnych architektów. Forma, kompozycja i proporcje pozostają w tle. Ważny staje się człowiek, uczucia i zdarzenia w przestrzeni... Choć w wielu pracach Dziekoński operuje cyfrowym przetwarzaniem obrazu oraz zapisem wideo wysokiej rozdzielczości, to jednak, jak zauważył recenzent Andrzej Pawełczyk, podstawowym narzędziem poznania twórczego jest klasyczna, analogowa fotografia:

„Sebastian Dziekoński w tym co robi, usiłuje – za każdym razem od nowa – określić granicę pomiędzy sztuką a życiem po to, aby móc ją swobodnie przekraczać. Tam i z powrotem. Bohaterką swoich kolejnych zdjęć i instalacji chce za każdym razem uczynić tożsamość sztuki, ale rozumianej jako portret życia. Pamięć jak zawsze jest kłamliwie piękna i czysta. Póki nie poddamy jej sekcji – podobnie iluzoryczny wydaje się być portret zawieszony w formalinie rzeczywistości. W instalacjach portretowych Sebastian Dziekoński pozwala portretowanemu „żyć”, przełamując moment zawieszenia w czasie, pozwalając zdjąć „gębę”. Artysta, twierdząc że rzeczywistość wokół, nas jest pozornie całkowita i zwodniczo piękna, analizuje ją za pomocą narzędzi fotografii, wnikliwie rozdzielać kolejne warstwy, rozsuwając tkanki, próbując określić ich kształt, smak i zapach. Po przez analizę, ujawniając pozór jej całości, dekonstrukcję.

Cykle zdjęciowe Sebastiana Dziekońskiego ujawniają prawdę o podmiocie, która bywa intrygująca dla wszystkich stron twórczego procesu. Pozwalają zdefiniować własne wyobrażenie dzięki cudzemu spojrzeniu. I uzmysławiają, że pomimo potencjalnych możliwości multiplikowanej rzeczywistości pozostajemy figurą zamkniętą”.

Sebastian Dziekoński jest architektem i fotografem, absolwentem Politechniki Szczecińskiej, Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu oraz Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi. Prowadzi własną pracownię architektoniczną. Równoległe zajmuje się fotografią konceptualną, wideoartem, a także tzw. bioanalizą socjologicznego funkcjonowania obrazu fotograficznego w kontekście przestrzeni i czasu. Jest laureatem konkursów, autorem licznych wystaw indywidualnych i zbiorowych oraz uczestnikiem festiwałów fotograficznych w kraju i za granicą. Swoją twórczość prezentował na łamach czasopism artystycznych: *Fotografia*, *Tytuł roboczy*, *Szafa*. Zdjęcia Dziekońskiego znalazły się na okładkach albumów kilku polskich zespołów rockowych. O swojej pasji mówi: „Kiedyś myślałem, że aparat jest moją pamięcią. Z czasem jednak odnoszę wrażenie, że jest on w stanie przenieść mnie w przyszłość

i odsłonić teraźniejszość z tamtej perspektywy”. W serii autportretów „Moje życie równoległe”, siedem fotogramów przedstawia wnętrza: mieszkanie, sklep RTV, miejsce pracy, szatnię... Postać autora pojawia się dopiero w tle, na niewielkim fragmencie obrazu, na przykład na plakacie zawieszonym na drzwiach metalowej szafki na ubrania. Portrety układają się w opowieść: „kim jestem”, „kim będę”, „kim mógłbym być”. Dla każdego ze zdjęć, podobnie jak aktor przygotowujący się do określonej roli, Dziekoński musiał odmienić wizerunek: zapuścić irokeza, ściąć włosy, nabrać masy mięśniowej, wydepilować ciało... Z łatwością potrafiłby pokazać każdą z kreacji, stosując komputerowy fotomontaż. Pewnie nie zauważylibyśmy różnicy. Nie zrobił tego, bo chce, by obraz był autentyczny.

Paweł Rubinowicz

<http://www.forma.zut.edu.pl/dziekonski.php>

Co na szczecińskim niebie?

Planety

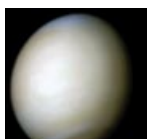
O jakiej porze można zobaczyć daną planetę?			
Planeta	Sierpień 2011	Wrzesień 2011	Październik 2011
Merkury	niewidoczny	świt	wieczorem
Wenus	niewidoczna	niewidoczna	wieczorem
Mars	po północy	po północy	od późnego wieczoru
Jowisz	po północy	całą noc	całą noc
Saturn	wieczorem	niewidoczny	niewidoczny

Merkury

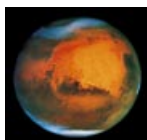
Z powodu małej odległości kątowej od Słońca, Merkury widoczny jest zwykle albo krótko przed wschodem Słońca (widoczność poranna), albo krótko po zachodzie Słońca (widoczność wieczorna). W okresie sierpień–październik 2011 Merkury widoczny będzie przed wschodem Słońca w pierwszej połowie września. Merkury wschodzi przeszło godzinę przed wschodem Słońca i jest widoczny jako obiekt o jasności około -1m. Na wieczornym niebie można spróbować odnaleźć Merkurego w drugiej połowie października.

Wenus

Okres porannej widoczności Wenus („gwiazda poranna”) rozpoczął się w listopadzie 2010 roku i skończył się w połowie lipca 2011 r. Okres wieczornej widoczności Wenus („gwiazda wieczorna”) rozpocznie się w trzeciej dekadzie października. Wraz ze zbliżaniem się końca roku Wenus widoczna będzie coraz dłużej na wieczornym niebie.

Mars

W sierpniu Mars wschodzi o godz. 1:00 i widoczny jest do wschodu Słońca. We wrześniu i październiku wschodzi o północy, okres jego widoczności wydłuża się.

Jowisz

Letnie miesiące i początek jesieni to dobry czas na obserwacje Jowisza. Jest on widoczny praktycznie całą noc. Pod koniec października znajdzie się w opozycji do Słońca.

Saturn

Okres wieczornej widoczności w sierpniu skracają się i planeta przestanie być widoczna w drugiej dekadzie września. Okres porannej widoczności Saturna rozpocznie się w trzeciej dekadzie października.

Kalendarzyk astronomiczny

- **12–13 sierpnia:** Maksimum intensywności roju meteorów Perseidów. Meteory, wskutek skrótów perspektywicznego, wybiegają z jednego punktu na sferze niebieskiej zwanego radiantem, który w tym przypadku znajduje się w gwiazdozbiornie Perseusza. Cząstki pyłu tworzące ten rój pochodzą z komety Swifta-Tuttle'a (109P/Swift-Tuttle). W tym roku obserwacja spadających gwiazd będzie utrudniona z powodu silnego światła Księżycy w pełni.
- **3 września:** Merkury osiąga największą elongację zachodnią (18°). Elongacja to kąt pomiędzy Słońcem a daną planetą. Zachodnia elongacja oznacza, że planeta wschodzi wcześniej niż Słońce (Słońce o godz. 6:14, Merkury o godz. 4:30). Jest to najlepszy czas na poranne obserwacje Merkurego.

- **21–22 października:** Maksimum roju meteorów Orionidów. Radianc roju znajduje się w gwiazdozbiornie Oriona, cząstki pyłu pochodzą z komety Halleya (1P/Halley). Nie jest tak intensywny jak sierpniowe Perseidy.
- **29 października:** Jowisz w opozycji do Słońca. Oznacza to, że Jowisz wschodzi w momencie zachodu Słońca i zachodzi w momencie wschodu Słońca. Widoczny jest przez całą noc.

Mały wahadłowiec doświadczalny X-37B

Uważni obserwatorzy będą mieli okazję dostrzec na szczecińskim niebie tajemniczego satelitę oznaczonego jako X-37B, który wprowadzono na orbitę 5 marca 2011 r. Jest to miniwahadłowiec testowany przez armię amerykańską. Będzie to druga misja minipromu.

Pierwsza rozpoczęła się 23 kwietnia 2010 r., lądowanie nastąpiło 3 grudnia. W ciągu 224 dni pomiędzy startem i lądowaniem X-37B przebywał na niskiej orbicie wokółziemskiej, wykonując wiele manewrów orbitalnych. USAF, czyli amerykańskie siły powietrzne, nie podały żadnych informacji o parametrach orbity X-37B, jednak mimo to pojazd został odnaleziony przez amatorów. Tym razem na orbitę poleciał drugi egzemplarz tego minipromu. Pojazd nosi oznaczenie OTV-2 (Orbital Test Vehicle 2) i podobnie jak w przypadku poprzedniej misji, niewiele wiadomo o tej wyprawie. Wiadomo jedynie, że misja może trwać aż 270 dni.

W okresie sierpień–październik 2011 r. jedynie w ciągu dwu wieczorów miniwahadłowiec pojawi się na szczecińskim niebie: 13 września o godz. 20:30 i 15 września o godz. 19:32. Obiektu należy szukać w kierunku południowym, nisko nad horyzontem. Będzie on miał jasność słabo widocznej gwiazdy (4^m,5). Dokładne dane o przelotach X-37B widocznych ze Szczecina można znaleźć na stronie portalu Heavens Above (<http://www.heavens-above.com>), po podaniu współrzędnych geograficznych Szczecina (53.417°N, 14.583°E).

Janusz Typek

Szansa na wysokie wsparcie finansowe dla naukowców i przedsiębiorców

PROGRAM RAMOWY

Przyszło lato, a wraz z nim rozpoczął się sezon urlopowy. Jednak nie będzie to czas zupełnie beztrudny i wolny od pracy – zwłaszcza dla tych, którzy planują skorzystać z ogromnych możliwości, jakie oferuje 7. Program Ramowy Badań, Rozwoju Technologicznego i Wdrożeń Wspólnoty Europejskiej (7. PR).

Pod koniec lipca br. Komisja Europejska ogłosiła kilkadziesiąt nowych konkursów w ramach 7. PR o łącznej wartości około 7 mld euro. Od tego momentu rozpoczął się nabór wniosków do większości priorytetów tematycznych największego mechanizmu finansowania badań naukowych i rozwoju technologicznego w Europie. Czas więc zabrać się do wytężonej pracy, przeanalizować dostępne możliwości i zastanowić się nad własnym pomysłem na przyszły projekt, by jak najszybciej rozpocząć przygotowywanie aplikacji. Projekty 7. PR w głównej mierze koncentrują się na badaniach naukowych oraz działaniach przedwdrożeniowych (do momentu stworzenia i testowania prototypu). Natomiast niewielka część z nich poświęcona jest wspieraniu i koordynacji działalności badawczej.

W jaki sposób zrealizować swój pomysł na badania? Tego dowiedzieć się można na bezpłatnych konsultacjach organizowanych przez Regionalny Punkt Kontaktowy Programów Badawczych Unii Europejskiej (RPK) działający w ramach Regionalnego Centrum Innowacji i Transferu Technologii ZUT w Szczecinie (RCiITT). Podczas spotkań wszystkie osoby zainteresowane 7. PR mogą uzyskać kompleksowe wsparcie na każdym etapie konstruowania wniosku – począwszy od skonsultowania pomysłu na projekt, przez wybór odpowiedniego tematu konkursowego, znalezienie partnerów do projektu (również do innych inicjatyw i programów, wykraczających poza 7. PR) i utworzenie międzynarodowego konsorcjum, po weryfikację i elektroniczne złożenie wniosku projektowego za pomocą specjalnie przystosowanego do tego celu narzędzia, tzw. EPSS.

O korzyściach, jakie daje udział w projektach realizowanych w ramach 7. PR, nie trzeba przekonywać nikogo. Wysokie dofinansowanie badań na poziomie europejskim (w tym własności intelektualnej), nawiązanie rozległej współpracy międzynarodowej (zarówno z jednostkami reprezentującymi środowisko naukowe, jak i sferę przemysłu), wymiana doświadczeń, prestiż w Europie, a także poza jej granicami, rozwój jednostki (również pod kątem rozszerzenia

jej zasobów aparaturowych) i oczywiście zdecydowanie łatwiejsza realizacja projektów w porównaniu z funduszami strukturalnymi, to bez wątpienia olbrzymie korzyści dla wszystkich podmiotów decydujących się na udział w programie.

Z pewnością każdy znajdzie tu coś dla siebie. Aplikować mogą zarówno instytucje naukowe (uczelnie wyższe, jednostki Polskiej Akademii Nauk, ośrodki badawczo-rozwojowe), jednostki przemysłowe (w szczególności mikro-, małe i średnie przedsiębiorstwa – MŚP), organizacje (federacje, stowarzyszenia), jednostki rządowe i samorządowe, organizacje pozarządowe, inne prywatne i publiczne jednostki posiadające osobowość prawną, jak również indywidualni naukowcy chcący wzbogacić swoją karierę naukową o etap międzynarodowy.

Dla tych, którzy nie mieli jeszcze styczności z programami ramowymi, warto zaznaczyć, iż 7. PR wspiera badania w wybranych dziedzinach. Składa się on z czterech programów szczegółowych (Współpraca, Pomysły, Ludzie, Możliwości), które dodatkowo uzupełniono badaniami nuklearnymi i działaniami Wspólnotowego Centrum Badawczego. Dostępna jest cała paleta możliwości, wystarczy tylko dopasować własny pomysł do oferty 7. PR. Stypendia, indywidualne projekty badawcze, współpraca w ramach konsorcjów międzynarodowych – to tylko niektóre z nich. A jeśli mowa o konsorcjach, to konieczne jest utworzenie własnego profilu zainteresowań badawczych na specjalnym portalu CORDIS, gdzie całkowicie bezpłatnie można umieścić własną ofertę (tzw. *Partner Search*), do której dostęp mają wszyscy internauci. Jest to swoista autoreklama, chwalenie się własną wiedzą i doświadczeniem. Konsultanci RPK, po których stronie leży wsparcie w przygotowaniu, umieszczeniu i zarządzaniu profilem, z praktyki wiedzą, że taki sposób nawiązywania kontaktów faktycznie działa, tym bardziej jeżeli brakuje funduszy na bezpośredni kontakt z potencjalnymi, przyszłymi współpracownikami.

Chcąc wesprzeć Państwa w tych wszystkich działaniach, konsultanci RPK serdecznie zapraszają do swojego punktu mieszczącego się w RCiITT w Szczecinie, gdzie można liczyć na profesjonalną pomoc przy zachowaniu poufności przekazywanych informacji. Drzwi jednostki otwarte są również dla tych, którzy szukają innych źródeł finansowania badań i komercjalizacji ich wyników.

Kontakt

Regionalny Punkt Kontaktowy Programów Badawczych Unii Europejskiej
Regionalne Centrum Innowacji i Transferu Technologii
Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie
ul. Janosika 8, 71-424 Szczecin
tel./fax: 91 449 47 23
e-mail: rtd@zut.edu.pl

Zachodniopomorski
Uniwersytet Technologiczny
w Szczecinie

Wydział Ekonomiczny

Fundacja
Kołobrzeg Polskie Centrum
SPA

Informacji udzielają:

kierownik studiów:
prof. dr hab. Bogusław Stankiewicz
Sekretariat Zakładu Polityki
Gospodarczej i Turystyki
tel. 91 449 69 70

sekretarz studiów:
dr inż. Marlena Prochorowicz
marlena.prochorowicz@zut.edu.pl
tel. 501 42 22 98

www.zut.edu.pl

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie
wraz z Fundacją Kołobrzeg Polskie Centrum SPA
zapraszają na

Studia Podyplomowe

Menedżer Turystyki Uzdrowiskowej, SPA&Wellness

Czas trwania: 2 semestry – 10 zjazdów
Termin: wrzesień 2011 – kwiecień 2012

Rekrutacja na studia jest otwarta i odbywa się
na zasadzie kolejności zgłoszeń

Zapraszamy:

- ▶ absolwentów studiów posiadających dyplom: licencjata, magistra, magistra inżyniera oraz studentów ostatniego roku studiów wyższych,
- ▶ pracowników uzdrowisk, właścicieli obiektów odnowy biologicznej, kompleksów wypoczynkowych, pracowników administracji publicznej jednostek związanych z turystyką i rekreacją, pracowników przedsiębiorstw turystycznych, tj. biur podróży, touroperatorów, pracowników zakładów hotelarskich i gastronomicznych, sanatoriów, a także jednostek kształcących w zakresie turystyki i wszystkich chcących zostać menedżerem kompleksu wypoczynkowego.

Zajęcia ze studentami będą odbywały się w formie wykładów i warsztatów prowadzonych przez pracowników naukowo-dydaktycznych Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie oraz wykwalifikowanych praktyków pracujących na co dzień w branży turystycznej.

Szczególną zaletą studiów pn.

Menedżer Turystyki Uzdrowiskowej, SPA & Wellness

jest ich umiejscowienie. Każdy zjazd w innym renomowanym obiekcie SPA & Wellness w Kołobrzegu, dzięki czemu słuchacze zdobędą wiedzę teoretyczną i praktyczną.

Wśród oferowanych zagadnień teoretycznych, m.in.: zarządzanie obiektem SPA & Wellness, rola menedżera, finanse firmy, psychologia, kosmetologia, gastronomia, systemy informatyczne w turystyce, rynek SPA & Wellness, hotelowy biznes.

Klub Uczelniany AZS ZUT

W kończącym się roku akademickim 2010/2011 Klub Uczelniany AZS ZUT w Szczecinie prowadził szkolenie sportowe w 20 sekcjach sportowych: aerobik, badminton, brydż, sporty siłowe, karate, koszykówka kobiet i mężczyzn, lekkoatletyka, piłka nożna, pływanie, narciarstwo, rugby, siatkówka kobiet i mężczyzn, szachy, tenis ziemny i stołowy, unihokej, wioślarstwo oraz jeździectwa i judo.

W zajęciach ww. sekcji uczestniczyło 476 studentów – członków KU AZS ZUT.

Zajęcia prowadzone były głównie w obiektach własnych uczelni – salach gimnastycznych przy ul. Doktora Judyma, na stadionie przy ul. Chopina 14 i w obiektach sportowych Studium Wychowania Fizycznego i Sportu przy ul. Tenisowej 33. Sekcja pływacka szkoliła swoich zawodników w Szczecińskim Domu Sportu przy ul. Felczaka, wioślarze zaś trenowali w obiektach sportowych – na basenie wioślarskim przy ul. Felczaka i przystani wioślarskiej Organizacji Środowiskowej AZS w Szczecinie.

Studenci-sportowcy brali udział w XXVIII Edycji Akademickich Mistrzostw Polski Szkół Wyższych, Akademickich Mistrzostwach Szczecina, lidze międzyuczelnianej, uniwersjadach pierwszych lat oraz różnych turniejach okolicznościowych. Startowali w 14 dyscyplinach Akademickich Mistrzostw Polski, przywoząc 12 medali i zajmując wysokie lokaty zespołowe.

Trofea i ich zdobywcy (klasyfikacja wśród uczelni technicznych):

- trzy brązowe medale w aerobiku sportowym w kategorii solistek, par i drużynowo: Agnieszka Pulkowska (WEk.), Michał Smolał (WI), Anna Wierzbicka (WBiA), Ewa Gąsior (WBiA), Karolina Bazan (WBiA), trenerem Sekcji Aerobiku jest mgr Danuta Maciejewska;
- srebrny medal drużynowy kobiet w biegach przełajowych: Joanna Baniak (WBiA), Paulina Nawrocka (WNoŻiR), Anna Sobczak (WNoŻiR), Aleksandra Łada (WBiA), Agnieszka Pakiet (WTiCh);
- srebrny medal w pchnięciu kulą Andrzej Mrozik – WE;
- dwa brązowe medale w rzucie dyskiem i pchnięciu kulą Piotr Węgrzyn – WIMiM;
- brązowy medal w biegu na 100 m Jakub Dobrowolski – WIMiM.

Trenerem Sekcji LA jest mgr Zbigniew Mytkowski.

W klasyfikacji generalnej (wg stanu na czerwiec 2011 r.) ZUT zajmuje wysokie 35. miejsce na 139 sklasyfikowanych uczelni. W klasyfikacji generalnej w typie uczelni technicznych zajmujemy 10. miejsce na 18 uczelni.

Klub Uczelniany AZS podjął się organizacji ogólnopolskiej imprezy sportowej – Półfinałów Akademickich Mistrzostw Polski w Piłce Siatkowej Mężczyzn. W turnieju uczestniczyło po 16 zespołów, w sumie ponad 180 zawodników.

W województwie zachodniopomorskim w rywalizacji międzyuczelnianej na sklasyfikowanych pięć uczelni nasza zajęła 2. miejsce – przegrywając jednym punktem z Uniwersytetem Szczecińskim. Z 20 dyscyplin sportowych, w których startowali nasi studenci, w ośmiu dyscyplinach odnieśli zwycięstwo, w pozostałych zajęli miejsca drugie i trzecie.

W „Dobrze Sportu” (18 maja 2011 r.) zaprezentowali się członkowie wszystkich sekcji sportowych. Przez całą dobę trwały rozgrywki, m.in. 15 zespołów piłki siatkowej i 16 zespołów trójek piłkarskich,

6 zespołów koszykówki i 16 zespołów piłki nożnej. W imprezie uczestniczyło ponad 1000 osób – studentów i pracowników ZUT, nie licząc sympatyków sportu spoza uczelni.

Klub Uczelniany AZS ZUT w Szczecinie w roku akademickim 2010/2011 organizował liczne imprezy o charakterze uczelnianym:

- I Międzyuczelniany Turniej Szachowy (23 października 2010 r.). Wyniki: 1. miejsce WE, 2. miejsce WTiCh., 3. miejsce WBiHZ.
- Turnieje międzyuczelniane (grudzień 2010 r.) w tenisie stołowym, tenisie i „MIXTOŁAJKI” (turniej mikstów w koszykówce, piłce siatkowej i unihokeju),
- III Turniej Touch Rugby (3 stycznia 2011 r.). Na osiem zespołów – 1. miejsce ZUT,
- Dwa Turnieje Piłki Nożnej Kobiet (styczeń 2011 r.),
- „ZUTSAL” – cykl turniejów w futsalu mężczyzn (grudzień 2010 r., styczeń – luty 2011 r.),
- Międzyuczelniany Turniej Koszykówki Kobiet, Mężczyzn i Mikstów.

Zorganizowano także (przy współudziale trenera mgr. Kazimierza Pielechowskiego) II Międzyuczelniany Turniej Piłki Nożnej o Puchar Prezesa KU AZS ZUT w Szczecinie. Impreza spotkała się z dużym zainteresowaniem zarówno kibiców tej dyscypliny sportu, jak i całej społeczności akademickiej, która kibicowała reprezentacjom swoich wydziałów. Turniej zakończył się 8 maja 2011 r. zwycięstwem Wydziału Budownictwa i Architektury, 2. miejsce – Wydział Informatyki, 3. miejsce Wydział Elektryczny, 4. – Wydział Kształtowania Środowiska i Rolnictwa.

Sukcesem Klubu AZS jest rozwój nowych, mniej znanych w środowisku akademickim dyscyplin sportowych, jak np. rugby 7-osobowe. Reprezentacja nasza startowała nawet w Polskiej Lidze Rugby 7, w Pucharze Zarządu Głównego AZS, gdzie zajęła 4. miejsce.

Klub Uczelniany AZS współorganizował imprezy, które mają już wieloletnią tradycję:

- Akademickie Mistrzostwa Województwa Zachodniopomorskiego w narciarstwie alpejskim w Szpindlerowym Młynie (Czechy) w marcu 2011 r. (1. miejsce w slalomie kobiet i 2. miejsce w kombinacji mężczyzn),
- XXI Jubileuszowy Turniej Piłki Siatkowej Kobiet i XIX Turniej Mikstów w Piłce Siatkowej, impreza pod patronatem rektora ZUT i prezydenta Szczecina (maj 2011 r.)
- Turniej Wydziałów (maj 2011 r.)
- Finały Akademickich Mistrzostw Polski w Siatkówce Piłkowej w Pogorzeli (4–5 czerwca 2011 r.).

11 czerwca 2011 r. przeprowadzono na stadionie ZUT przy ul. Tenisowej 33 TEST COOPERA – bieg ciągły przez 12 minut organizowany tego samego dnia w 25 miastach Polski. W imprezie propagującej zdrowy styl życia wzięły udział 103 osoby. Najlepszy wynik – 3205 metrów – osiągnął reprezentant Sekcji Piłki Nożnej KU AZS ZUT Rafał Janus.

Całoroczną działalność klubów uczelnianych województwa zachodniopomorskiego podsumowano 30 maja 2011 r. podczas I Gali Akademickiego Sportu w Klubie PINOKIO r. Na uroczystości rozdano puchary w rywalizacji międzyuczelnianej i uniwersjadach. Najlepsi sportowcy i trenerzy otrzymali pamiątkowe albumy. Nasz Klub Uczelniany otrzymał statuetkę za najlepiej działający Klub AZS w województwie zachodniopomorskim.

Prezesem Klubu Uczelnianego AZS jest mgr Danuta Maciejewska.

Orest Popov

Profesor Orest Popov urodził się 11 stycznia 1934 roku w Sankt Petersburgu. To tam się uczył, rozwijał pasje i pracował, by w 1991 r. przenieść się do Szczecina.

W latach 1950–1956 Orest Popov był studentem w Leningradzkim Państwowym Instytucie Elektrotechnicznym (obecnie Państwowy Uniwersytet Elektrotechniczny). Studia ukończył w marcu 1956 r., uzyskując stopień magistra inżyniera o specjalności automatyzacja. W 1974 r. ukończył studia podyplomowe na Wydziale Matematyki i Mechaniki Leningradzkiego Państwowego Uniwersytetu o specjalności mechanika analityczna. W grudniu 1963 r. w Leningradzkim Instytucie Elektrotechnicznym uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych w zakresie teorii sterowania oraz teorii regulacji automatycznej. Kierowanie i bezpośredni udział w badaniach związanych z modelowaniem matematycznym i komputerową symulacją dynamiki ruchu statków oraz pojazdów podwodnych oraz z tworzeniem systemów sterowania ruchem pojazdów podwodnych do badań oceanów zaowocowały w listopadzie 1978 r. obroną rozprawy habilitacyjnej w zakresie teorii sterowania, teorii systemów oraz analizy systemowej. Wynikiem tych prac była również książka (współautor) „Sterowanie obiektami morskimi ruchomymi”.

W 1981 r. objął stanowisko profesora w Leningradzkim Państwowym Instytucie Urządzeń Aerokosmicznych (obecnie Państwowy Uniwersytet Urządzeń Aerokosmicznych), gdzie w latach 1987–1997 pełnił funkcję kierownika Katedry Sterowania i Informatyki w systemach technicznych, której był współtwórcą. Jednym z obszarów działalności badawczej Profesora było tworzenie automatycznych systemów dla samolotów. Wyniki tych badań zostały zastosowane w pracach konstruktorskich znanych korporacji lotniczych w Rosji. Był również współtwórcą Rosyjskiego Programu Naukowego „Nowoczesne systemy awioniki”, gdzie kierował pracami związanymi z zastosowaniem metod sztucznej inteligencji i systemów ekspertowych. Niektóre z wyników tych prac zostały przedstawione w książce (współautor) „Intelligentne systemy sterowania”. Wytężoną pracę naukową zwieńczył we wrześniu 1983 r. tytułem naukowym profesora.

W październiku 1991 r. Orest Popov objął stanowisko profesora zwyczajnego na Politechnice Szczecińskiej (obecnie Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny w Szczecinie) na Wydziale Informatyki, gdzie pełnił obowiązki kierownika Zakładu Metod Matematycznych, kierownika Katedry Metod Matematycznych, dyrektora Instytutu Sztucznej Inteligencji i Metod Matematycznych, kierownika Zakładu Metod Matematycznych.

Podczas pracy na Politechnice Szczecińskiej Profesor opracował programy i zorganizował wprowadzenie do procesu nauczania wielu przedmiotów. W obszarze jego zainteresowań były metody optymalizacji, metody numeryczne, ogólna teoria systemów, teoria sterowania, metody identyfikacji, matematyka dyskretna, modelowanie i symulacja, zaawansowane metody sterowania oraz sterowanie ruchomymi obiektami morskimi. Opublikował trzy podręczniki oraz 13 skryptów i pomocy dydaktycznych. W latach 2004–2009 ośmiu jego podopiecznych uzyskało stopień doktora. W latach 2000–2003 był kierownikiem projektu KBN „Modelowanie lotu samolotu i trenażery dla zdalnego nauczania pilotów” oraz kierownikiem zespołu w międzynarodowym projekcie ASIMIL realizowanym w ramach 5. Programu Unii Europejskiej.

Profesor Orest Popov był czynnym członkiem Międzynarodowej Akademii Nawigacji i Sterowania Ruchem (Academy of Navigation and Motion Control), członkiem Rosyjskiej Akademii Nauk Przyrodniczych, członkiem międzynarodowego Stowarzyszenia ISA International (USA) oraz członkiem Komisji Informatyki PAN – oddział PAN w Gdańsku. Był również członkiem korespondentem Rosyjskiej Akademii Nauk Przyrodniczych, członkiem rzeczywistym Piotrowskiej Akademii Nauki i Sztuki, członkiem naukowo-metodycznych rad Ministerstwa Edukacji Wyższej Rosji w specjalnościach sterowanie i informatyka w systemach technicznych (do 1997 r.) oraz systemy sterowania automatycznego aparatami lotniczymi (do 1997 r.), zastępcą przewodniczącego oraz członkiem Głównej Rady Naukowej w dziedzinie tworzenia urządzeń przy Ministerstwie Edukacji Wyższej Rosji (do 1997 r.), członkiem czterech specjalizowanych rad naukowych dla nadawania stopnia doktora habilitowanego (do 1998 r.).

Praca Profesora była zauważana i doceniana, o czym świadczą: nagroda państwowa Zasłużony Działacz Nauki Federacji Rosyjskiej nadana przez Prezydenta Rosji w 1996 r., odznaczenie Za wyróżnione sukcesy w pracy nadane przez ministra wykształcenia wyższego Federacji Rosyjskiej w 1992 r., nagroda zespołowa I stopnia rektora Politechniki Szczecińskiej za twórcze osiągnięcia naukowe (2002 r.) oraz nagroda rektora Politechniki Szczecińskiej za wyróżniającą pracę (1998 r.).

Profesor Orest Popov był wybitnym nauczycielem akademickim. Studenci doceniali doskonale przygotowanie, umiejętność nawiązywania kontaktów i życzliwość. Podziw wzbudzały, w dobie prezentacji multimedialnych, wykłady kreślone kredą – wszystko w nich było jasne i logiczne, przekształcenia trudnych i skomplikowanych wzorów wykonywane na oczach studentów stawały się nagle łatwe i zrozumiałe. Jego uśmiech wielokrotnie podnosił na duchu zestresowanych egzaminem. Wymagał wiele od siebie i od swoich współpracowników. Był Mistrzem.

Odszedł 28 lipca 2011 r. Na zawsze pozostanie w naszej pamięci.

DAJ SIĘ PORWAĆ JUVENALIA 2011

18-22 maja w Szczecinie

więcej na str. 35

**XXI Zjazd Dziekanów
Wydziałów Elektrycznych,
Elektroniki,
Telekomunikacji
i Informatyki
2–4 czerwca 2011
Szczecin**

